

SESIUNEA DE COMUNICĂRI ȘTIINȚIFICE STUDENȚEȘTI

15-16 MAI 2023

EDITORI

GINA AURORA NECULA

MARICICA STOICA

CARMEN ALEXANDRACHE

**SESIUNEA DE COMUNICĂRI ȘTIINȚIFICE
STUDENTEȘTI
FACULTATEA TRANSFRONTALIERĂ - 2023
VOLUM DE REZUMATE**

**GALATI UNIVERSITY PRESS
2023**

**ISSN 2971 – 8961
ISSN – L 2971 - 8961**

Copyright © 2023 Galati University Press

Toate drepturile rezervate. Nicio parte a acestei publicații nu poate fi reprodusă în nicio formă fără acordul scris al editurii.

Colecția Științele Educației

Galati University Press – Cod CNCS 281

Editura Universității „Dunărea de Jos” din Galați

Str. Domnească, nr. 47, 800008 – Galați, ROMANIA

Tel.0336 130 139; Fax: 00 40 236 46 13 53

gup@ugal.ro

Referenți Științifici:

Conf. dr. Angela Stela IVAN

Conf. dr. Mariana Carmelia BALANICA DRAGOMIR

COMITETUL ȘTIINȚIFIC
AL
SESIUNII DE COMUNICĂRI ȘTIINȚIFICE STUDENȚEȘTI
FACULTATEA TRANSFRONTALIERĂ – 2023

Prof. dr. ing. Puiu Lucian GEORGESCU

Rector al Universității “Dunărea de Jos” din Galați, România

Prof. dr. hab. Viorel DORGAN

Rector al Universității de Stat de Educație Fizică și Sport, Republica Moldova

Prof. dr. hab. Larisa ȘAVGA

Rector al Universității Comercial-Cooperatiste din Moldova, Republica Moldova

Prof. dr. hab. Alexandru STRATAN

Rector al Academiei de Științe Economice din Moldova, Republica Moldova

Prof. dr. Yaroslav KICHUK

Rector al Universității Umaniste de Stat din Ismail, Ucraina

Conf. dr. hab. Sergiu CORNEA

Rector al Universității de Stat “Bogdan Petriceicu Hasdeu” din Cahul, Republica Moldova

Conf. dr. hab. Alexandra BARBĂNEAGRĂ

Rector al Universității Pedagogice de Stat “Ion Creangă”, Republica Moldova

Conf. dr. Dinu OSTAVCIUC

Rector al Academiei “Ștefan cel Mare”, Republica Moldova

Conf. dr. Serghei ZAHARIA

Rector al Universității de Stat din Comrat, U.T.A.G, Republica Moldova

Conf. dr. Maria PÎSLARI

Rector al Universității de Stat “Grigore Țamblac” din Taraclia, Republica Moldova

Conf. dr. Gina Aurora NECULA

Decan al Facultății Transfrontaliere, Universitatea “Dunărea de Jos” din Galați, România

Conf. dr. ing. Maricica STOICA

Facultatea Transfrontalieră, Universitatea “Dunărea de Jos” din Galați, România

Conf. dr. ing. Carmelia Mariana DRAGOMIR BĂLĂNICĂ

Facultatea Transfrontalieră, Universitatea “Dunărea de Jos” din Galați, România

Lector dr. Gheorghe BRANIȘTE

Facultatea Transfrontalieră, Universitatea “Dunărea de Jos” din Galați, România

COMITETUL DE ORGANIZARE

A

SESIUNII DE COMUNICĂRI ȘTIINȚIFICE STUDENȚEȘTI

FACULTATEA TRANSFRONTALIERĂ - 2023

Președinte: Conf. dr. Gina Aurora NECULA

Co-președinte: Conf. dr. ing. Maricica STOICA / Lector dr. Delia Andreea OPREA

Conf. dr. Carmen ALEXANDRACHE

Ș.L. dr. ing. Geanina PODARU

Ș.L. dr. fiz. Alina-Mihaela CEOROMILA

Lector dr. ec. Alina Florentina SĂRACU

Student Cristina MATCINA

Student Oleg DANILCEAC

Student Victor VIZITIU

Student Victoria LIPAI

CUPRINS

SECȚIUNI	9
Dezvoltarea gândirii logice a școlărilor mici, în condițiile învățării bazate pe problematizare	15
Liudmila ARNAUT	
Comunicarea în instituții publice- Studiu de caz	16
Aliona BABINA (OGNIVENCO)	
Tehnici de gestionare a timpului	18
Raisa BĂLAN (STANCIU)	
Dansurile populare și costumul național din satul Svetlii, raionul Comrat	20
Nelli BOIADJI	
Metode de gestionare a conflictelor - Studiu de caz	21
Antonio BORȘ	
Modificări adaptative ale comunicării în medicină	24
Mihaela BOTNARU	
Tehnici de comunicare instituțională bazate pe tehnologii informaționale	26
Ion BULICANU	
Strategiile politeții pragmatice în furnizarea serviciilor către persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă	28
Elena CARASTANOVA (NICOLAEVA)	
Elemente de comunicare nonverbală în comunicarea interculturală	30
Oxana CAVLAC	
Organizarea relațiilor financiare a întreprinderii cu bugetul de stat	33
Sabina CEBAN	
Vitamine pentru pace	37
Maria CERNEȚOVA (CORCODEL)	
Retorica judiciară	38
Maria-Magdalena CHELBAN	
Comunicarea nonverbală pe scena artistică	40
Nicoleta CHILINCIUC	
Les reseaux sociaux et le discours politique	42
Maria-Mădălina CIOBANU	
Limbajul juridico-administrativ în Republica Moldova	44
Vadim COLCEANOV	
Le pouvoir des jeux vidéo dans l'éducation. Du jeu vidéo au serious games	46
Irina COSTROVA	
The evolution of language used in social media	48
Irina COSTROVA	
Comunicarea politică. Rolul mass-media și al rețelelor sociale în campaniile electorale	50

Olga CRASNOVA	
Probleme de comunicare în familiile cu copii cu autism	52
Tatiana CUCU (ZARA)	
Strategii de gestionare a conflictelor în instituțiile publice vs private	54
Veronica CUȚCHI	
Comunicarea cu justițiabilii și publicul larg - Rolul acesteia în asigurarea accesului la justiție	56
Valentina DELICOSTI	
Cultura mediului: conceptualizare și structură	59
Oleg DANILCEAC	
Pâinea, unul dintre elementele culturii tradiționale găgăuze	61
Tatiana DOBROVA	
Leading topics in the poetry of Anne Bradstreet, america's first published poet	62
Kseniia DUBENKO	
Racism and prejudice in "To Kill A Mockingbird" (1962)	66
Ecaterina FABIAN	
Aspects of irony translation. The case of bridget jones's diary: at the edge of reason	68
Tatiana GANEBCAIA	
Energia din deșeuri	70
Cătălin GHINDARU	
Principalele resurse de apă ale Republicii Moldova	73
Cătălin GHINDARU	
Stratégies de traduction spécialisée : économie et activités de marketing	75
Maxim GULPA	
Identity and interculturality through english as a lingua franca	77
Maria HARITON	
Figura lui Ștefan Cel Mare în literatura română	78
Elena IAMBOGLO	
Sens et signification dans l'image publicitaire	80
Ina TODERAȘCO ISAC	
Aspecte ale interferențelor lingvistice în mass-media	82
Oxana JALENCO (HORTIUC)	
Limbajul juridic admis în rețele de socializare și paginile-web ale instanțelor de judecată din Republica Moldova	84
Tatiana JURAVLIOVA	
Influență și coeziune în mass-media Televiziunea ca instituție socială	89
Natalia LAMBRU	
Tehnici de remediere a comunicării preadolescenților din familiile migranților - Studiu de caz	92
Silvia LAPTEACRU (SAJIN)	
La socialisation des enfants en milieu multiculturel : spécificités et problèmes	94
Tetiana LESINA	
Identificarea coloranților sintetici în produsele zaharoase	97

Daniel LUNGU	
La cinématographie française comme Élément de la culture française	99
Raisa MALIEROVA	
Rețeaua hidrografică a Republicii Moldova	101
Nadejda MOCAN	
Gulliver's travels and social satire	103
Alina MOCANU	
Ambalarea inteligentă – soluție de minimizare a risipei alimentare	106
Victoria MOCANU (PĂDURARU)	
Slavery and racial discrimination in Uncle tTom's cabin by Harriet Beecher Stowe	107
Maria MUDRENCO	
Racism portrayed in Django Unchained by Quentin Tarantino	109
Tatiana MUMJI	
Bazinele hidrografice a Republicii Moldova	112
Daniel MUSTEAȚĂ	
Manipularea în discursul politic preelectoral - Aspecte morale și etice	113
Oxana NEDEALCO	
Obiceiuri ale vieții de familie în raionul Comrat	116
Tatiana NOVAC	
Comunicarea în situații de criză - prevenție și soluții	117
Stanislav OGNIVENCO	
Acțiunea omului asupra resurselor de apă	119
Cristina OPREA	
La communication en contexte professionnel. Étude de cas – les langues etrangeres	121
Larisa PASCAL	
Prepoziția în comunicare	123
Maria PEIOGLO	
Problema rusificării limbii române în Republica Moldova	124
Natalia PFANENȘTÎLI	
Probleme de comunicare scrisă în instituțiile publice	126
Natalia PINTEA-BADIA	
Popular traditions and celebrations in the UK	129
Xenia PÎSLARI	
Evaluarea performanțelor profesionale individuale în institutul de chimie al Universității de Stat din Moldova	132
Maria POPOVICI (COCU)	
Dark humor in english jokes	134
Adriana RADU	
Metode de alfabetizare media a copiilor de vârstă timpurie	135
Natalia RUSSU (TOMȘA)	
Risipa alimentară în unități de educație timpurie	137

Olga BĂLĂNEL (ROTARU)	
Comunicare și cinematografie. Cum să faci un pitch câștigător?	138
Sergiu SCOBIOALA	
Le phénomène de la viralité sur les médias sociaux	139
Liliana ȘIȘIANU	
Analiza managementului deșeurilor în Republica Moldova	141
Dan STANEV	
Lacurile de acumulare din Republica Moldova	143
Dan STANEV	
Actualité et histoire dans les productions cinématographiques françaises	144
Steliana STANILA	
Law and order in United Kingdom	146
Alexandra ȘTIRBU	
Le multimedia dans l'éducation. Avantages et inconvénients	148
Nicoleta TEȘCUREANU	
L'apprentissage du fle basé sur les méthodes et les techniques de la pensée critique	150
Andrii TKACH	
Semnificația localităților din sudul Moldovei	155
Liudmila VORNICOVA (ECMECCI)	
Formarea atitudinii ecologice a tinerilor în concordanță cu politicile europene de protecție a mediului	158
Snejana VÎLCU	
Sărbători populare și rituri calendaristice din satul Chirsova	160
Victor ZLATOVZEN	

Secțiunea 1
LIMBA ROMÂNĂ / AN PREGĂTITOR

COMISIA DE EVALUARE

PREȘEDINTE

Conf. univ. dr. Adrian Gina Aurora NECULA

MEMBRI

Lector univ. dr. Georgiana CIOBOTARU

Lector univ. dr. Alexandra Monica TOMA

Lector univ. dr. Angela POPOVICI

SECRETARI / MODERATORI:

Asist. drd. Daniela LUPAȘCU

Asist. drd. Alina NECULACHI

Asist. drd. Marta SEVERIN

Secțiunea 2
LIMBA ROMÂNĂ

COMISIA DE EVALUARE

PREȘEDINTE

Conf. univ. dr. Adrian Gina Aurora NECULA

MEMBRI

Lector univ. dr. Georgiana CIOBOTARU

Lector univ. dr. Alexandra Monica TOMA

Lector dr. Mihaela Alina IFRIM

SECRETARI / MODERATORI:

Asist. drd. Alina NECULACHI

Student Cristina MATCINA

Secțiunea 3
ȘTIINȚE ALE COMUNICĂRII

COMISIA DE EVALUARE

PREȘEDINTE

Conf. univ. dr. Dragoș VICOL

MEMBRI

Lector dr. Liuba PETRENCO

Lector dr. Svetlana DERMENJI

Lector dr. Larisa USATÎI

SECRETARI / MODERATORI:

Asist. drd. Marta SEVERIN

Student Tatiana SVATUICA-JANTUAN

Secțiunea 4
LIMBI MODERNE APLICATE

COMISIA DE EVALUARE

PREȘEDINTE

Lector dr. Oana Celia GHEORGHIU

MEMBRI

Lector dr. Delia Andreea OPREA

Lector dr. Irina PUȘNEI
Lector dr. Larisa USATÎI

SECRETARI / MODERATORI:

Lector dr. Claudiu BRĂILEANU
Student Ecaterina FABIAN

Secțiunea 5

ISTORIE ȘI RELAȚII INTERNAȚIONALE

COMISIA DE EVALUARE

PREȘEDINTE

Conf. dr. Carmen ALEXANDRACHE

MEMBRI

Conf. dr. Sergiu CORNEA
Conf. dr. Angela Stela IVAN
Lector dr. Radion COJOCARU

SECRETARI / MODERATORI:

Conf. dr. Sergiu CORNEA
Lector dr. Ionel Constantin MITEA
Student Natalia BANDALAC

Secțiunea 6

ȘTIINȚE PENALE ȘI CRIMINALISTICĂ

COMISIA DE EVALUARE

Asist. drd. Mihai DRĂNICERU
Student Tatiana REBEJA

Secțiunea 7
ECONOMIE ȘI AFACERI INTERNAȚIONALE

COMISIA DE EVALUARE

PREȘEDINTE

Prof. dr. Gheorghe Adrian ZUGRAVU

MEMBRI

Lector dr. Larisa DODU-GUGEA

Lector dr. Inga ZUGRAV

Lector dr. Alina Florentina SĂRACU

SECRETARI / MODERATORI:

Lector dr. ec. Ramona Mariana CĂLINICĂ

Student Valentina BUTMALAI

Secțiunea 8
EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT

COMISIA DE EVALUARE

Asist. drd. Ciprian ZANFIR

Student Milena GRIGORAȘ

Secțiunea 9
INGINERIA MATERIALELOR

COMISIA DE EVALUARE

PREȘEDINTE

Lector dr. Geanina Marcela PODARU

MEMBRI

Lector dr. Alina Mihaela CEOROMILA

Lector dr. Vasile BAȘLIU

Lector dr. Claudia Veronica UNGUREANU

SECRETARI / MODERATORI:

Asist. drd. Ciprian ZANFIR

Student Veronica GRIBENCEA

Secțiunea 10
***PROVOCĂRI PENTRU ȘTIINȚA, INGINERIA ȘI
SIGURANȚA ALIMENTELOR ÎN PERIOADE DE
CRIZĂ***

COMISIA DE EVALUARE

PREȘEDINTE

Prof. dr. Maria TURTOI

MEMBRI

Conf. dr. Maricica STOICA
Conf. dr. Cezar BICHESCU
Conf. dr. Sorin Strătilă DORIN

SECRETARI / MODERATORI:

Lector dr. ing. Veronica FILIMON
Student Elena CARAMARINOVA

Secțiunea 11 ***ECOLOGIE ȘI ACVACULTURĂ***

COMISIA DE EVALUARE

PREȘEDINTE

Conf. dr. Carmelia Mariana BĂLĂNICĂ DRAGOMIR

MEMBRI

Conf. dr. Luiza FLOREA
Lector dr. Ion VASILEAN
Lector dr. Ciprian Mugurel ENACHE

SECRETARI / MODERATORI:

Lector dr. Cecilia ȘERBAN
Student Vasilisa PETREA

DEZVOLTAREA GÂNDIRII LOGICE A ȘCOLARILOR MICI, ÎN CONDIȚIILE ÎNVĂȚĂRII BAZATE PE PROBLEMATIZARE

Liudmila ARNAUT

Coordonator: Lect. Dr. Ramona MIHĂILESCU

Relevanța cercetării rezultă din cerințele standardului educațional al noii generații, una dintre sarcinile căreia este de a stăpâni acțiunile logice. Încă din școala primară, un copil ar trebui învățat nu numai să citească, să numere și să scrie. El ar trebui să fie învățat două grupuri de noi abilități: abilitatea de a învăța (abilități creative de rezolvare a problemelor și abilități de recuperare a informațiilor) și formarea motivației copiilor pentru învățare și autodezvoltare. Deja în școala elementară, copiii trebuie să stăpânească elementele acțiunilor logice (comparație, clasificare, analiză etc.). Prin urmare, profesorul de școală primară se confruntă cu sarcina de a crea o logică independentă de gândire, care să permită copiilor să dobândească noi cunoștințe.

Odată cu admiterea unui copil într-o instituție de învățământ, sub influența procesului de învățare, are loc o restructurare a tuturor acțiunilor sale cognitive. Vârsta școlară a copiilor este considerată cea mai productivă în dezvoltarea gândirii lor logice. Acest lucru se datorează faptului că sunt implicați în activități și sisteme de relații interpersonale necunoscute anterior, care necesită noi calități emoționale și acțiuni. Știința psihologică a stabilit că gândirea începe atunci când o persoană întâmpină o problemă. Prin urmare, baza învățării bazate pe probleme este creată sistematic și deliberat de situațiile problematice. Dezvoltarea elevului are loc în procesul propriei sale activități. Acest model stă, de asemenea, la baza învățării bazate pe probleme.

Abilitățile elevilor, dezvoltarea proceselor mentale și a personalității copilului sunt un rezultat necesar al educației de succes și depind de metodele și tehnicile pe care profesorul le folosește în munca sa. Dacă în timpul procesului de învățare elevul trebuia doar să memoreze regulile, formulele etc. oferite în clasă și în manual și nu era nevoie ca el să folosească aceste cunoștințe în condiții noi, atunci cunoștințele dobândite vor fi în mare parte formale. Un astfel de proces de asimilare al acestora nu a impus elevilor să dezvolte gândirea. Prin urmare, sarcina principală a profesorului este formarea tehnicilor de gândire, promovarea dezvoltării abilităților cognitive ale elevilor. Standardul învățământului general primar stabilește o sarcină importantă - dezvoltarea independenței și a logicii gândirii, care ar permite elevilor să

poată dovedi, să-și exprime gândurile, să ajungă la concluzii și astfel să dobândească cunoștințe. Acestea sunt principalele componente ale gândirii logice, care își încep dezvoltarea activă în clasele inferioare.

În depășirea dificultăților fezabile, elevii au o nevoie constantă de a dobândi noi cunoștințe folosind noi abilități. Dacă profesorul învață bine conținutul și esența teoriei organizării procesului de învățare bazată pe probleme, cunoaște formele, metodele și mijloacele tehnice de predare și va aplica, sistematic, creativ, ceea ce a învățat, în practică, atunci va veni succesul.

O bună pregătire didactică a unui profesor este deosebit de importantă astăzi, deoarece, fără cunoașterea teoriei generale, nu se poate crea, iar procesul de predare în sine este o artă, arta captivării copiilor.

COMUNICAREA ÎN INSTITUȚII PUBLICE STUDIU DE CAZ

Aliona BABINA (OGNIVENCO)

Coordonator: Lector dr. Delia-Andreea OPREA

Scopul studiului privind comunicarea în instituțiile publice este de a analiza modul în care se desfășoară comunicarea între diferitele departamente sau niveluri din cadrul instituțiilor publice și cum aceasta poate fi îmbunătățită pentru a asigura o mai bună funcționare a organizației și o mai bună satisfacere a nevoilor și așteptărilor cetățenilor. Cercetarea urmărește analiza modului în care o anumită instituție publică comunică cu cetățenii săi. Includem aici cercetarea modului în care instituția răspunde la solicitările cetățenilor, modul în care se furnizează informații cu privire la serviciile publice, precum și analiza interacțiunii dintre cetățeni și funcționarii publici. Am urmărit, în acest sens, identificarea problemelor de comunicare din cadrul instituției publice și propunerea de soluții pentru îmbunătățirea acestora.

Comunicarea în instituțiile publice este un aspect esențial al activității acestora, fiind o componentă cheie în asigurarea unei bune funcționări și a unei relații eficiente cu cetățenii. De asemenea, comunicarea adecvată și eficientă în cadrul instituțiilor publice este esențială pentru îndeplinirea obiectivelor și misiunii organizației, în special în contextul schimbărilor sociale, economice și tehnologice.

Comunicarea în cadrul instituțiilor publice poate fi abordată din diferite perspective, incluzând interacțiunea dintre cetățeni și funcționarii publici, comunicarea între departamentele organizației sau modalitățile prin care se furnizează informații către cetățeni.

În cadrul unui studiu de caz am urmărit obținerea de date relevante pentru a examina problema comunicării într-un mod exhaustiv și obiectiv. Am analizat documente precum politici, proceduri, rapoarte, comunicate de presă utilizate în cadrul instituției publice. Am realizat interviuri cu personalul instituției publice, inclusiv cu funcționarii publici și cu managerii, pentru a examina modul în care comunicarea este percepută și implementată în cadrul organizației. Au fost aplicate chestionare pentru un număr de 20 cetățeni cu scopul de a primi feedback în legătură cu modul în care aceștia percep comunicarea din partea instituției publice. Am întocmit astfel un document cu observații asupra interacțiunilor dintre cetățeni și funcționarii publici, astfel încât să se poată identifica posibilele probleme de comunicare. Am observat și interacțiunile dintre departamentele organizației pentru a evalua comunicarea între acestea. După colectarea datelor, am identificat modele, tendințe și probleme de comunicare în cadrul instituției publice.

În urma implementării metodologiei de cercetare descrise anterior, într-un studiu de caz privind comunicarea în instituțiile publice, au fost obținute mai multe rezultate și constatări, discutate în cadrul unei analize aprofundate, pe mai multe paliere:

(1) *Comunicarea internă.* S-au putut constata că există probleme semnificative de comunicare între diferitele departamente ale instituției publice. Aceste probleme pot duce la întârzieri în livrarea serviciilor publice, la erori în implementarea politicilor și la o scădere a încrederii cetățenilor în instituția publică. Pentru a aborda aceste probleme, propunem o revizuire a politicii de comunicare interne a organizației, precum și o îmbunătățire a canalelor de comunicare între departamente.

(2) În ceea ce privește *comunicarea externă*, se poate constata că cetățenii percep instituția publică ca fiind ineficientă în ceea ce privește răspunsurile la solicitările lor și în furnizarea de informații relevante. Aceste probleme pot fi exacerbate de birocrăție și de un limbaj prea tehnic, care pot face comunicarea cu cetățenii mai dificilă. Pentru a aborda aceste probleme, ar putea fi necesară o revizuire a politicilor de comunicare externă, precum și o îmbunătățire a canalelor de comunicare cu cetățenii, inclusiv utilizarea de canale online și interacțiuni directe cu cetățenii.

(3) În ceea ce privește *comunicarea cu mass-media*, se poate constata că instituția publică are o relație slabă cu mass-media locală și că există un nivel scăzut de transparență în ceea ce privește politicile și procesele instituției publice. Aceste probleme pot duce la o comunicare inadecvată cu cetățenii și la o pierdere de încredere în instituția publică. Pentru a aborda aceste probleme, ar putea fi necesară o îmbunătățire a relațiilor cu mass-media și o mai mare transparență în ceea ce privește politicile și procesele instituției publice.

(4) În ceea ce privește *comunicarea cu grupurile de interes*, se poate constata că instituția publică nu reușește să ia în considerare suficient nevoile și preocupările acestor grupuri. Acest lucru poate duce la nemulțumire și la o pierdere de încredere în instituția publică.

Pentru a aborda aceste probleme, ar putea fi necesară o îmbunătățire a comunicării cu grupurile de interes și o implicare mai mare a acestora în procesul de luare a deciziilor.

În concluzie, studiul de caz privind comunicarea în instituțiile publice relevă importanța unei comunicări eficiente și adecvate în astfel de organizații. Problemele de comunicare internă, externă, cu mass-media și cu grupurile de interes pot avea un impact negativ asupra livrării serviciilor publice, a încrederii cetățenilor în instituție și a relației cu mass-media și grupurile de interes.

Pentru a aborda aceste probleme, este necesară o revizuire a politicilor și canalelor de comunicare internă și externă, o mai mare transparență în ceea ce privește politicile și procesele instituției publice, o îmbunătățire a relațiilor cu mass-media și o implicare mai mare a grupurilor de interes în procesul de luare a deciziilor.

Este important ca instituțiile publice să își asume responsabilitatea pentru comunicarea lor și să își aloce resursele necesare pentru a asigura o comunicare eficientă și adecvată cu cetățenii, mass-media și grupurile de interes. O comunicare eficientă poate contribui la o mai mare încredere în instituția publică, la o mai bună livrare a serviciilor publice și la o relație mai bună cu cetățenii și cu celelalte entități cu care instituția interacționează.

În final, studiul de caz arată că, comunicarea eficientă, este esențială pentru instituțiile publice și că trebuie să fie o prioritate pentru acestea în îndeplinirea rolului lor de a servi interesele cetățenilor și comunităților lor.

TEHNICI DE GESTIONARE A TIMPULUI

Raisa BĂLAN (STANCIU)

**Coordonatori: Conf. dr. Gina-Aurora NECULA
Lector dr. Georgiana CIOBOTARU
Conf. dr. ing. Maricica STOICA**

Scopul studiului este de a prezenta o serie de tehnici utile de gestionare a timpului, precum: Tehnica Pomodoro, Strategia Eat the Frog, Matricea Eisenhower și Auditul de timp.

Timpul nu poate fi depozitat, împrumutat, cumpărat sau vândut, nu este o resursă regenerabilă, ceea ce îl deosebește de alte resurse [Gümüş, 2002]. Timpul este o avere, cu un rol extrem de important pentru personalul didactic, utilizarea acestuia într-un mod productiv fiind cunoscută sub numele de management al timpului. Gestionarea timpului este instrumentul de bază pentru a ordona corect activitățile profesionale și personale. Lucrul ca profesor necesită abilități excelente de gestionare a timpului, aceștia trebuie să echilibreze obiectivele pe termen lung ale clasei, nevoile educaționale imediate ale elevilor și volumul mare de documente care vine cu fiecare sarcină. Un profesor are multe sarcini care necesită atenție, adesea concentrându-se pe nevoile elevilor și ale părinților acestora. Strategiile de gestionare a timpului ajută profesorii să țină pasul cu nevoile educaționale ale fiecărui elev, să gestioneze imediat situațiile urgente, reprezentând o parte importantă a furnizării de educație de calitate și a satisfacerii nevoilor educaționale ale fiecărui elev.

Metoda utilizată a fost cercetarea exploratorie (analiza literaturii existente în diferite baze de date: Web of Science, Scopus, site-uri web).

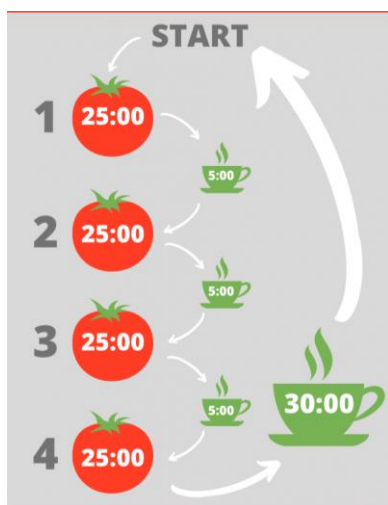

Figura 1. Tehnica Pomodoro [https://kontentlabor.hu/pomodoro-technika/].

Tehnica Pomodoro constă în câțiva pași foarte simpli. Definiște sarcina pe care dorești să te concentrezi, pregătește instrumentele necesare și un cronometru. Setează cronometrul pentru 25 de minute și începe să lucrezi. Este important ca în aceste câteva minute să te concentrezi exclusiv pe sarcina pe care vrei să o realizezi. Nu-ți lăsa atenția să rățăcească! Nici măcar să nu te uiți prin birou sau să te joci cu obiectele de pe birou. Lucrează cu efort 100%. Dacă cele 25 de minute au trecut și ceasul te-a avertizat, nu mai lucrezi! Lasă-ți creierul să se relaxeze! Ia o pauză de 5 minute, dar nu mai mult! Pauza te ajută să te regenezi puțin și să te pregătești pentru următoarele 25 de minute. În această perioadă scurtă de 5 minute, poți verifica cele mai recente știri și e-mailul. Cu toate acestea, dacă faci munca pe un computer, ar fi mai bine să te ridici, să bei un pahar cu apă sau să îți lași capul limpede. Un proces complet este format din 4 perioade de 25 de minute, în care închizi lumea exterioară și te concentrezi doar pe muncă. După al patrulea timp de concentrare de 25 de minute, incluzi o pauză mai lungă de 15-30 de minute. Apoi începi din nou procesul pomodoro dacă este necesar.

Cu abilități eficiente de gestionare a timpului, profesorii își pot crește productivitatea și pot oferi o educație mai bună elevilor lor.

Referințe bibliografice

A. Pomodoro tehnika. <https://kontentlabor.hu/pomodoro-technika/> (Accesat în 13 aprilie, 2023).

Gümüş, M. (2002) Golden Rules for Success in Management. *International Journal of Scientific Research in Education* 6 (2), 179-188.

DANSURILE POPULARE ȘI COSTUMUL NAȚIONAL DIN SATUL SVETLÎI, RAIONUL COMRAT

Nelli BOIADJI

Coordonator: Lector dr. Ramona MIHĂILESCU

Obiectivul primar constă în cercetarea dansurilor populare și a costumului național din satul Svetlîi – raionul Comrat. Se vor analiza elementele caracteristice de bază, decorul și ținuta în întregime, istoria și stilurile dansului popular. Dansul popular și costumul național sunt o moștenire extrem de importantă a culturii noastre. Ca rezultat al acestor cercetări se impun ca scop studiul, păstrarea și continuarea tradițiilor poporului nostru.

Dansul popular reprezintă una din cele mai vechi forme de artă. În viața satului, dansul era practicat de toată lumea, de la cei mai tineri, până la cei mai în vârstă, exprimând o bogăție sentimentală și artistică. Satul Svetlîi este multinațional. Celebrul dans, hora moldovenească, hora bulgărească și cadâncea găgăuzească nu lasă observatorii indiferenți – când răsună muzica, toți, fără excepție, încep să se miște vioi într-un cerc ținându-se de mâini. Istoria dansului moldovenesc este una bogată și originală. Din timpuri străvechi, acestea erau însoțite de cântece, de ritmul bătăilor din palme sau cel obținut cu ajutorul instrumentelor de percuție. Mai târziu, erau acompaniate de orchestre de fanfară sau taraf, care includeau viori, țambale, fluier și alte instrumente populare; erau însoțite și de strigături satirice ori glume.

Un atribut important îl constituie costumul național, care este inimitabil prin decorarea motivelor ornamentale și spiritul creativ.

Costumul național din satul Svetlîi reflectă cultura, tradițiile și modul de viață al poporului nostru. Costumul național este întotdeauna bogat, frumos și decorat. Cu toate acestea, îmbrăcămintea tradițională, precum dansurile populare, este folosită din ce în ce mai puțin astăzi. Acesta este motivul relevanței titlului lucrării de disertație, deoarece viața modernă este imposibilă fără a studia istoria și tradițiile strămoșilor noștri, pentru a fi transmise din generație în generație.

Dansurile populare moldovenești, cunoscute prin frumusețe, rafinament artistic și marea lor varietate, constituie acest tezaur, alături de cântece, fabule, legende, poezia populară și costumul național - un atribut important, care este irepetabil prin decorarea motivelor ornamentale și spiritul creativ. Parcă uitate de cei mai mulți tineri, dansurile populare ard în inimile bunicilor și străbunicilor. Ele nu au voie să dispară, ele trebuie să renască, să existe în inima fiecăruia dintre noi.

METODE DE GESTIONARE A CONFLICTELOR STUDIU DE CAZ

Antonio BORȘ

Coordonator: Lector dr. Liuba PETRENCO

Scopul studiului este de a identifica cele mai eficiente metode de gestionare a conflictelor cu care se pot confrunta organizațiile, indiferent de forma de organizare și numărul de colaboratori. Studiul constă în analiza succintă a celor mai populare metode de soluționare a conflictelor (care și-au demonstrat eficiența în practica managerială), precum și în analiza unui studiu de caz.

Indiferent de forma de organizare și mărimea sa, orice organizație este formată și bazată pe oameni, ceea ce determină, inevitabil, riscul apariției unor conflicte. Totodată, deși nu poate fi exclus, conflictul poate fi controlat sau reglementat (Osler, K, 1993, Vol. 11, nr. 9, p. 15-27). Așadar, pornind de la premisa că un conflict organizațional este inevitabil, iar întrebarea nu se pune dacă va apărea, ci când va apărea, scopul organizațiilor este de a dezvolta proceduri și tehnici eficiente în soluționarea acestuia.

Pentru a putea dezvolta procedurile și tehnicile mai sus menționate, organizația nu ar trebui să privească ca un fenomen izolat, determinat doar de raportul a doi sau mai mulți colaboratori (Ongori, H., 2009, vol. 2, nr. 1, p. 16-24). Pentru a putea determina motivul apariției unui conflict și căile de soluționare, trebuie analizate aspecte manageriale importante, precum:

- *Stilul de conducere al organizației* - anumite stiluri de conducere presupun implicit o expunere mai mare la riscul conflictelor organizaționale
- *Sistemul de valori al companiei*

Obiectivele strategice pe care organizația le urmărește.

A fost utilizată metoda de studiu calitativă - au fost cercetate conflicte organizaționale din intermediul companiilor de talie mondială, și în special modul în care acestea au fost soluționate. La fel a fost prezentat un studiu de caz din experiența profesională personală a autorului, precum și modul în care acesta a fost soluționat.

În ceea ce privește cercetarea calitativă, au fost selectate și analizate 32 de conflicte apărute în organizațiile de talie mondială, fiind selectate și prezentate doar exemplele, care furnizează soluții cu eficiență dovedită ulterior (tabel 1).

Tabel 1. Cele mai renumite conflicte din cadrul companiilor de talie mondială

Sursă: Elaborat de către autor

Organizația în care s-a produs conflictul	Descrierea succintă	Descrierea succintă a soluției
Uber	Șoferii Uber doreau să beneficieze de tarife mai mari și de o mai mare parte din veniturile generate, în timp ce Uber dorea să mențină tarifele mai mici	Uber a inițiat dialoguri cu reprezentanții șoferilor și le-a oferit mai multe avantaje.
Apple	Anumite echipe din cadrul companiei susțineau dezvoltarea și lansarea de produse mai accesibile și mai ieftine, în timp ce Jobs se concentra pe crearea de produse inovatoare și premium	Acest conflict a fost rezolvat prin demararea unor proiecte separate pentru ambele categorii de produse, astfel încât să se poată explora și adresa nevoile diferite ale consumatorilor.
Amazon	Jeff Bezos a fost implicat în conflicte cu angajații săi în ceea ce privește salariile, condițiile de muncă și sindicalizarea.	În urma presiunii, Jeff Bezos a majorat salariile minime și a făcut unele modificări pentru a îmbunătăți condițiile de muncă.
Apple - Steve Jobs vs John Sculley	În anii '80, Steve Jobs, co-fondatorul Apple, a avut un conflict major de viziuni cu John Sculley, CEO-ul adus de la PepsiCo pentru a conduce compania.	Sculley l-a demis pe Jobs în 1985. Acest conflict a dus la plecarea lui Jobs din Apple, dar s-a întors ulterior și a jucat un rol crucial în succesul ulterior al companiei.
Facebook	Mark Zuckerberg, fondatorul Facebook, a fost implicat într-un conflict juridic cu frații Winklevoss, Cameron și Tyler, care l-au acuzat că le-a furat ideea de a crea o rețea de socializare.	Acest conflict s-a rezolvat printr-un acord financiar încheiat între părți, iar Facebook a continuat să se dezvolte sub conducerea lui Zuckerberg.

Studiul de caz reprezintă descrierea unui conflict real și modul în care acesta a fost aplanat. Doi angajați din cadrul organizației (cu importanță primordială pentru buna funcționare a acesteia) au ajuns să aibă viziuni radical diferite. Datele au fost depersonalizate, angajaților vizati oferindu-se numele de Betty și Vasile. Betty a devenit preocupată de asigurarea calității și siguranței produsului, iar Vasile a devenit concentrat exclusiv pe lansarea rapidă pe piață și creșterea vânzărilor.

Conflictul a fost rezolvat prin următoarele acțiuni:

1. Identificarea clară a aspectelor care au generat divergențele de opinie între Betty și Vasile.
2. A fost creat un mediu de comunicare sincer, sigur și non-judgmental. Au fost stabilite sesiuni de comunicare deschisă, în care fiecare parte avea ocazia să-și prezinte argumentele și să fie ascultată de către cealaltă parte.
3. Au fost identificate interesele comune ale lui Betty și Vasile.
4. În baza soluțiilor identificate, a fost găsit compromisul.

După ce s-au analizat atât perspectivele individuale, cât și interesele comune, Ana și Ion au căutat o soluție de compromis.

Au ajuns la concluzia că pot implementa o abordare secvențială, în care prioritatea ar fi asigurarea calității și siguranței produsului în primele etape, iar inovația și lansarea rapidă pe piață ar urma să fie abordate în etapele ulterioare.

În urma cercetării efectuate am identificat negocierea și identificarea compromisului ca fiind cele mai eficiente metode de soluționare a unui conflict organizațional. Acestea s-au dovedit a fi cele mai aplicate abordări atât în cadrul exemplurilor analizate în studiul calitativ, cât și în informația furnizată de studiul de caz analizat.

MODIFICĂRI ADAPTATIVE ALE COMUNICĂRII ÎN MEDICINĂ

Mihaela BOTNARU

Coordonator: Lector dr. Liuba PETRENCO

Scopul acestei cercetări este analiza instituirii sistemului telemedical în contextul epidemiologic generat de pandemia de COVID-19 și influența acestuia asupra realizării actului medical.

În anul 2019, în contextul epidemiologic în legătură cu pandemia COVID-19, sistemul de sănătate a fost nevoit să facă față unor grele încercări din cauza că sistemul medical atât din Republica Moldova, cât și din cele mai dezvoltate țări nu a fost pregătit să facă față pandemiei, având în subordine personal insuficient, lipsa unor protocoale fixe, capacități tehnice și profesionale insuficiente, infrastructură învechită, echipamente și materiale medicale limitate, comunicare și încredere fragilă. Medicul a devenit mult mai accesibil de la distanță pentru pacienți. Astfel, a crescut numărul recomandărilor medicale efectuate telefonic sau prin intermediul platformelor informatice.

Beneficiile telemedicinii în combaterea pandemiei COVID-19:

- Telemedicina a fost o necesitate în contextual epidemiologic din 2019, deoarece deplasările și interacțiunile umane au fost limitate foarte mult pentru a nu permite răspândirea epidemiei de COVID-19.
- Telemedicina poate contribui și astăzi la îmbunătățirea calității vieții cetățenilor, atât pacienți, cât și lucrători medicali.
- Îmbunătățește accesul la tratament specializat în zonele unde accesul la serviciile medicale se face cu dificultate.
- Transmiterea electronică a documentelor între reprezentanții corpului medical și pacienți a devenit mult mai ușor de realizat. Toate aceste modificări ne permit să concluzionăm că situația generată de această pandemie a mobilizat resursele existente pentru evoluție și adaptare la „noile timpuri”.
- Medicina primară a fost întotdeauna alături de pacienții lor, chiar și atunci când alte ramuri ale asistenței medicale și-au sistat sau limitat activitatea pe durata stării de urgență și a fost întotdeauna activă și implicată în găsirea unor soluții pentru pacienții lor.

– Grijă pentru pacient, experiența acumulată în folosirea platformelor informatice, alături de un cadru legislativ adecvat, pot asigura funcționalitatea sistemului în condițiile epidemiologice actuale, dar și respectarea drepturilor pacienților și protecția personalului medical.

– Sistemul de comunicare prin intermediul platformelor online, adaptat în contextul situației pandemice și aplicat la nivel național, nu trebuie considerat decât o adaptare epidemiologică, și niciodată un sistem reglementat, care să ofere servicii medicale permanente pacientului și protecție în ceea ce privește actul medical.

Pentru realizarea obiectivelor cercetării am utilizat metoda specifică pe bază de chestionar online realizat prin platforma Google, la care au participat 50 de persoane din diferite domenii de activitate. Chestionarul a inclus 5 întrebări structurate care au ca scop colectarea informației necesare pentru determinarea impactului noilor metode de comunicare în relația medic-pacient.

În urma chestionarului realizat am primit următoarele rezultate:

Întrebare	Da	Nu	În anumite condiții
1. Considerați că medicina la distanță este o metodă eficientă în relația medic-pacient?	25 (50%)	15 (30%)	10 (20%)
2. Credeți că, consultațiile online pot înlocui consultațiile clasice?	28 (56%)	13 (26%)	9 (18%)
3. Considerați că, comunicarea la distanță permite stabilirea unui diagnostic corect?	17 (34%)	29 (58%)	4 (8%)
4. Considerați că, în contextul pandemiei de COVID-19, a fost benefică comunicarea la distanță dintre medic-pacient pentru prevenirea infectării?	41 (82%)	9 (18%)	0
5. Credeți în viitorul telemedicinii?	30 (60%)	17 (34%)	3 (6%)

În concluzie putem afirma: chiar dacă telemedicina pare să întrunească mai multe avantaje contribuind la îmbunătățirea calității vieții pacienților care necesită o monitorizare permanent, totuși întrunește și o serie de dezavantaje care îngreunează actul medical.

Printre aceste dezavantaje se numără:

- 1) lipsa interacțiunii fizice care micșorează încrederea pacientului față de personalul medical,
- 2) datele colectate online de la bolnav, pot duce la formularea unui diagnostic eronat.

TEHNICI DE COMUNICARE INSTITUȚIONALĂ BAZATE PE TEHNOLOGII INFORMAȚIONALE

Ion BULICANU

Coordonator: Lector dr. Liuba PETRESCO

Scopul studiului constă în identificarea gradului de cunoaștere de către cadrele didactice a tehnologiilor informaționale în comunicarea instituțională în scopul formării profesionale a acestora.

Tehnologiile informaționale cu ritmul alert în care ele se dezvoltă au cuprins toate dimensiunile comunicării tradiționale și au schimbat modul de a interacționa prin comunicarea bazată pe instrumente digitale.

În contextul promovării unei educații de calitate în instituțiile de învățământ din Republica Moldova, un loc aparte i s-a atribuit formării profesionale al cadrelor didactice, inclusiv din învățământul superior, în scopul dezvoltării abilităților de implementare a tehnologiilor informaționale în predare. În anii 2021-2022 trecerea la comunicarea electronică s-a impus mai mult ca o necesitate a existenței și continuității procesului de predare, chiar dacă sistemul de învățământ nu a fost pregătit pentru aceasta.

Comunicarea instituțională care prin definiție reunește toate formele de comunicare destinate valorizării unei organizații, a personalului și activităților acestuia (https://www.academia.edu/7344659/Comunicare_Institutionala), nu a fost eficientă, din motivul unui nivel scăzut al pregătirii cadrelor didactice privind comunicarea electronică, ceea ce a dus la dificultăți de comunicare prin ambele forme: sincronă și asincronă.

În cazul comunicării asincron, sunt utilizate tehnici de comunicare ce implică mai puține cunoștințe ale tehnologiilor sau, altfel spus, mai puțin vizibile, pe când comunicarea sincronă a prezentat un complex de probleme, de la insuficiența dotării tehnice până la procesul de realizare a unei sesiuni de comunicare online.

Cu toate că atât tehnologiile informaționale, cât și avantajelor pe care le oferă în procesul de comunicare sunt cunoscute de mai bine de un deceniu, formarea cadrelor didactice la nivel instituțional a fost realizată la un nivel minim de implementare în procesul educațional.

În elaborarea studiului a fost utilizat chestionarul electronic privind identificarea tehnologiilor informaționale aplicate în activitatea profesională, pentru fiecare perioadă de formare a programului Management Educațional în perioada septembrie - decembrie 2022. Eșantionul de cercetare a fost constituit din 156 persoane: septembrie - 72, octombrie - 21, noiembrie - 48 și decembrie - 15 formabili.

Prin studiul practic au fost identificate tehnologiile informaționale utilizate de cadrele didactice, timpul de utilizare și posibilitățile oferite de instituțiile de învățământ.

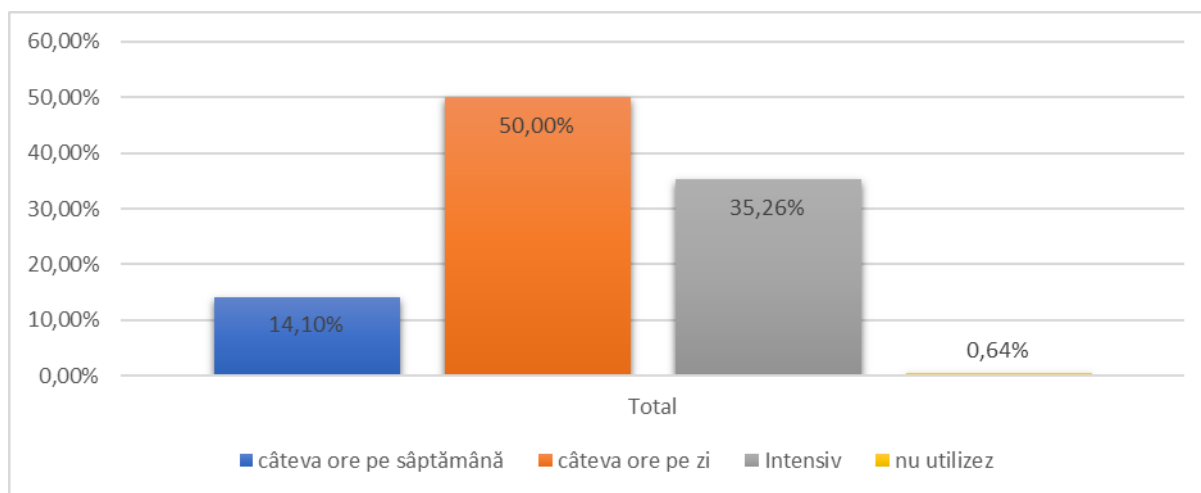

Figura 1. Timpul utilizării tehnologiilor informaționale în activitatea didactică

În urma acestei analize se constată că tehnologiile informaționale sunt utilizate în proporție de 50% câteva ore pe zi, fapt ce confirmă utilitatea și avantajele tehnologiilor informaționale. Mai puțin de 1% a indicat un interes scăzut față de tehnologii, cu toate că au participat la sesiuni de formare bazate pe comunicare electronic și dispun de instrumente digitale în cadrul instituției

învățământ.

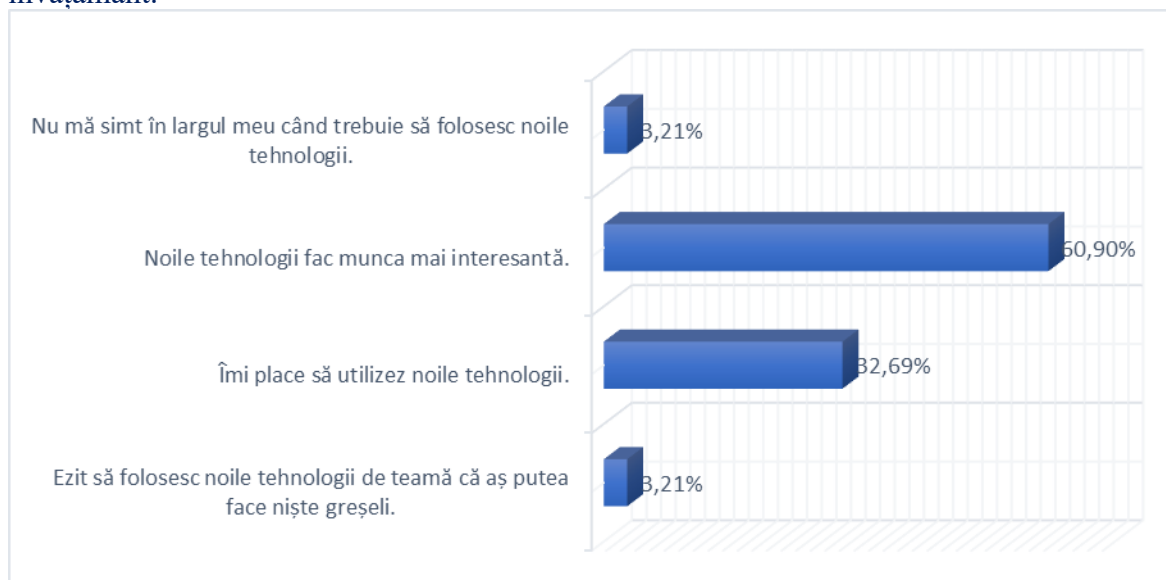

Figura 2. Perspectivele utilizării noilor tehnologii pentru activitatea didactică sau managerială

În baza rezultatelor analizate, cadrele didactice au fost grupate pe 3 nivele de competențe în comunicarea instituțională bazată pe tehnologii informaționale: nivelul 1 - începător; nivelul 2 - mediu; nivelul 3 - avansat. Abordarea pe nivele de competențe digitale în formarea cadrelor didactice creează condiții favorabile, bazate pe tehnici de comunicare specific nivelului dat.

Cadrele didactice cu un nivel avansat de utilizare a tehnologiilor informaționale pierd interesul în momentul în care sunt întrebări de nivel începător și mediu și invers: cadrele didactice cu un nivel începător nu reușesc să asimileze cunoștințele într-un ritm mai rapid.

Din acest motiv este necesară:

- Instruirea pe nivele în cadrul cursurilor de formare profesională continuă a cadrelor didactice;
- Utilizarea unor tehnici de comunicare accesibile pentru toți formabilii;
- Identificarea necesităților de formare profesională bazate pe tehnologii informaționale în procesul de comunicare instituțională;
- Abordarea transdisciplinară în cadrul cursurilor de formare profesională prin utilizarea instrumentelor digitale;
- Asigurarea climatului psihologic în comunicarea online și expunerea liberă a opiniei personale;

Orientarea comunicării instituționale în direcția dezvoltării unor tehnici corecte de utilizare a tehnologiilor informaționale.

STRATEGIILE POLITEȚII PRAGMATICE ÎN FURNIZAREA SERVICIILOR CĂTRE PERSOANELE AFLATE ÎN CĂUTAREA UNUI LOC DE MUNCĂ

Elena CARASTANOVA (NICOLAEVA)

Coordonator: Lector dr Alexandra Monica TOMA

Acest articol este despre politețe ca parte componentă a procesului de comunicare, fenomen social în baza căruia se stabilesc și se dezvoltă relații interpersonale, mijloc de relaționare eficientă cu oamenii aflați în căutarea unui loc de muncă. Personalul implicat în furnizarea serviciilor de asistență și consultanță a oamenilor, aflați în dificultate, trebuie să cunoască și să folosească strategii de politețe pragmatice, să fie bine pregătit, să țină cont atât de nevoile individuale și de situația fiecărui beneficiar, cât și de starea lor emoțională și reacțiile potrivite la diferite situații.

Politețea este un subiect științific foarte complex și complicat, deoarece este interdisciplinar: sociologia, etica, pragmatica, lingvistica oferă destul spațiu pentru a valida, cu ajutorul metodelor și mijloacelor de expresie specifice lor, diferența dintre un om educat și un om needucat, precum și impactul acestei diferențe asupra comunicării interpersonale.

Cu toate că politețea este privită ca un fenomen social, mai degrabă decât unul pragmatic, teoriile politeții constituie un subiect larg dezbătut în pragmatica lingvistică. Îmbinarea acestor două aspecte (social și pragmatic) în cercetarea politeții se explică prin faptul că strategiile politeții stau la baza instaurării armoniei sociale în cadrul interacțiunii verbale, servind la „instituirea, menținerea sau dezvoltarea relațiilor interpersonale.” (Ionescu-Ruxăndoiu, Liliana, Limbaj și comunicare. Elemente de pragmatică lingvistică, București, Editura ALL EDUCAȚIONAL, 2003, p. 66).

„Pragmatic, a fi politicos înseamnă a ține în permanență seama de celălalt, a avea sentimentul unei responsabilități față de colocutor pe parcursul interacțiunii verbale” (Ionescu-Ruxandoiu, Liliana, Conversația. Structuri și strategii. Sugestii pentru o pragmatică a românei vorbite, Ed. a II-a, Editura ALL INTERNATIONAL, 1999, p. 107).

Căutarea unui loc de muncă este un proces dificil și solicitant. Oamenii aflați în căutarea unui loc de muncă manifestă diverse stări emoționale și au adesea nevoie de sprijin și ajutor. Prin urmare, este important ca specialiștii care furnizează servicii în domeniul ocupării forței de muncă să fie nu doar profesioniști, ci competenți și politicoși, luând în considerație particularitățile fiecărei persoane și creând un mediu confortabil.

Prima strategie este ascultarea activă și înțelegerea. Este important să fim atenți la nevoile și așteptările clienților, să le oferim posibilitatea de a-și exprima gândurile și sentimentele. Specialistul ar trebui să știe să asculte și să pună întrebări pentru a obține o înțelegere mai completă a dorințelor și obiectivelor persoanei. Această abordare ajută la stabilirea unor relații de încredere și creează baza pentru o colaborare eficientă.

A doua strategie este empatia și înțelegerea emoțiilor. Căutarea unui loc de muncă poate provoca stres, nesiguranță și dezamăgire. Specialistul politicos trebuie să fie pregătit pentru faptul că, clientul, poate manifesta diverse stări emoționale și să arate compasiune și înțelegere. El trebuie să fie capabil să ofere susținere și încurajare persoanei, ajutând-o să aibă încredere în propriile forțe și posibilități.

A treia strategie este comunicarea clară și precisă. Specialistul politicos trebuie să folosească cuvinte clare și accesibile, evitând termenii complicați și limbajul birocratic. Este important să explicăm procesele și procedurile într-o formă inteligibilă, astfel încât clientul să poată asimila informațiile cu ușurință și să ia decizii clare. De asemenea, specialistul trebuie să fie pregătit să răspundă la întrebări și să clarifice aspectele neclare.

A patra strategie este abordarea individuală. Fiecare persoană este unică și are propriile sale caracteristici. Specialistul politicos trebuie să țină cont de nevoile individuale și de situația fiecărui client. Trebuie să ne amintim că nivelul de pregătire, experiența și circumstanțele personale pot varia de la o persoană la alta. În furnizarea serviciului, este necesar să ne adaptăm la situația specifică și să oferim soluții care să răspundă nevoilor fiecărei persoane.

A cincea strategie este susținerea și încurajarea. Oamenii aflați în căutarea unui loc de muncă adesea se simt nesiguri și au îndoieli cu privire la propriile lor capacități.

Specialistul politicos trebuie să fie pregătit să sprijine beneficiarul și să-l încurajeze în eforturile sale. Acest lucru poate fi exprimat prin comentarii pozitive, laude pentru realizări și sprijin în momente dificile. Un astfel de sprijin contribuie la creșterea încrederii în sine și a motivației clientului.

Căutarea eficientă a unui loc de muncă reprezintă un instrument important în construirea unei cariere de succes. Realizarea unei căutări eficiente a unui loc de muncă presupune muncă bine organizată enormă, oferită de personalul bine pregătit pentru căutare și oferire a unui un loc de muncă care să corespundă aspirațiilor beneficiarilor și să se potrivească aptitudinilor acestora. Specialistul trebuie să clarifice de la bun început că mijlocul cel mai eficient de

găsire a unui loc de muncă este o combinație de tehnici și metode de căutare a unui loc de muncă.

Activitatea de ghidare în carieră este un proces continuu de informare, consiliere, orientare profesională. Ea are un rol esențial în activitatea de lucru cu șomerii, persoanele care se află în căutarea unui loc de muncă, de calitate acestora depind în mare măsură rezultatele prestării celorlalte tipuri de servicii de ocupare a forței de muncă, în special formarea profesională.

În concluzie, strategiile politeții pragmatice în furnizarea serviciilor către persoanele aflate în căutarea unui loc de muncă joacă un rol important în crearea unei experiențe pozitive și productive pentru clienți. Ascultarea activă, empatia, comunicarea clară, abordarea individuală și susținerea contribuie la stabilirea unor relații de încredere, ajută clienții să se simtă mai încrezători și mai motivați în atingerea obiectivelor lor. Ca rezultat, serviciile furnizate devin mai eficiente și de succes pentru toți participanții în procesul de ocupare a forței de muncă.

ELEMENTE DE COMUNICARE NONVERBALĂ ÎN COMNICAREA INTERCULTURALĂ

Oxana CAVLAC

Coordonator: Lect.univ.dr. Delia-Andreea OPREA

Scopul prezentei analize este studiul comunicării nonverbale în activitățile profesionale. Ne-am propus ca prin această analiză să evidențiem utilizarea mijloacelor de comunicare nonverbale în comunicarea interculturală.

Relevanța acestui subiect se datorează interesului tot mai mare pentru comunicarea nonverbală, precum și momentului în care societatea caută să se dezvolte și să se perfecționeze, inclusiv în comunicarea între ele.

Potrivit experților, până la două treimi din mesajele primite de orice participant la conversație vin prin canale de comunicare nonverbală. Dacă nu vorbim mereu, atunci facem mișcări în mod constant, fără măcar să observăm. Rolul jucat de gesturi în comunicarea umană a fost de multă vreme de interes pentru oamenii de știință. În urmă cu două mii de ani, Cicero i-a învățat pe vorbitori să gesticuleze corect, iar primul dicționar de gesturi, se pare, a aparținut retorului roman Quintilian, care a trăit în secolul I î.Hr.

Mijloacele de comunicare nonverbală includ gesturi, expresii faciale, intonații, pauze, postură, râsete, lacrimi, care formează un sistem de semne ce completează și intensifică, iar uneori înlocuiește mijloacele de comunicare verbală - cuvintele. Potrivit studiilor, 55% dintre mesaje sunt percepute prin expresii faciale, posturi și gesturi, iar 38% prin intonații și modulații ale vocii. Rezultă că doar 7% rămân cuvintelor percepute de destinatar atunci când vorbim. Acest lucru este de o importanță fundamentală. Cu alte cuvinte, în multe cazuri, modul în care vorbim este mai important decât cuvintele pe care le spunem.

Când vorbim despre interacțiunea culturilor, vorbim despre contacte între grupuri mari de oameni. În condiții moderne, dezvoltarea legăturilor culturale are loc în diverse domenii ale vieții umane - turism, sport, contacte personale etc. În plus, schimbările sociale, politice și economice care au avut loc în lume în ultimii ani au dus la migrarea pe scară largă a popoarelor, relocarea, amestecarea și ciocnirea acestora. Ca urmare a acestor procese, tot mai mulți oameni depășesc barierele culturale care îi separau. Ei sunt nevoiți să se familiarizeze cu culturi străine, să se contopească în ele. Prin urmare, interacțiunea propriu-zisă a culturilor se realizează tocmai prin contacte între indivizi. De fapt, ele reprezintă procesul de comunicare interculturală.

Comunicarea interculturală este întotdeauna comunicare interpersonală într-un context special, când un participant descoperă diferența culturală a altuia. O astfel de comunicare provoacă multe probleme legate de diferența de așteptări și prejudecăți care sunt inerente fiecărei persoane și, desigur, sunt distincte în diferite culturi. Semnele diferențelor interculturale pot fi interpretate ca diferențe în codurile verbale și non-verbale într-un context specific de comunicare. În același timp, fiecare participant la contactul cultural are propriul său sistem de reguli care funcționează astfel încât mesajele trimise și primite să poată fi codificate și decodificate. Procesul de interpretare este influențat și de vârsta, sexul, profesia, statutul social al comunicanților, toleranța, întreprinderea și experiența personală a acestora.

Tabelul 1. Tipuri de comunicare nonverbală

1.1 Expresii kinestezice	1.2 Proxemica	1.3 Componentele para- și extra-lingvistice	1.4 Takeshika
te-am contactat; am prins ideea; zăboviți o secundă; o simt în ficat; o persoană cu inima rece; persoană cu sânge rece; cu pielea groasă; mâncărime de mâini; nu atingeți cu degetul; nu a lovit un deget de un deget; fundație solidă	este o modalitate de comunicare nonverbală. Astfel, o persoană își exprimă predispoziția de a comunica strâns cu anumiți indivizi prin distanța dintre ei.	sunt caracteristici individuale de pronunție - pauze de vorbire, suspine, plâns, bâlbâială etc.	comunicarea nonverbală a oamenilor cu ajutorul atingerii (bătăi, strângeri de mână, săruturi, lovituri etc.)

Tabelul 2. Expresii ale comunicării nonverbale

2.1 Gesturi	2.2 Expresii faciale	2.3 Interacțiunea vizuală (contactul vizual)	2.4 Pantomima
mișcări expresive ale mâinilor, degetelor, ajutând la transmiterea emoțiilor, stărilor mentale, dorințelor.	mișcări ale mușchilor feței, care exprimă starea de spirit internă.	este o componentă extrem de importantă a procesului de comunicare. Aproximativ 80% din impresiile senzoriale pe care le primește o persoană prin organele vizuale. Ochii sunt, de asemenea, un organ expresiv important.	este arta de a folosi mișcarea și expresiile faciale pentru a comunica (în loc de cuvinte). Pantomima este, de asemenea, înțeleasă ca limbajul gesturilor, posturilor și mișcărilor corpului. Limbajul corpului este mișcarea voluntară și uneori involuntară a părților corpului ca

			răspuns la o emoție, gând sau sentiment.
--	--	--	---

Rezumând rezultatele acestei lucrări, trebuie remarcat faptul că acest tip de comunicare nonverbală joacă un rol important în procesul de interacțiune umană. Mijloacele de comunicare nonverbală ca un fel de limbaj al sentimentelor sunt același produs al dezvoltării sociale ca și limbajul cuvintelor. Printre astfel de mijloace se disting aspectul, expresiile feței, privirile, posturile, gesturile, atingerea, comportamentul uman în spațiul înconjurător, mirosurile etc. Toate aceste tipuri de mesaje nonverbale se află în interacțiune, uneori completându-se, alteori contrazicându-se reciproc.

Înțelegerea complexității limbajului corpului poate îmbunătăți și simplifica relațiile cu oamenii din jurul nostru. În orice interacțiune cu o altă persoană, scopul este acela de a comunica, dar prea adesea gesturile noastre sunt vagi în cel mai bun caz și contradictorii în cel mai rău caz.

ORGANIZAREA RELAȚIILOR FINANCIARE A ÎNȚREPRINDERII CU BUGETUL DE STAT

Sabina CEBAN

Coordonator: Lector dr. Inga ZUGRAV

Studiul dat urmărește scopul de a explora organizarea relațiilor financiare ale unei companii cu bugetul de stat, prin denotarea perspectivelor și subtilităților acesteia, analizând surse reputate, pentru a oferi o înțelegere cuprinzătoare a subiectului.

Realmente, gestionarea eficientă a relațiilor financiare ale unei companii cu bugetul de stat este de o valoare fundamentală pentru creșterea durabilă a acesteia și respectarea cerințelor de reglementare. Aceasta implică aspecte semnificative, ce oglindesc complexitatea procesului, inclusiv: stabilirea de practici transparente și responsabile care să asigure că, compania își îndeplinește obligațiile fiscale. Această lucrare științifică, în continuare, va îndeplini obiectivul de a explora complexitățile organizării relațiilor financiare ale unei companii cu bugetul de stat.

Este cunoscut ca sistemul financiar al oricărei întreprinderi e reflectat de relațiile financiare, ce reprezintă relații bănești de repartitie și alocare a resurselor conform priorităților și obiectivelor planificate, prevederilor contractuale, raportându-se la oportunitățile și restricțiile mediului financiar în care întreprinderea își desfășoară activitatea. Respectiv, aceste relații comerciale presupun dezvoltarea fluxurilor de bunuri materiale și nemateriale, precum și a fluxurilor financiare, care, de cele mai multe ori, au rolul de a atinge angajamente generate de fluxurile materiale.

Mai mult decât atât, organizarea relațiilor cu bugetul de stat poate duce la economisiri semnificative pentru companie, care pot fi reinvestite în afacere sau utilizate pentru a crește valoarea pentru acționari, întrucupând un aspect important al managementului financiar al acesteia. Importanța managementului financiar strategic, în contextul relațiilor cu bugetul de stat, este una deosebită. Sistemele eficiente de planificare financiară și control sunt esențiale pentru îndeplinirea obligațiilor fiscale cu acuratețe și la timp, de către companii. Unul dintre aspectele cheie ale organizării relațiilor financiare ale unei companii cu bugetul de stat este conformarea fiscală. Companiile trebuie să calculeze cu acuratețe, să raporteze și să-și plătească taxele în timpul prevăzut. Ceea ce necesită a fi memorat este ideea fundamentală că organizarea corectă a relațiilor financiare cu bugetul de stat implică o planificare fiscală meticuloasă, respectarea reglementărilor relevante și implicarea proactivă cu autoritățile guvernamentale (*Corporate Finance: Theory and Practice, al., 2007*). De asemenea, companiile ar trebui să păstreze înregistrări adecvate ale tranzacțiilor lor financiare și ale documentelor justificative pentru a-și legitima pozițiile fiscale și să coopereze pe deplin cu autoritățile fiscale în cazul oricăror audituri sau anchete. Aceasta include înțelegerea și aderarea la legile și reglementările fiscale ale jurisdicției în care își desfășoară activitatea compania, inclusiv impozitul pe profit, taxa pe valoarea adăugată, impozitele pe salarii și alte taxe aplicabile. Adică, o relație bine structurată între o companie și bugetul de stat ar trebui să se bazeze pe principii de corectitudine, eficiență și stabilitate economică (*Public Finance and Public Policy, al., 2019*). Companiile necesită să execute raportarea cu exactitate a activităților financiare, să plătească impozitele cu promptitudine și să se angajeze într-un comportament fiscal responsabil.

Beneficiile acestui procedeu rămân însă, a fi ilustrate de companiile care ar trebui să profite de stimulentele fiscale legitime oferite de guvern. Aceste stimulente sunt concepute pentru a promova creșterea economică, crearea de locuri de muncă și investițiile în anumite industrii sau regiuni. Folosind aceste stimulente, companiile își pot optimiza poziția fiscală și pot contribui la bunăstarea lor financiară. Cu toate acestea, este semnificativă accentuarea ideii că

stimulentele ar trebui utilizate într-o manieră responsabilă și etică, fără de a se angaja în evaziune fiscală sau planificare fiscală agresivă care ar putea încălca spiritul sau litera legii. Pe lângă, un pilon al acestei organizări, ce sprijină și formează fundamentul ei ar fi ideea că transparența e substanțială în contextul relațiilor financiare ale unei companii cu bugetul de stat.

Acest proces permite guvernului să monitorizeze și să evalueze eficient performanța financiară a companiei, să-și evalueze obligațiile fiscale și să ia decizii informate cu privire la alocarea resurselor publice. Valoarea semnificativă a transparenței financiare și a documentației adecvate este în permanență conturată, permițând companiilor să demonstreze conformitatea și să insuflă încredere în fața autorităților guvernamentale. De asemenea, companiile ar trebui să coopereze cu agențiile guvernamentale în eforturile lor de a combate corupția și alte infracțiuni financiare care pot submina integritatea bugetului de stat.

Cu toate acestea, interacțiunea întreprinderilor cu statul este oglindită de faptul că anume companiile ar trebui să se angajeze activ cu autoritățile guvernamentale într-o manieră constructivă și colaborativă. Acestea ar trebui să se angajeze și într-un comportament fiscal responsabil, inclusiv în raportare corectă, pentru a menține o relație de cooperare și reciproc avantajoasă cu bugetul de stat. [Public Finance and Public Choice: Two Contrasting Visions of the State, al., 1999]. Pe când angajamentul activ cu autoritățile guvernamentale include participarea la consultări publice, forumuri din industrie și angajamente ale părților interesate de a oferi informații cu privire la politicile fiscale, reglementările și alte aspecte care pot influența relațiile financiare ale companiei cu bugetul de stat. Prin construirea unei relații reciproc avantajoase, companiile pot contribui la dezvoltarea unui mediu de afaceri echitabil și favorabil, care promovează creșterea economică, investițiile și inovația.

În așa mod, luând în considerare cele conturate anterior, rămâne a fi evident faptul că organizarea relațiilor financiare ale unei companii cu bugetul de stat este o sarcină cu mai multe fațete, care necesită accentuarea efortului asupra respectării reglementărilor, planificării fiscale și menținerii unui comportament fiscal responsabil. Literatura de specialitate subliniază importanța transparenței, echității și angajamentului de cooperare între sectorul privat și autoritățile guvernamentale pentru a asigura o relație eficientă și reciproc avantajoasă. Prin implementarea unor practici solide de management financiar, companiile pot contribui la propria lor creștere, susținând în același timp obiectivele mai largi de dezvoltare economică prezentate în bugetul de stat.

În această cercetare a fost folosit un design de cercetare cu metode de cercetare calitative. Analiza calitativă a fost efectuată pentru a examina literatura academică relevantă, publicațiile guvernamentale și alte surse autorizate pentru a obține o înțelegere cuprinzătoare a subiectului. Această abordare a permis realizarea unei examinări profunde a subiectului, asigurând că obiectivele cercetării sunt abordate în mod eficient.

Procesul de colectare a datelor a implicat colectarea de informații din diverse surse. Aceasta a inclus efectuarea unei analize sistematice a literaturii pentru a identifica și analiza literatura academică relevantă. În plus, publicațiile guvernamentale, rapoartele financiare,

reglementările fiscale și alte surse pertinente au fost examinate pentru a aduna detalii actualizate.

Considerațiile etice sunt de cea mai mare importanță în această cercetare. Studiul pune accent pe comportamentul fiscal responsabil, aderarea la legile și reglementările fiscale și utilizarea etică a stimulentele fiscale. Transparența, raportarea echitabilă și cooperarea cu autoritățile guvernamentale au fost susținute drept principii etice pentru menținerea unei relații etice și reciproc avantajoase între companii și bugetul de stat.

Ca rezultate, menționez următoarele:

- A fost conturată importanța organizării relațiilor financiare ale unei companii cu bugetul de stat.
- A fost valorificat rolul managementului financiar strategic, a conformității fiscale și a comportamentului fiscal responsabil în menținerea unei relații reciproc avantajoase cu bugetul de stat.
- Au fost evidențiate potențialele beneficii ale utilizării stimulentele fiscale legitime oferite de guvern.
- A fost recunoscută importanța construirii unui mediu de afaceri echitabil și favorabil, care să promoveze creșterea economică, investițiile și inovarea prin stabilirea unei relații de cooperare cu bugetul de stat.

În concluzie, această lucrare științifică evidențiază caracterul multifacetat al organizării relațiilor financiare ale unei companii cu bugetul de stat. Subliniază importanța managementului financiar strategic, conformității fiscale, transparenței și comportamentului fiscal responsabil. Prin aderarea la reglementările relevante, angajarea activă cu autoritățile guvernamentale și menținerea unor evidențe financiare exacte, companiile pot stabili o relație de cooperare și reciproc avantajoasă cu bugetul de stat. Cercetarea conturează importanța utilizării stimulentele fiscale legitime oferite de guvern pentru a optimiza poziția fiscală a companiei și a contribui la bunăstarea financiară a acesteia. Transparența, la rândul său, formând un pilon crucial în relațiile financiare ale companiei cu bugetul de stat.

VITAMINE PENTRU PACE

Maria CERNEȚOVA (CORCODEL)

Coordonator: Conf. dr. ing. Maricica STOICA

Această lucrare subliniază rolul fundamental al vitaminelor în menținerea gândirii sănătoase și în reducerea anxietății, depresiei și stresului.

Vitaminele promovează sănătatea fizică, sănătatea mintală și susțin funcțiile organelor inclusiv a creierului. Când corpul uman se confruntă cu deficiențe vitaminice, organele funcționează mai puțin eficient, pot apărea diverse afecțiuni care influențează drastic bunăstarea fizică și mentală. O serie de vitamine și minerale importante susțin reacțiile biochimice ale organismului și promovează funcția sănătoasă a celulelor creierului.

Metoda de cercetare are la bază explorarea datelor științifice existente în diferite baze de date (Web of Science, site-uri web).

Vitaminele din grupul B sunt unele dintre cele mai bune vitamine pentru sănătatea mintală, fiind cunoscute pentru proprietățile lor de modificare a stării de spirit, de reducere a oboselei, de funcționare în întregime cu mai multă claritate. Sunt necesare pentru producerea neurotransmițătorilor, care influențează modelele comportamentale mentale și starea de spirit. Deficiențele de vitamine B pot duce la depresie, anxietate, frică și iritabilitate. Vitaminele C și D joacă, de asemenea, roluri importante în sănătatea mintală. Persoanele cu niveluri scăzute de vitamina D sunt mai susceptibile de a experimenta crize de depresie, anxietate și alte afecțiuni mentale decât persoanele cu niveluri normale de vitamina D. Oamenii care trăiesc în zonele cu climă mai nordică, pot avea deficit de vitamina D din cauza expunerii scăzute la soare [Akpınar et Karadağ, 2022; Krumm, 2021].

Vitaminele au proprietăți imunomodulatoare, neuroprotectoare și neurotrofice și pot influența țesuturile cerebrale implicate în patofiziologia depresiei și anxietății. Este important să se verifice deficiențele vitaminice în ceea ce privește tulburările de dispoziție, să se planifice tratamente adecvate și să se determine doza optimă.

Referințe bibliografice

Akpınar, Ş., Karadağ, M.G. (2022). Is Vitamin D Important in Anxiety or Depression? What Is the Truth?. *Current Nutrition Reports* 11, 675-681.

Krumm B. 2021. Mood-Boosting Qualities of Vitamins and How They Can Help Mental Health. <https://sageclinic.org/blog/vitamins-and-mental-health/> (Accesat în 14 aprilie, 2023).

RETORICA JUDICIARĂ

Maria-Magdalena CHELBAN

Coordonator: Conf. univ. dr. Andreea MATIC

În procesul elaborării prezentei comunicări au fost folosite metode de cercetare precum: filosofia antichității în retorica veche, cercetarea observațională în vederea identificării lacunelor în discursurile judiciare și juridice, metoda descriptivă, în vederea reflectării procedurii de prezentare a unui rechizitoriu, mai exact al elementelor structurale ale acestuia, metoda explicativă a vizat etalarea rolului și relevanței discursului judiciar în societatea actuală, respectiv cercetările comparative s-au axat pe interconexiunea dintre lingvistică și drept, dintre diferite tipuri de discursuri judiciare.

Precum logica, retorica este știință, tehnică și, totodată, artă.

Retorica este arta oratorului (retorului) de a convinge auditoriul cu privire la justetea ideilor sale. Sau, într-o altă formulare, retorica este arta al cărei obiectiv este elocvența (elocința).

Despre retorică, românii spuneau că este fie arta de a vorbi bine (*ars bene dicendi*), fie arta de a vorbi corect (*ars recte dicendi*). Retorica este, în același timp, știința ce cuprinde totalitatea conceptelor, principiilor și ideilor folosite pentru convingerea auditoriului.

Potrivit lui Aristotel, *retorica judiciară* este una dintre cele trei ramuri principale ale retoricii : vorbire sau scriere care consideră dreptatea sau nedreptatea unei anumite acuzații. În epoca modernă, discursul judiciar este în primul rând angajat de avocați în procesele hotărâte de un judecător sau de un juriu.

Retorica judiciară în Grecia Antică și Roma. "Oricine citește retoricile clasice descoperă curând că ramura retoricii care a primit cea mai mare atenție a fost judecătoria, oratoria sălii de ședință. Litigiile în instanța de judecată din Grecia și Roma au fost o experiență extrem de comună chiar și pentru cetățenii liberi obișnuiți - de obicei bărbat șef al unei gospodării - și era un cetățean rar care nu a mers în instanță de cel puțin o jumătate de duzină de-a lungul vieții sale adulte. În plus, cetățeanul obișnuit era de multe ori de așteptat să servească drept propriul său avocat judecător sau juriu. Cetățeanul obișnuit nu a avut cunoștințele cuprinzătoare despre lege și despre tehnicile pe care le-a făcut avocatul profesional, dar a fost foarte avantajos să aibă cunoștințe generale despre strategiile de apărare și de urmărire penală. a retoricii a făcut o afacere înfloritoare în pregătirea laicului pentru a se apăra în instanță sau pentru a urmări un vecin necinstit " (Edward PJ Corbett și Robert J. Connors, *Rhetorica clasică pentru studenții moderni*, ediția a 4-a, Oxford University Press, 1999, p.156). În

contemporaneitate, cercetările teoretice asupra retoricii (Brîndușa Gorea, *Retorică Juridică*, Editura Zetus – Colecția „Aula”, Târgu-Mureș, 2009, p.23) diferă în mare măsură de prestația antichității grecești sau romane, fiindcă ele se integrează într-o viziune mai largă și mai profundă asupra discursivității, propunându-și să valorifice rezultatele obținute de științele limbajului. Există situații discursive când mecanismele raționale sunt imperative pentru anumite tipuri de discurs, iar rezultatul urmărit nu se poate obține decât prin astfel de mecanisme. Nu ne putem imagina un discurs juridic (de apărare sau de acuzare) în afara actului argumentativ, adică a susținerii și respingerii de probe, act în care mecanismele raționale sunt preponderente (Constantin Sălăvăstru, *Discursul puterii – încercare de retorică aplicată*, Iași: Institutul European, 1999, p.283).

Având în vedere caracterul interdisciplinar al domeniului dreptului, amintim că retorica juridică reclamă nu pur și simplu educație, ci o educație vastă. Ori, după cum afirma Cicero în lucrarea *De oratore*, oratorul trebuie să-și confirme talentul nativ printr-o cultură vastă și prin practica forului. În acest sens, oratorul trebuie să demonstreze pe lângă cunoașterea excelentă a celor trei genuri oratorice (deliberativ, juridic, epidictic), ascuțirea de minte a logicianului, cugetarea filosofului, exprimarea aproape a poetului, memoria jurisconsultului, vocea tragedianului, gesturile unui actor celebru etc.

Rigorile juridicului în domeniul limbajului de specialitate motivează identificarea a trei forme ale limbajului juridic: limbajul normativ, distinct pentru legiuitor, limbajul juridic, specific situațiilor din domeniul jurisprudenței, justiției, limbajul judiciar, utilizat cu precădere în activitatea organelor jurisdicționale civile, penale, administrative etc.

Limbajul judiciar este utilizat în activitatea judiciară de către avocați, magistrați sau alți participanți la actul juridic, la procesul civil sau penal. Acesta se folosește, pe lângă termenii preluați din fondul limbajului normativ, de o serie de termeni ai jurisprudenței sau ai doctrinei juridice, ilustrând, într-un fel, granița subțire dintre stilul descriptiv, constatativ și încărcătura sa ilocuționară.

Discursul juridic este o specie a discursului care are ca obiect de studiu dreptul. Genul judiciar urmărește să facă distincția între just și injust, dreptate și nedreptate. "Discursul juridic este purtătorul unei dimensiuni culturale care se reflectă nu numai în termenii și expresiile proprii unui sistem juridic, ci și în modalitățile de a le exprima".

Altfel spus, "discursul juridic înglobează deci toate manifestările lingvistice care intervin în crearea și instaurarea socială a dreptului, constituindu-se într-un act lingvistic și în același timp într-un act juridic".

COMUNICAREA NONVERBALĂ PE SCENA ARTISTICĂ

Nicoleta CHILINCIUC

Coordonator: Lector dr. Delia Andreea OPREA

Scopul studiului privind comunicarea nonverbală pe scena artistică este de a analiza și de a contribui cu strategii didactice care vor îmbunătăți comunicarea nonverbală în public și pentru a asigura așteptările spectatorilor. Cercetarea urmărește determinarea nivelului de dezvoltare a competenței de utilizare a comunicării prin mimică, gesturi și expresia feței pe scenă. Am urmărit, în cadrul a multor activități problemele cu care se confruntă membrii ansamblului și propunerea de soluții pentru îmbunătățirea comunicării non-lingvistice în formarea culturii scenice.

Comunicarea nonverbală joacă un rol important în interpretarea creațiilor artistice. Prin utilizarea corectă a elementelor scenice care este o componentă cheie, în asigurarea unei conexiuni eficiente și emoționale cu publicul. De asemenea, comunicarea nonverbală eficientă în cadrul ansamblului vocal este esențială pentru îndeplinirea obiectivelor și a normelor de etică prin care se furnizează starea emoțională-afectivă către public.

În cadrul acestui studiu de caz, am urmărit obținerea de date relevante pentru a examina aspectul comunicării nonverbale pe scena publică. Am studiat diverse concepții recomandate de cercetători și am realizat activități, seminare metodice cu specialiști din domeniul scenografiei cu referire la comunicarea nonverbală - tehnici care ajută la o comunicare prin limbajul corpului în fața publicului precum și elementele de neadmis în fața unui public. Totodată, am elaborat pentru membrii ansamblului și aplicat în calitate de instrument de cercetare *chestionare pentru un număr de 10 membri*, cu scopul de a informa, de a primi feedback în legătură cu modul în care aceștia percep de a transmite mesajul melodic prin limbajul corpului, de a determina nivelul de dezvoltare a competenței de utilizare a comunicării nonverbale pe scenă. Am observat și interacțiunea fiecărui membru cu versurile și mesajul artistic pentru a evalua starea de spirit a acestora. După colectarea datelor, am identificat tendințe și probleme de comunicare nonverbală și utilizarea corectă a limbajului corpului în public.

În urma implementării metodologiei de cercetare descrise anterior, într-un studiu de caz privind comunicarea nonverbală pe scena artistică, au fost obținute mai multe rezultate și

constatări, discutate în cadrul unei analize aprofundate. S-au putut constata că există probleme de a gestiona emoțiile și trăirile pe scenă, folosirea corectă a elementelor principale ale comunicării nonverbale, contactul cu publicul. Aceste probleme pot duce la scăderea încrederii în sine, pot comunica neîncrederea publicului, neînțelegerea mesajului și a emoțiilor transmise. Pentru abordarea acestor probleme, ar putea fi necesare o revizuire a strategiilor didactice, implicarea practică mai frecventă a exercițiilor psiho-emoționale, participarea la mai multe concursuri de a dezvolta abilitatea contactului cu scena și publicul. Realizarea seminarelor atât informație teoretică cât și practică de către specialiști în scenografie. Implicarea membrilor de a face o alegere și de a decide ce rol sau cântec li se potrivește.

În concluzie, studiul de caz privind comunicarea nonverbală pe scena publică relevă importanța unei comunicări bine organizate și eficiente care să captiveze privirea și ascultarea, stabilirea relației și impactului asupra publicului, Problemele gestionării emoțiilor, expresia feței și a mișcărilor ritmice pot avea un impact negativ, descurajare a publicului.

Pentru abordarea acestor probleme este necesar de o revizuire a strategiilor didactice, implicarea practică mai frecventă a exercițiilor psiho-emoționale, participarea activă la concursuri, evenimente de a dezvolta abilitatea contactului cu scena și publicul. Realizarea seminarelor atât informație teoretică cât și practică de către specialiști în scenografie. Implicarea membrilor de a face o alegere și de a decide ce rol sau cântec li se potrivește.

Este important ca instituția și membrii să își asume responsabilitatea pentru comunicarea lor în public și a prezentării artistice. O comunicare eficientă poate contribui la pace, convingere, încredere, satisfacție de a trăi emoții și ale transmite către public.

În final, studiul de caz arată că în comunicarea nonverbală pe scenă și pentru public este necesar să fie la cel mai înalt nivel și că trebuie să fie o prioritate de a servi așteptările publicului, de a stabili relații și un impact de bucurie, trăiri sufletești.

LES RESEAUX SOCIAUX ET LE DISCOURS POLITIQUE

Maria-Mădălina CIOBANU

Coordonateur: Delia Andreea Oprea

Le but de l'étude est de déterminer quels sont les avantages et les inconvénients de l'utilisation des réseaux sociaux dans le champ professionnel de la politique, d'examiner la relation entre les réseaux sociaux et le discours politique et, enfin, d'identifier l'impact des réseaux sociaux sur la polarisation politique.

Les réseaux sociaux sont devenus une partie omniprésente de la vie moderne, transformant la manière dont nous nous connectons, communiquons et partageons l'information. Des plateformes telles que Facebook, Twitter, Instagram, TikTok et LinkedIn ont créé de nouvelles possibilités d'interaction entre les personnes, de création de communautés et d'accès à un large éventail de contenus. Le discours politique est un aspect essentiel de la démocratie, car il permet aux citoyens de s'engager dans un débat public et de participer aux processus de prise de décision. C'est l'occasion pour des personnes ayant des points de vue différents de se réunir et de partager leurs opinions, de s'écouter mutuellement et de s'engager dans un dialogue constructif. Le discours politique peut contribuer à élargir nos perspectives, à remettre en question nos hypothèses et à créer une sphère publique plus inclusive et plus diversifiée.

Le discours politique est le moyen par lequel nous communiquons et discutons des questions qui affectent notre société et le monde qui nous entoure. C'est le processus d'échange d'idées, d'opinions et d'informations dans le but de parvenir à une compréhension commune ou à un consensus. Notre étude repose sur les résultats d'un questionnaire de 10 questions appliquées aux jeunes tout en se concentrant sur l'aspect politique (implication, participation, engagement) évoqué au cadre des réseaux sociaux et l'utilisation des réseaux afin de prendre une décision politique.

L'un des principaux avantages des réseaux sociaux est leur capacité à faciliter la communication et la connexion entre les personnes au-delà des distances et des cultures. Les plateformes sociales permettent aux gens de rester facilement en contact avec leurs amis et leur famille et de nouer de nouvelles relations avec des personnes qui partagent leurs intérêts et leurs valeurs. Les réseaux sociaux peuvent également procurer un sentiment d'appartenance et de soutien aux personnes qui peuvent se sentir isolées ou marginalisées dans leur vie hors ligne.

Un autre avantage des réseaux sociaux est leur capacité à démocratiser l'accès à l'information et à la connaissance.

En ce qui concerne les problèmes suscités par l'utilisation des réseaux sociaux dans le domaine politique, (1) l'une des principales préoccupations est le risque que les médias sociaux deviennent une plateforme de désinformation et de propagande. Les algorithmes des médias sociaux sont conçus pour promouvoir les contenus qui génèrent un niveau élevé d'engagement, ce qui peut conduire à la diffusion d'informations fausses ou trompeuses destinées à manipuler l'opinion publique. Cela peut avoir de graves conséquences pour la santé publique, le discours politique et la cohésion sociale.

Les réseaux sociaux ont été critiqués pour leur rôle dans la (2) diffusion de discours haineux, de cyberintimidation et de harcèlement. Pour que le discours politique reste productif et respectueux, il est important que les individus et les communautés jouent un rôle actif dans la promotion d'un dialogue politique positif. Cela peut se faire par le biais d'initiatives telles que des forums communautaires, des débats publics et des programmes éducatifs qui encouragent la pensée critique et la civilité. Il est également important que les individus s'engagent dans une écoute active, qu'ils soient ouverts à d'autres perspectives et qu'ils évitent de recourir aux attaques personnelles ou aux injures.

Le réseautage social n'est pas sans poser de problèmes. L'une des principales préoccupations du point de vue de la politique est le risque que les médias sociaux deviennent une plateforme de désinformation et de propagande. Les algorithmes des médias sociaux sont conçus pour promouvoir les contenus qui génèrent un niveau élevé d'engagement, ce qui peut conduire à la diffusion d'informations fausses ou trompeuses destinées à manipuler l'opinion publique. Cela peut avoir de graves conséquences pour la santé publique, le discours politique et la cohésion sociale.

En ce qui concerne la possibilité ouverte de diffusion des discours haineux, de cyberintimidation et de harcèlement, cela peut créer un environnement en ligne toxique qui peut avoir des conséquences réelles sur la sécurité et le bien-être des individus et des communautés. Dans cette perspective, nos recherches se sont concentrées sur l'aspect d'inclusion et d'utilisation par les jeunes des réseaux sociaux du point de vue politique, tout en gardant dans l'esprit l'impact que les jeunes générations peuvent et doivent avoir sur le processus démocratique, électoral et politique d'une société.

LIMBAJUL JURIDICO-ADMINISTRATIV ÎN REPUBLICA MOLDOVA

Vadim COLCEANOV

Coordonator: Lect. univ. dr. Alexandra-Monica TOMA

În contextul modern al globalizării și al integrării europene, Republica Moldova se confruntă cu provocări majore în ceea ce privește reformarea și modernizarea sistemului juridic și administrativ. În acest context, limbajul juridico-administrativ joacă un rol crucial în comunicarea în sfera publică și în asigurarea unui sistem juridic și administrativ eficient și transparent.

Limbajul specializat, în cazul de față juridico-administrativ, oferă ocazia formulării unor idei și observații inedite privind structura stilistică a limbii literare, a relațiilor lingvistice și culturale. Acesta poate fi considerat un domeniu aparte al limbajului, cu propriile sale caracteristici și specificități. Prin studierea limbajului juridico-administrativ, putem observa modul în care termenii și expresiile specializate sunt utilizate pentru a comunica în domeniul juridic și administrativ. Acest limbaj are o structură stilistică distinctă, caracterizată prin utilizarea unor termeni tehnici, formulări precise și riguroase, precum și prin respectarea anumitor reguli și convenții lingvistice specifice.

Limbajul are un rol deosebit de important în formarea și dănuirea personalității umane, în formarea unor deprinderi și abilități necesare, pentru a le asigura accesul acestora pe toată durata vieții și integrarea activă într-o societate bazată pe cunoaștere. În special, limbajul juridico-administrativ este limbajul care ține de viața cotidiană și este folosită pe scară largă în raporturile sociale de zi cu zi.

Scopul acestei disertații este de a evalua calitatea limbajului juridico-administrativ utilizat în Republica Moldova și de a identifica problemele lingvistice și comunicative care apar în utilizarea acestuia. Pentru a atinge acest scop, au fost puse următoarele obiective:

- Analiza limbajului juridico-administrativ utilizat în Republica Moldova și evaluarea calității acestuia;
- Identificarea problemelor lingvistice și comunicative care apar în utilizarea limbajului juridico-administrativ în Republica Moldova;
- Propunerea de soluții pentru îmbunătățirea limbajului juridico-administrativ în Republica Moldova.

Pentru a atinge obiectivele propuse, această lucrare se va baza pe o metodologie de cercetare a domeniului. Astfel, va fi efectuată o analiză a limbajului folosit de persoanele care activează în mediul juridico-administrativ în Republica Moldova, urmată de o evaluare a calității limbajului utilizat.

În al doilea rând, se va efectua un studiu de caz care va implica chestionare sau interviuri cu utilizatorii limbajului juridico-administrativ (funcționari publici, avocați, judecători etc.) pentru a evalua percepția lor asupra calității limbajului juridico-administrativ utilizat în Republica Moldova.

Studierea temei abordate a arătat că, în Republica Moldova există probleme semnificative legate de limbajul juridico-administrativ, cum ar fi utilizarea unui limbaj greu de înțeles și inaccesibil, termeni și formulări neclare, uneori chiar ambigue. Aceste probleme pot duce la interpretări greșite și confuzii în ceea ce privește întocmirea ulterioară a documentelor juridice și administrative, fapt care poate afecta negativ întregul sistem juridico-administrativ. În această lucrare, s-au propus soluții concrete pentru îmbunătățirea limbajului juridico-administrativ din Republica Moldova, cum ar fi simplificarea și clarificarea termenilor și formulărilor, utilizarea unui limbaj mai accesibil și adaptat la publicul larg, și îmbunătățirea pregătirii lingvistice a funcționarilor publici.

Prezenta lucrare poate contribui la îmbunătățirea calității comunicării în sfera publică, asigurând astfel drepturile și interesele tuturor cetățenilor. Propunerile date în conținutul acesteia pot fi folosite ca punct de plecare pentru îmbunătățirea limbajului juridico-administrativ în Republica Moldova, în beneficiul tuturor cetățenilor.

Deși există eforturi de a îmbunătăți calitatea limbajului juridico-administrativ, mai sunt multe de făcut în această privință.

Totodată, pentru a îmbunătăți calitatea limbajului juridico-administrativ, propunem următoarele soluții practice, cum ar fi: elaborarea de ghiduri și manuale de comunicare juridico-administrativă, formarea specialiștilor în comunicare juridică și administrativă, revizuirea și simplificarea documentelor juridice și administrative, implicarea cetățenilor în procesul de elaborare a documentelor publice, și încurajarea unei comunicări clare și accesibile în sfera publică.

Considerăm că îmbunătățirea calității limbajului juridico-administrativ este un proces continuu și necesar pentru a asigura o comunicare clară și eficientă în sfera publică. Prin implementarea soluțiilor practice propuse, putem contribui la îmbunătățirea sistemului juridic și administrativ în general și la asigurarea drepturilor și intereselor tuturor cetățenilor din Republica Moldova.

Conchidem că această lucrare ne demonstrează importanța limbajului juridico-administrativ în viața cotidiană, care urmează să fie clar și accesibil pe teritoriul întregii țări și ne oferă recomandări concrete și practice pentru îmbunătățirea calității acestuia. Soluțiile vizate pot avea un impact pozitiv asupra eficienței și transparenței sistemului juridic și administrativ și

pot contribui la îmbunătățirea relației comunicative dintre cetățeni și instituțiile publice în general.

LE POUVOIR DES JEUX VIDÉO DANS L'ÉDUCATION. DU JEU VIDÉO AU *SERIOUS GAMES*

Irina COSTROVA

Coordinateur: Lector dr. Delia-Andreea OPREA

Les jeux vidéo peuvent être une expérience importante pour les étudiants. Le but de cette étude est de discuter la façon dont les jeux vidéo ont changé la façon dont les enfants apprennent et comment ils peuvent aider à l'éducation, ainsi que d'identifier et de discuter des inconvénients possibles qui accompagnent cette méthode d'apprentissage.

La recherche montre que les fonctionnalités les plus prometteuses des jeux utilisent un langage conversationnel, mettent des mots sous forme orale, ajoutent des invités pour expliquer, ajoutent des conseils ou des explications et ajoutent des activités d'avant-match pertinentes. La recherche sur les conséquences cognitives montre que les jeux de tir à la première personne améliorent les capacités d'attention perceptuelle. La recherche sur la comparaison des médias montre que les jeux sont plus efficaces que les médias conventionnels pour l'apprentissage des sciences. Cependant, une révolution éducative basée sur le jeu n'est pas indiquée. En dehors de cela, les données de plusieurs études suggèrent que dans le domaine de l'apprentissage basé sur le jeu, il existe des jeux vidéo éducatifs connus sous le nom de *serious games*. Ce segment spécifique de l'apprentissage vise à enseigner aux étudiants des matières spécifiques telles que les langues, ou à former des professionnels comme les policiers, les pilotes, les pompiers ou le personnel de santé, entre autres.

À l'aide des prévisions publiées par le portail *Statista* (2023) et de l'utilisation d'analyses quantitatives, on a constaté que les jeux vidéo éducatifs sont un marché mondial en croissance rapide, qui devrait atteindre 268,8 milliards de dollars par an en 2025, contre 178 milliards de dollars en 2021. Avec de tels chiffres, il n'est pas surprenant que les jeux vidéo dominant le secteur audiovisuel, loin devant la musique et le cinéma.

Comme prévu, une question aussi multiforme appelle toute une série de considérations, ce qui nous amène à certaines conséquences négatives. Le niveau de dépendance aux jeux vidéo d'une personne est lié à l'anxiété, à la colère, aux indications cliniques de dépression et de troubles anxieux, selon plusieurs recherches, revues de littérature et méta-analyses. Certaines données soulignent le manque d'interaction sociale. L'une des conséquences les plus tristes de jouer à des jeux informatiques pendant de longues périodes est de savoir comment cela modifie le cerveau humain. Les jeux vidéo entraînent une dépendance excessive à l'activité virtuelle pour la compagnie. Cela peut amener les enfants à s'appuyer de plus en plus sur les jeux informatiques lorsqu'ils sont seuls et à commencer à remplacer l'interaction sociale dans son ensemble.

Tableau no.1. Avantages et inconvénient de l'utilisation des jeux vidéo dans l'éducation des jeunes

Avantages éducatifs des jeux vidéo	Effets négatifs des jeux vidéo sur les élèves et leur éducation
Les jeux vidéo peuvent être une riche source de stimulation, aidant à améliorer des domaines tels que la mémoire, la concentration, la pensée critique et même la motricité.	Le temps passé à jouer en classe et à la maison pourrait se faire au détriment d'une activité qui nécessiterait plus de physicalité, ce qui est non seulement préjudiciable au corps, mais aussi à l'esprit. Le remplacement social est un autre impact négatif des jeux vidéo. Alors que certaines personnes jouent à des jeux vidéo pour passer du temps avec des amis en ligne, d'autres constatent que leur vie sociale hors ligne en souffre. Ceux qui préfèrent ne pas jouer aux jeux vidéo peuvent souffrir de dépression et d'anxiété en raison de leur perte d'interaction sociale.

Les jeux vidéo affectent d'une manière positive et négative à la fois l'apprentissage. Les jeux vidéo ont un grand potentiel positif en plus de leur valeur de divertissement. Il y a eu un succès considérable lorsque les jeux sont spécifiquement conçus pour résoudre un problème spécifique ou pour enseigner une certaine compétence. Cependant, l'universalité en dehors

de la situation de jeu reste une question de recherche importante. Ce qui ressort également clairement des données de recherche, c'est que les conséquences négatives du jeu impliquent presque toujours des personnes qui étaient des utilisateurs excessifs de jeux vidéo. D'après les études de prévalence dans ce domaine, il y a peu de preuves d'effets néfastes graves et aigus sur la santé d'un jeu modéré. Les effets indésirables sont susceptibles d'être relativement mineurs et temporaires, se résolvant spontanément avec une fréquence de jeu réduite, ou de n'affecter qu'un petit sous-groupe de joueurs. Les joueurs excessifs sont les plus à risque de développer des problèmes de santé, bien que des recherches supplémentaires semblent indispensables.

THE EVOLUTION OF THE LANGUAGE USED IN SOCIAL MEDIA

Irina COSTROVA

Coordinator: Lector dr. Irina PUȘNEI

With the growth of digital devices, such as smartphones and computers, social networks have become part of human life. This paper aims to examine the evolution of language used in social media and to explore the implications of these changes for communication professionals, educators, and researchers.

Social media platforms have transformed the way people communicate and interact online, leading to significant changes in the language used on these platforms. The emergence of new forms of communication, such as hashtags, emojis, and memes, has been one of the most notable changes. The use of abbreviations and acronyms has also become more prevalent as users seek to communicate quickly and efficiently. These changes in language use have been shaped by a range of technological, cultural, and social factors, including platform affordances, linguistic resources, and social norms. This paper reviews existing research on the evolution of language used in social media, exploring the impact of these factors on language use.

This research paper is based on a literature review of existing studies on the evolution of language used in social media. The research will primarily rely on academic sources, including books, journal articles, and online databases. The research will focus on the unique

features of social media language, such as hashtags, emojis, and abbreviations, and how they have evolved over time.

Data from several studies suggest that the evolution of language used in social media has been characterized by several key trends. Firstly, social media users tend to use more informal language and abbreviations, such as “LOL” (laugh out loud), “BRB” (be right back), and “OMG” (oh my god). This trend is driven by the need to communicate quickly and efficiently on social media platforms, which often have character limits or require rapid response times. Other data points out that social media has given rise to new forms of expression and creativity, such as emojis, GIFs, and memes. These tools have changed the way people communicate online and have provided users with new ways to express emotions and attitudes. Furthermore, social media has influenced the way people express their identities and build relationships. Social media users often use language to construct and reinforce their identities, which can be shaped by factors such as age, gender, ethnicity, and social status. The evolution of language used in social media has important implications for communication professionals, educators, and researchers.

Table 1. The importance of social media for communication professionals, educators, and researchers

For communication professionals	For educators	For researchers
For communication professionals, understanding the unique features of social media language is critical for developing effective communication strategies and engaging with audiences on social media platforms.	Educators can use social media to teach language skills, as social media provides a rich source of authentic language data that can be used to develop students’ language proficiency.	Researchers can use social media data to explore a range of topics related to language and communication, including the social and cultural dimensions of language use, the impact of technology on language and communication, and the role of language in constructing identities and relationships.

The widespread use of social media platforms has had a significant impact on the way people communicate and interact with each other, and one important aspect of this evolution is the way language is used on social media platforms. The evolution of language used in social media has been characterized by several key trends, including the use of more informal language and abbreviations, the emergence of new forms of expression and creativity, and the influence of social media on the construction of identities and relationships. These changes have important implications for communication professionals, educators, and researchers,

who can use social media data to develop effective communication strategies, teach language skills, and explore a range of topics related to language and communication. Overall, understanding the evolution of language used in social media is critical for anyone who wants to navigate and participate in the rapidly changing landscape of online communication.

COMUNICAREA POLITICĂ ROLUL MASS-MEDIA ȘI AL REȚELELOR SOCIALE ÎN CAMPANIILE ELECTORALE

Olga CRASNOVA

Coordonator: Lector dr. Delia-Andreea OPREA

Scopul studiului este de a analiza rolul mass-media și al rețelelor sociale în campaniile electorale și de a evidenția tipurile de comunicare cu publicul preferate în comunicarea politică actuală.

De-a lungul proceselor de perfecționare a actului politic, raționalitatea și eficiența modalităților de a conduce campanii politice, incluzând aici componenta comunicării și a relației cu mass-media și mai nou, cu social media, a existat o tendință globală de trecere de la spontaneitate la controlabilitatea procesului politic, de la diletantism la profesionalismul actorilor care operează în spațiul politic.

Comunicarea politică este un fel de domeniu socio-informațional al politicii. Rolul ei în viața politică societatea este comparabilă, în expresia figurată a politologului francez J.-M. Cottre, cu importanța circulației sângelui pentru corpul uman.

Deci tehnologiile politice impact direcționat la producerea informației, o codifică, o transmite spre consum, analizează opinia societății asupra impactului și calității acesteia.

În vederea sublinierii importanței pe care comunicarea politică trebuie o acorde relației cu mass-media și cu social media, insistăm pe ideea că în procesul electoral trebuie să se plece de la ideea unei societăți democratice moderne în care campaniile electorale trebuie să utilizeze

mijloace moderne. În acest sens, am urmărit să evidențiem modul în care se relaționează cu mass-media și în care se prezintă pe social media – o campanie electorală, prin înregistrarea a peste 100 de mesaje politice electorale din mass și social media.

În general, comunicarea politică poate fi definită ca procesul de schimb de informații între subiecții politicii, realizate în timpul interacțiunilor lor formale și informale. G. Lasswell în celebrul său articol „Structura și funcția comunicării în societate”, publicată în 1948, a pus bazele comunicării politice într-o direcție independentă a științei politice. Astfel, schema logică a comunicării, descrisă printr-o serie de întrebări, rămâne valabilă și în domeniul comunicării: „Cine?” - „Ce spune?” - „Prin ce canal?” - „Cui?” - „Cu ce efect?” (Gracev, M. N. (2011) Politică: dimensiunea comunicativă. p.55. Universitatea pedagogică din Tula L. Tolstoy).

Campania electorală are ca scop obținerea unor rezultate sau efecte specifice ale unui grup relativ mare de persoane într-o perioadă de timp clar definită printr-un set organizațional de acțiuni de comunicare. În acest scop, comunicarea politică va utiliza în mod tradițional canale clasice, dar și canale online, apărute de doar 10-15 ani în spectrul acesta al campaniilor politice, inițial cu rezultate mai slabe, dar care pe parcurs s-au dovedit a fi chiar mai puternice decât cele tradiționale.

Canalele de comunicare obișnuite (clasice) de campanie încep să activeze la data stabilită de lege și sunt: - door-to-door; distribuire materiale promoționale (mailing, sampling); - întâlniri cu cetățenii în locuri publice (piețe, parcuri); - evenimente, dezbateri și conferințe cu participarea electorilor; - dezbateri și emisiuni televizate; - marșuri și mitinguri;

Canalele de comunicare online sunt astăzi în mare vogă printre politicieni. Specialiștii în comunicare politică au sesizat rapid avantajele utilizării noilor mijloace de comunicare. Acestea au devenit, de asemenea, surse obișnuite de informare pentru presa televizată și scrisă. Ca atare, Internetul poate fi utilizat ca mijloc de promovare a politicienilor, dar și ca instrument de interacțiune între autorități sau demnitari și cetățeni. **Blog**-ul este o variantă comodă și ieftină de publicitate și exprimare a opiniilor într-un mod rapid și vizibil.

Candidatul poate folosi, de asemenea, **rețelele de socializare**, cum ar fi Facebook, care are milioane de utilizatori în toată lumea și care reprezintă astăzi un important canal de comunicare și o metodă ieftină și eficientă pentru propagandă și publicitate, așa cum s-a dovedit în campania electorală a lui *Barack Obama din 2012*. Rețelele de socializare pot fi eficiente în ceea ce privește câștigarea voturilor celor tineri, care utilizează frecvent internetul. Politica promovată prin intermediul acestora a prins foarte bine la public și astăzi orice politician care se respectă trebuie să aibă conturi active pe diferite platforme. Fenomenul a căpătat proporții atât de mari, încât a fost denumit **Politica 2.0**.

De exemplu, metoda lui Obama a fost simplă: beneficiind de milioane de adrese electronice, obținute de bună-voie de la electorat, electoratul era informat odată cu mass-media despre toate aspectele campaniei electorale. Analizii politici susțin că motivul pentru care campania candidatului democrat la președinția SUA a fost cu adevărat revoluționară ar fi perfectă coordonare dintre mesaj (schimbare) și modalități (inovatoare prin excelență, ducând însuși

conceptul de politică 2.0 la un nivel următor) (Liliana Brad Tocana (2012) Comunicarea pe internet în campania electorală <https://lilitrocan.wordpress.com/2012/05/19/comunicarea-pe-internet-in-campania-electorala-2>).

Da, comunicarea politică este influențată de tehnologie din ce în ce mai mult. De aceea comunicarea politică s-a schimbat substanțial. Însă principiile de bază în politică au rămas aceleași. Trebuie să-i găsești pe toți cei care pot vota.

În urma celor enunțate mai sus, putem afirma că asistăm la un tip complet nou de comunicare politică datorită îmbunătățirii canalelor de comunicare și acesta ar trebui să fie punctul de plecare pentru introducerea unui nou proces de vot revoluționar din punct de vedere tehnologic - votul online. Aceasta va spori „prezența la vot”, ceea ce va însemna coerența procesului de comunicare electorală ca feedback deplin.

PROBLEME DE COMUNICARE ÎN FAMILIILE CU COPII CU AUTISM

Tatiana CUCU (ZARA)

Coordonator: dr. Liuba PETRESCO

Scopul studiului este studierea tulburării autiste, identificarea problemelor de comunicare și stabilirea unor tehnici de eficientizare a comunicării în familiile cu copii cu autism în scopul reintegrării sociale a acestora. Comunicarea în familiile cu copiii cu autism este una defectuoasă, dar extrem de necesară în scopul depășirii situației problematice generate de diagnosticul TSA, mai ales că demersul intervențional este unul complex și vizează în mare parte activități terapeutice în care copilul este implicat, comunicare continuă și consiliere psiho-emoțională a acestor familii.

Viața copiilor cu autism și familiile acestora se caracterizează printr-o oarecare izolare socială iar integrarea psiho-socială devine dificilă pentru aceștia. Are loc o rupere de mediul social. Astfel, în scopul integrării sociale a copiilor cu autism este necesar ca atât specialiștii în domeniu, cât și părinții acestor copii să reușească să stăpânească unele tehnici de comunicare eficientă cu copilul, pentru a-l putea sprijini.

Pentru copii nu este nici pe departe atât de tragic cât este pentru părinți, să-și vadă copiii zilnic închiși într-o "lume doar de ei știută".

Pentru părinții care înțeleg afecțiunea, toate planurile pe care și le-au făcut referitor la copil se dărâmă.

Aceste familii trec printr-o perioadă cumplită din punct de vedere emoțional la aflarea veștii, iar suferința acestora nu se încheie aici, pentru că acești copii trăiesc în continuare alături de ei, amintindu-le tragedia lor. Și totuși în această lume a copiilor care suferă de autism, a familiilor acestora, există speranță. (Diagnosticul și reabilitarea copiilor cu autism în Republica Moldova. Disponibil online: <http://ambuiucani.md/2023/04/03/diagnosticul-si-reabilitarea-copiilor-cu-autism-in-republica-moldova/>)

În cercetare au fost utilizate ca și metode de cercetare: Chestionarul, Ancheta sociologică a familiei și interviul.

Eșantionul de cercetare: a fost constituit din 30 persoane: 20 părinți ce cresc copii cu autism din cadrul organizației SOS AUTISM din Chișinău și 10 terapeuți comportamentali în lucrul cu copiii cu autism. În urma chestionării părinților am identificat necesitățile acestora dar și care sunt cele mai dificile probleme cu care se confruntă familiile cu copii cu autism:

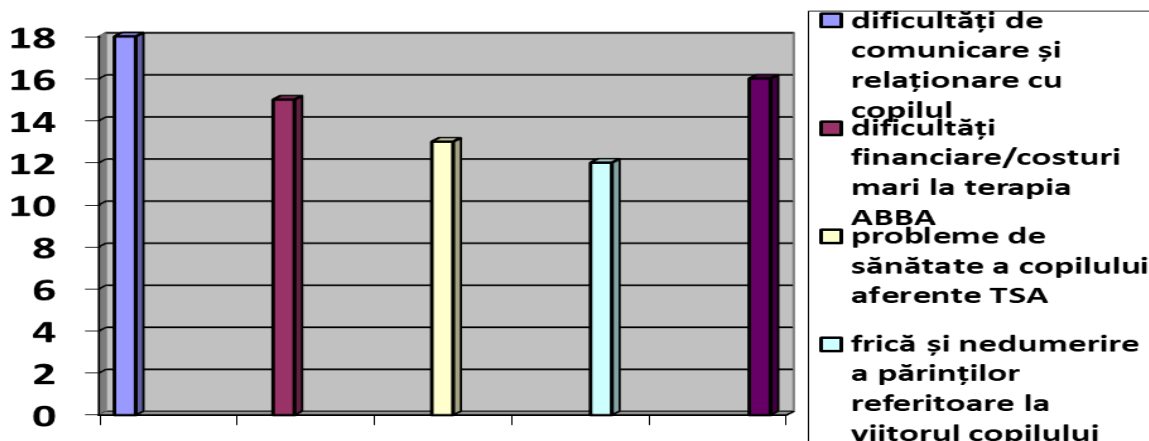

Figura 1. Dificultăți ale familiilor cu copii cu TSA

În concluzie:

- Copiii diagnosticați cu TSA suferă concomitent și de alte probleme de sănătate, ceea ce necesită permanente vizite la medici, tratamente, monitorizări
-

- Familii cu copii cu autism au nevoie stringentă de sprijin specializat cu tot ceea ce implică el: pregătirea mai multor specialiști, înmulțirea centrelor cu acest specific, o abordare cât mai realistă a mediului educațional asupra acestor copii, costuri reduse la terapiile comportamentale, serviciile logopedice, etc
- Familiile cu copii cu autism întâmpină enorme probleme de comunicare atât cu copiii lor, cât și cu unele structuri ale statului unde se adresează după ajutor
- Suportul psihologic și pedagogic este extrem de necesar în familiile cu copii cu autism, în scopul unei integrări sociale reușite.

Câteva recomandări:

- identificare surselor financiare din partea statului pentru a putea acoperi cheltuielile legate de terapiile copiilor cu autism
- abordarea multi-aspectuală în reabilitarea copiilor cu autism și anume: terapie comportamentală, terapia vorbirii, terapie ocupațională
- mediul educațional trebuie pregătit în direcția dezvoltării educației incluzive pentru o mai ușoară integrare copiilor cu TSA în școli și grădinițe

STRATEGII DE GESTIONARE A CONFLICTELOR ÎN INSTITUȚIILE PUBLICE VS PRIVATE

Veronica CUȚCHI

Coordonator: Lector dr. Liuba PETRESCO

Scopul acestei lucrări este de a obține o perspectivă asupra gestionării conflictelor în instituții din sectorul public și cel privat. În cadrul acestei cercetări a fost examinat impactul tipului de instituție (sectorul public sau privat) asupra strategiilor de gestionare a conflictelor dintre angajați. Mai mult, a fost adoptată o abordare sistematică pentru a descoperi existența conflictului, intensitatea, tipurile și sursele acestuia în aceste două tipuri de instituții.

Conflictul este o parte a vieții încă din timpuri imemorabile. Conflictul este „cusut în țesătura” instituțiilor datorită caracteristicilor funcționale, structurale și relaționale ale departamentelor. La fel, putem defini conflictul ca „o luptă exprimată între cel puțin două părți interdependente

care percep obiective incompatibile, recompense limitate și interferență din partea celeilalte părți în atingerea scopurilor lor” [Hocker JL, Wilmot W.W.]. Definițiile conflictului scot în evidență faptul că percepția joacă un rol important în conflict. Percepția conflictului creează o atmosferă de animozitate și ură care duce la blocarea scopului sau interesului altuia.

Există multe surse de conflicte, dar sursele principale sunt factorii comunicaționali, factorii structurali, factorii personali și resursele limitate. Având în vedere diferența dintre sectorul public și cel privat, formulăm ipoteza că: Ambele tipuri de instituții au surse diferite de conflict.

Pentru atingerea scopului s-a folosit metoda sondajului cu ajutorul chestionarului. S-a făcut o eșantionare aleatorie simplă pentru a selecta patru organizații. Două din sectorul public și două din sectorul privat. Chestionarul a inclus întrebări închise, deschise, mixte. Sondajul a fost realizat online.

Gestionarea conflictelor în organizațiile private și cele publice poate fi influențată de mai mulți factori specifici fiecărei tipologii de organizații. Deși există anumite principii și abordări generale care se aplică gestionării conflictelor în orice context, există și unele diferențe semnificative între organizațiile private și cele publice. Iată câteva aspecte importante de luat în considerare:

1) Scopul și obiectivele organizației: Organizațiile private urmăresc în principal profitul și succesul financiar. Prin urmare, gestionarea conflictelor în aceste organizații se concentrează, în general, pe maximizarea eficienței și a productivității în vederea realizării obiectivelor financiare. În cazul organizațiilor publice, accentul se pune adesea pe satisfacerea nevoilor și servirea intereselor publicului. Gestionarea conflictelor în organizațiile publice poate implica negocieri mai complexe, întrucât deciziile trebuie să ia în considerare diversitatea și interesele multiple ale comunității.

2) Structura de conducere și procesele decizionale: Organizațiile private sunt, în general, ierarhice și au structuri de conducere mai bine definite. Deciziile sunt adesea luate de către persoanele cu autoritate și putere în cadrul organizației. În astfel de organizații, gestionarea conflictelor poate fi centralizată și controlată de către conducere. În organizațiile publice, procesele decizionale pot fi mai complexe și implicate de diverse niveluri de guvernare. Gestionarea conflictelor poate implica consultarea și implicarea unor părți interesate multiple și poate fi influențată de politici și proceduri specifice.

3) Transparența și responsabilitatea: Organizațiile publice sunt supuse unui grad mai mare de transparență și responsabilitate față de publicul pe care îl servesc. Astfel, gestionarea conflictelor în organizațiile publice poate implica o mai mare deschidere și comunicare cu părțile interesate, precum și un proces de luare a deciziilor mai transparent. În organizațiile private, aceste aspecte pot fi mai puțin evidente sau mai centrate pe acțiuni care susțin interesele financiare ale organizației.

4) Resurse și constrângeri financiare: Organizațiile private pot avea resurse financiare mai ample și o flexibilitate mai mare în gestionarea conflictelor, deoarece prioritățile lor sunt

axate pe obținerea profitului. În schimb, organizațiile publice pot fi restrânse de bugete limitate și reglementări financiare mai stricte. Acest lucru poate avea un impact asupra resurselor disponibile pentru a aborda și rezolva conflictele, ceea ce poate necesita soluții mai inovatoare și negocieri suplimentare.

Rezultatele indică faptul că, conflictul interpersonal, este mai răspândit în sectorul public, în timp ce conflictul de sarcini a fost ridicat în instituții din sectorul privat. Constatările au indicat că angajații din ambele tipuri de instituții au folosit stiluri de integrare, compromis și evitare simultană în caz de conflict. Nu a existat nicio diferență semnificativă în strategiile de gestionare a conflictelor în ambele tipuri de instituții. În cele din urmă s-a relevat că nu există un sistem formal pentru gestionarea conflictelor.

Acest studiu oferă administratorilor oportunitatea de a obține o perspectivă asupra situațiilor predominante în ambele tipuri de instituții. Aceștia ar trebui să formuleze politici și proceduri adecvate pentru gestionarea conflictului. În plus, administratorii ar trebui să fie instruiți pentru a prezice originile conflictelor și trebuie să fie capabili să gestioneze cu pricepere conflictele care apar. Toți managerii trebuie să cunoască strategiile de gestionare a conflictelor. Acest lucru le va spori cu siguranță performanța și va minimiza aspectele morale ale conflictului

COMUNICAREA CU JUSTIȚIABILII ȘI PUBLICUL LARG - ROLUL ACESTEIA ÎN ASIGURAREA ACCESULUI LA JUSTIȚIE

Valentina DELICOSTI

Coordonator: Lect. Dr. Alexandra Monica TOMA

Comunicarea cu justițiabilii și publicul larg se referă la procesul prin care sistemul judiciar interacționează cu persoanele implicate într-un proces judiciar și cu publicul larg pentru a le furniza informații relevante și pentru a asigura transparența procesului judiciar.

Importanța comunicării cu justițiabilii și publicul larg este crucială în asigurarea accesului la justiție. Unul dintre principalele obiective ale comunicării este de a crește gradul de informare

a justițiabililor cu privire la procesul judiciar, drepturile și obligațiile lor legale, procedurile și serviciile juridice disponibile. Comunicarea judiciară are un rol vital în sistemul de justiție și un impact semnificativ asupra modului în care este percepută justiția.

Subiectul „Comunicarea cu justițiabilii și publicul larg: rolul acesteia în asigurarea accesului la justiție” este actual, deoarece comunicarea judiciară se confruntă cu provocările și tehnologiile noi, cum ar fi instituirea centrelor de informare, utilizarea platformelor online și a rețelelor sociale în transmiterea informațiilor și documentelor judiciare.

Această cercetare are ca scop:

- Înțelegerea modului în care justiția poate fi comunicată mai bine, astfel încât să ajute părțile implicate să înțeleagă procesul juridic și să-și exercite drepturile în mod eficient.
- Evaluarea eficacității și impactului comunicării cu justițiabilii și publicul larg în asigurarea accesului la justiție și îmbunătățirea funcționării sistemului de justiție.
- Identificarea celor mai bune practici în comunicarea cu justițiabilii și publicul larg, precum și asimilarea metodelor și tehnologiilor noi de facilitare a comunicării.

Rolul acestei cercetări este de a identifica cele mai bune practici de comunicare în ceea ce privește informarea publicului cu privire la drepturile și procedurile juridice și de a îmbunătăți accesul la informații pentru toți cei care sunt implicați în justiție.

Aspectele practice ale lucrării și obiectivele trasate au fost abordate, recurgând la următoarele metode științifice de cercetare:

- metoda comparativ-istorică;
- metoda descriptivă;
- metoda statistică;
- metoda fișării actelor normative.
- metoda analizei componențiale

Accesul liber la justiție este un drept fundamental al fiecărui individ și este asigurat prin intermediul comunicării. Comunicarea poate ajuta la promovarea și protejarea acestui drept, prin asigurarea că toți indivizii au acces la informații relevante și că aceștia pot înțelege procesele judiciare și rolurile diferitelor părți implicate în activitatea sistemului de justiție.

Înțelegerea conceptelor de comunicare și accesul la justiție este importantă și din perspectiva practicienilor din sistemul de justiție, pentru a putea dezvolta o abordare mai eficientă și mai adaptată la nevoile justițiabililor, prin îmbunătățirea modalităților de comunicare și prin asigurarea unui acces mai ușor la serviciile judiciare.

Mijloacele de comunicare utilizate în comunicarea cu justițiabilii și publicul larg pot varia în funcție de context și de nevoile acestora. Printre cele mai răspândite se numără: documente scrise, materiale informative, dezbateri, conferințe, comunicate de presă, sisteme de comunicații electronice. Acestea pot include, printre altele, site-uri web, spoturi video educative, precum și utilizarea rețelelor sociale și a altor platforme digitale (de exemplu Portalul Național al Instanțelor de Judecată (PNIJ) din Moldova).

Specificul comunicării cu justițiabilii și publicul larg constă în necesitatea de a folosi un limbaj clar, accesibil și ușor de înțeles pentru toți cei implicați, indiferent de nivelul lor de pregătire sau cunoștințe juridice. De asemenea, trebuie avut în vedere că justițiabilii și

publicul larg pot avea diverse perspective și opinii cu privire la sistemul judiciar, motiv pentru care comunicarea urmează să fie deschisă și să permită o dezbatere constructivă.

Această cercetare conține rezultatele unui studiu bazat pe analiza activității Centrului de informare, instituit în cadrul Curții de Apel Comrat.

Limba română are un rol important și predominant în procesul de comunicare cu justițiableii în Republica Moldova. Potrivit Constituției Republicii Moldova, limba română este limba oficială a țării, iar utilizarea acesteia în justiție este obligatorie.

În prezent limbile de bază folosite în cadrul Curții de Apel Comrat sunt limba română și limba rusă. Ponderea adresărilor în limba română, parvenite prin intermediul Centrului de informare, constituie 41 %. Alte limbi minoritare – găgăuză, bulgară, ucraineană, se folosesc rar în procesul de comunicare cu justițiableii, constituind 9,7 % din totalul adresărilor. În același timp, persoanelor care nu cunosc limba română li se oferă posibilitatea de a utiliza serviciile interpretului.

La eliberarea documentelor prin intermediul Centrului de informare se folosesc la libera alegere a justițiableului limba română sau rusă. Majoritatea actelor de procedură eliberate prin intermediul Centrului vizat sunt emise în limba română (63,86 %).

Pentru a asigura o comunicare mai eficientă cu justițiableii și publicul larg propunem următoarele:

- crearea unui centru de informare în cadrul fiecărei instanțe în scopul consolidării unei relații viabile dintre instanțe și societate;
- dezvoltarea unor strategii de comunicare;
- îmbunătățirea accesului publicului la informații juridice și administrative, inclusiv la deciziile și documentele judiciare, prin dezvoltarea platformelor online existente și prin intermediul sistemului e-Dosar.

În concluzie, putem afirma că, în viziunea noastră, prin comunicarea adecvată și eficientă cu justițiableii și publicul larg se asigură o serie de beneficii importante. Acestea includ:

- o mai bună înțelegere a problemelor și a nevoilor cu care se confruntă justițiableii
- respectarea drepturilor acestora, inclusiv dreptul la informare și dreptul la un proces echitabil
- creșterea încrederii în sistemul de justiție și în instituțiile implicate în acest proces,
- rezolvarea problemelor acestora în mod eficient și într-un timp rezonabil.

CULTURA MEDIULUI: CONCEPTUALIZARE ȘI STRUCTURĂ

Oleg DANILCEAC

Coordonator: Lector dr. Claudia UNGUREANU

Educația ecologică este prima din cele zece noi educații adoptate în programele UNESCO, pe care Văideanu G. le numește drept „noi tipuri de conținuturi constituite ca răspunsuri ale sistemelor educative la sfidările lansate de problematica lumii contemporane”, educația ecologică are ca obiectiv principal promovarea unei culturi ecologice, bazate pe cunoștințe privind exploatarea rațională a resurselor naturale și conservarea mediului înconjurător.

În etapa actuală a dezvoltării societății, situația de mediu indică necesitatea consolidării culturii spirituale și morale ca parte integrantă a culturii ecologice și a societății în ansamblu. Cultura mediului studiază interacțiunea dintre oameni și mediu. Istoria sa lungă a fost modelată de o gamă largă de idei, inclusiv determinismul mediului, noțiunea de transformare a mediului de către oameni și, mai recent, întrebarea cum este conceptualizat și clasificat mediul de către alte culturi.

Fenomenul culturii nu poate fi înțeles fără corelarea lui cu mediul natural. Aspectul ecologic a fost prezent în cultură la toate vârstele. Sunt cunoscute diverse tipologii de culturi. În acest caz, ne interesează tipologia culturilor în raport cu natura. Îngrijorarea este cauzată de poluarea mediului, de o schimbare a părții nefavorabile a echilibrului dinamic în învelișul de suprafață a planetei, de simplificarea diversității biotice a planetei, de modificări ireversibile ale structurii genetice al organismelor vii și de epuizarea resurselor naturale.

În prezent, nu există o singură definiție general acceptată a culturii mediului. Acest lucru se datorează aparent faptului că nu există o interpretare clară a culturii în general, pe baza căreia ar putea fi dat conceptul de cultura mediului.

În acest caz folosim definiția culturii, care ne permite să luăm în considerare problemele de formare a culturii mediului, care ar fi bine să fie utilizată în conformitate cu studiul proceselor care au loc în relația dintre societate și natură.

Conceptele și teoriile reflectate în literatura profesională au fost folosite pentru a efectua investigații legate de problemele abordate în această lucrare. Metodele de cercetare adoptă în principal metoda de analiză și sinteză, metoda observației și metoda de anchetă.

Izolarea culturii de natură a fost o condiție necesară pentru transformarea biosferei în sfera rațiunii, bunătații și frumuseții, adică, noosferă¹. În contextul neoevoluționismului din anii 1940, Leslie A. White a identificat sfera însușirii tehnologice a naturii (energiei) ca factor cheie pentru măsurarea „gradului de evoluție culturală” al unei societăți („Legea lui White”). Bazându-se pe această idee, Julian H. Steward și-a dezvoltat metoda de „ecologie culturală” în anii 1960.

El a influențat o generație de cercetători culturali materialişti care au văzut adaptarea la condițiile de mediu ca „baza” unei societăți și, prin urmare, principala cauză a diferenței și schimbării culturale.

Pe măsură ce societatea se dezvoltă, se dezvăluie o interdependență crescândă a proceselor care au loc în relația „natură - om – societate”. Situația de mediu care s-a dezvoltat în prezent a scos în prim-plan problemele de interacțiune dintre societate și natură, ridicând brusc problema formării culturii ecologice și identificând rolul acesteia în optimizarea interacțiunii socio-naturale. Îngrijorarea este cauzată de poluarea mediului, de o schimbare a părții nefavorabile a echilibrului dinamic în învelișul de suprafață a planetei, de simplificarea diversității biotice a planetei, de modificări ireversibile ale structurii genetice a organismelor vii și de epuizarea resurselor naturale.

Recunoașterea importanței formării culturii mediului nu a condus automat la definirea fundamentelor teoretice și metodologice ale acesteia.

Folosind potențialul metodologic al conceptului de interacțiune natură-societate, ajungem la concluzia că, dacă cultura în linii mari este o modalitate de dezvoltare socială, adică modalitățile pe care oamenii ca ființe sociale le folosesc pentru a-și asigura conservarea și dezvoltarea. Material și spiritual, apoi ecologia culturală este o modalitate prin care societatea se dezvoltă în mod natural. Natura și societatea există ca un întreg, interacționând și interconectate pentru totdeauna. Societatea constituie o etapă de dezvoltare a naturii în care se produce și care are caracteristici specifice. Societatea funcționează și se dezvoltă după propriile legi diferite de legile naturii. În stadiul actual de dezvoltare socială, situația de mediu arată că este necesar să se întărească construcția culturii spirituale și morale și să o facă parte integrantă a culturii ecologice a tineretului și a culturii ecologice a întregii societăți.

Pornind de la aceasta, rolul cheie în formarea culturii ecologice revine instituțiilor sociale: statul, familia, sistemul de învățământ și mass-media, rezultatul căruia va fi o personalitate armonios dezvoltată și dezvoltată cultural (în sensul larg al cuvântului).

Referințe bibliografice

¹ Noosfera (din altă greacă νοῦς „minte” + σφαῖρα „minge”; literal „sferă a minții”) este o sferă ipotetică de interacțiune între societate și natură, în cadrul căreia activitatea umană rezonabilă devine factorul determinant în dezvoltare (această sferă este de asemenea menționată) ca „antroposferă”) [1]. Noosfera este o etapă nouă, superioară, în evoluția biosferei, a cărei formare este asociată cu dezvoltarea societății, care are un impact profund asupra proceselor naturale.

Elena STAMATI, Cultură ecologică: conceptualizare și structură, Acta et Commentationes, Sciences of Education, nr. 2(20), 2020 ISSN 1857-0623 p. 106-114.

1. Andrei Gumovschi. Rolul educației ecologice ca un factor-cheie al soluționării problemelor de mediu în secolul XXI. În revista: Managementul Deșeurilor, 2019. №1, pp.27-30.
2. Angela Teleman. Formarea competenței de explorare/investigare a proceselor ecologice la elevii claselor primare: monografie. Chișinău: s.n., 2012.162 p.
3. Gheorghe Văideanu.UNESCO-50. Educație. București: E.D.P., 1996.146 p.

PÂINEA, UNUL DINTRE ELEMENTELE CULTURII TRADIȚIONALE GĂGĂUZE

Tatiana DOBROVA

Coordonator: Lector dr. Ramona MIHĂILESCU

Pâinea este viața întregii omeniri și tot progresul tehnic contemporan n-ar fi în stare să înlocuiască pâinea cu ceva din realizările tehnicii contemporane, decât, poate, cu noi tehnologii de producere a pâinii. Familiarizându-mă cu multe publicații despre pâine și rolul ei în viața omului și, în special, a găgăuzilor, am constatat că pâinea este produsul alimentar principal de pe pământ. În tradițiile găgăuzilor, rolul pâinii prea puțin se deosebește de rolul pâinii la alte popoare, atât în plan local, cât și european și mondial.

Cercetând diferite surse și dialogând cu diverse persoane din rândul vecinilor, colegilor de serviciu, preponderent găgăuzi, am reușit să înțeleg mai profund rostul pâinii în viața omului. Îmi vine greu să redau separat rolul pâinii doar pentru etnia găgăuză, dar voi încerca să scot în evidență rolul acesteia în cultura tradițională a găgăuzilor, nu înainte de a face o scurtă

istorie a găgăuzilor, mai ales a celor care trăiesc alături de noi. Obiectivul urmărit este de a reda specificul, importanța pâinii în ritualurile găgăuzilor, pe parcursul perioadei de când s-au stabilit cu traiul în Basarabia, dar și în tradițiile păstrate din moși, strămoși, îmbogățite cu elemente autohtone trecute prin încercarea timpului.

Familiarizându-mă cu publicații despre tradițiile găgăuzilor, în toate, pâinea este cheia desfășurării lor. După cum mărturisesc sursele scrise și folclorul găgăuzesc, principalele lor îndeletniciri au fost agricultura și oieritul. Produsele acestor îndeletniciri au fost pâinea și produsele lactate, hrana lor de bază. Pâinea îi însoțea de la naștere până la moarte și în tot ce le marca existența. La începuturi, se cocea din cerealele pe care le cultivau singuri, din grâu cultivat pe câmpurile lucrate de ei înșiși, scăldate în sudoarea frunții lor.

În contextul subiectului tratat, voi analiza practici concrete din viața găgăuzilor, în care pâinea joacă rolul principal: tradițiile de nuntă, pâinea la casă nouă, botezul, sărbătorile de iarnă, sărbătorile de primăvară (Hederlez) și de toamnă (Kasâm), înmormântări și pomeniri, sărbători pascale.

LEADING TOPICS IN THE POETRY OF ANNE BRADSTREET, AMERICA'S FIRST PUBLISHED POET

Kseniia DUBENKO

Coordinator: Lector dr. Oana GHEORGHIU

The aim of this study is to give an overview of the literary heritage of the American pioneer poet, Anne Bradstreet, in order to identify the leading topics of her literary works.

Anne Bradstreet is the first American poet to publish a collection of poems while living in the American colonies. She became the first poetess to be published both in the New (the USA) and in the Old World (the United Kingdom).

In her youth, she was fond of the poetry of Edmund Spenser, Michael Drayton, Francis Bacon, and William Shakespeare. She was especially fond of the Frenchman Guillaume de

Bart (in her works she called him "the great Bard"). Such erudition and breadth of interests were, especially for a woman, a great rarity in England at the beginning of the 17th century. In 1630, due to the anti-Puritan campaign launched by Charles 1, she left the country with her family on the *Arbella* ship. The journey lasted three months. But after long wandering, they arrived in the city of Salem, the Massachusetts Bay colony, where the Puritans had already settled, having arrived here a few years earlier. In the New World, her father became governor of the Massachusetts Bay Colony, later led by Anne's husband. Over time, this colony grew into a large city: Boston.

In 1632, having moved to Cambridge, Anna gave birth to her first child. Despite poor health, she had eight children. Here is an excerpt from the poem "In Reference to Her Children", that she dedicated to her kids.

*«...Taught what was good, and what was ill,
What would save life, and what would kill.
Thus gone, amongst you I may live,
And dead, yet speak and counsel give.
Farewell, my birds, farewell, adieu,
I happy am, if well with you.»*

Numerous moves, her husband's constant business trips, the birth of eight children, everyday social and domestic duties, and fragile health were not easy tests for Anna, but she meekly accepted all the hardships that befell the family.

In 1643, largely through the efforts of the father of Anna Bradstreet and her husband, the "Union of the New England Colonies" was created, and military fortifications, prisons, and scaffolds appeared, on which heretics were destroyed.

Bradstreet's poetry. An overview

Bradstreet's poetry shows her attitude toward the political news of her time. Her poetic "Dialogue between Old England and New England" speaks about current disturbances (1642). Overseas Puritans preferred not to voice their political opinions, although there were many supporters of Cromwell among them. To Bradstreet, he was nothing more than a murderous usurper, and she was shocked by the king's execution. Then, in 1649, she wrote David's Lamentation for Saul and Jonathan, in which she depicted the view of people who witnessed the English Revolution and tried to understand its logic while being inside the events.

In 1650, Anne Bradstreet's first book «The Tenth Muse Lately Sprung Up in America» was published in England. Another title of this book is «Several Poems Written by a Noble Lady Dwelling in Those Parts». The London edition of «The Tenth Muse Lately Sprung Up in

America» was based on large lyric-epic works created in the tradition of «learned poetry» - poems on historical and natural philosophical topics: «Four Monarchies», «Four Elements», «Four Humors», «Four Ages» and «Four Seasons». Bradstreet partially inherited the traditions of the late Renaissance. Her worldview is theocentric, split by ontological dualism, the world of her feelings is permeated with the doubts of a deeply religious person, in love with life, and its beauty, but painfully seeking eternity and grace. «If we didn't have winter, spring wouldn't be so pleasant. If we did not taste misfortune from time to time, we would not be so happy with prosperity.»

Bradstreet's poetry, warmly received in England, was influenced by the poetics of the «metaphysicians», in particular John Donne, as well as by the masters of the late Renaissance, such as Philip Sidney, to whom she dedicated an elegy («An Elegie upon that Honourable and renowned Knight»). In the poems about Sidney, a bold idea for that time is expressed about the high appointment of the poet, compared with the great monarchs and commanders. In addition to poems on historical and philosophical topics, the collection contains two interesting groups of poems. The first was the cycle of «Contemplations», which included meditations on the frailty and transience of earthly life, bad consequences of sinful temptations, etc.

Modern readers rather like her witty poems on the topics of everyday life and love, and the warmth of poems addressed to her husband and children. In the lines of the poem “To my dear and loving husband” (1678), images of oriental poetry, a love theme, metaphors and rows of comparisons so popular in European literature are used, but the final lines give the whole poem a religious colouring.

*«If ever two were one, then surely, we.
If ever man were loved by wife, then thee.
If ever wife was happy in a man,
Compare with me, ye women, if you can.
Thy love is such I can no way repay;
The heavens reward thee manifold, I pray.
Then while we live, in love let's so persevere,
That when we live no more, we may live ever.»*

Another famous work of Anne Bradstreet is «The Flesh and the Spirit», written in 1678. In the poem, there is a struggle between two sisters who can never be separated from each other. The disputes between the two sisters are about the ideal values of life and what is more important for the person - materialistic pleasures or pleasures of the soul. In this work, A. Bradstreet retells biblical texts and concepts to shed light on theological truths.

*«My Crown not Diamonds, Pearls, and gold,
But such as Angels' heads infold».*

Bradstreet mentions that the Soul is immaterial and is an obscure object symbolizing some “hidden manna”: «The hidden Manna I do eat» being priceless. It is important for the Flesh to satisfy its own needs, but the Soul finds satisfaction in thinking about eternal values. From the point of view of the poetess, few people have a soul. However, all people have flesh.

In the centre of this poem lies the eternal problem – the struggle between good and evil. The soul tells its sister that the absence of light will not prevent the true light to be seen on the surface: «No candle there, nor yet torchlight / For there shall be no darksome night», thereby showing that where the Soul lives, the Divine light already shines.

Historically, this poem was written in accordance with the laws of the Puritan faith. People, as originally intended, should not fall under the influence of worldly temptations in order to get into a better world. Like many Puritan texts, this work describes the internal psychological struggle of people between their beliefs and life's temptations.

Despite her hard fate until the end of her life, Anne Bradstreet remained an optimistic person. Her faith remained unshakable, she believed that everything that happened is a test sent by God and that after hard life people find their peace in paradise.

Ann Bradstreet was the first poetess to be published both in the New (the USA) and in the Old World (the United Kingdom).

In her works, the pioneering poetess describes her own life - the life of a wife, and mother, the values of the feeling of home comfort, describes her love for her husband and children, faith in a bright future for her children. (“To My Dear and Loving Husband”, “Before the Birth of One of Her Children”, “In Reference to her Children”). Due to her very poor health, the poetess understands that her life will not be long and therefore, in poetry, she asks her husband to take care of her children after her death.

The main themes of her work are reflections of the moral values of the people of that time. She points out that all people have flesh, but a very small number of people have a soul in her work “The Flesh and the Spirit”. There she reflects on her thoughts about the ideal values of life and what is more important for the person - materialistic pleasures or pleasures of the soul. In the center of this poem lies the eternal problem – the struggle between good and evil. People should not fall under the influence of worldly temptations in order to get into a better world.

Of course, in her works, Ann Bradstreet could not but touch the political situation of her time. Her poetic "Dialogue between Old England and New England" speaks about the present disturbances. "Or by tempestuous Wars thy fields trod down?" Anna Bradstreet categorically opposes the war and expresses her despair over the death of King Charles I, who was killed due to the rebellion of Oliver Cromwell.

Until the end of her life, Anna Bradstreet appreciates the time spent on earth and accepts all trials as the will of the Lord - this theme is most vividly reflected in her latest work ("Verses upon the Burning of our House")

RACISM AND PREJUDICE IN “TO KILL A MOCKINGBIRD” (1962)

Ecaterina FABIAN

Coordinator: Lector dr. Oana Celia GHEORGHIU

The aim of this study is to analyze the representation of racism and prejudice and to provide sufficient examples from a famous film. Consequently, this study tries to respond to the research question, “How is racism represented in the film *To Kill a Mockingbird*?” To this end, the analysis will focus on the verbal content of a few key scenes, following a brief presentation of the most representative characters.

To kill or not to kill... a mockingbird?

Released in 1962 in the USA, *To Kill a Mockingbird* represents, in a detailed manner, the situation of American culture in small towns, especially the situation of families in that period. The film, an adaptation of a novel of the same name, written by American author Harper Lee in 1960, tells the story of a young girl named Scout living in Maycomb, Alabama during the 1930s. The town is plagued by racism and prejudice, and only a few people decide to be on justice and truth’s side. A lawyer has been appointed to defend a black man accused of rape. Will justice and fairness prevail? It is believed that the story was inspired by the author’s own experience. Her father was also a lawyer, just like Atticus Finch, who served as a defense counselor for two African American men accused of murdering a white storekeeper. But, with all his desire to help, he failed.

The original title of the text was *Atticus*, but it did not stay like this for much time. It was changed into *To Kill a Mockingbird*. This title does not have many connections with the plot, but its symbolic meaning weighs a lot. The explanation of the title is “to kill the innocence”; the innocence is destroyed by evil.

The protagonist of the film is the intelligent, bookworm Jean Louise Finch “Scout,” who loves adventures so much that she fights with boys and follows her brother and his friend when they go in search of rebellious adventures. Her brother, Jeremy Finch “Jem”, is Scout’s closest companion since their mother died. He is protective of her, even sometimes he makes fun of her. Jem is the typical American boy who likes football very much and is ready for a new dare. Their father, Atticus Finch, is a man of deep moral integrity, he is being ridiculed and tormented by Maycomb’s racist residents because he agreed to defend a black man. But he took all the blows with calmness. The black man that he represented was Tom Robinson, who dared during the trial to tell everyone that he felt pity for the white woman. After the unsuccessful trial, he takes his life, not wanting a re-trial, as he thought that no one would listen or believe him anyway. The white woman was the abused, uneducated, and lonely Mayella Violet Ewell. Because she was terrified of her father and her community, she lies in court, not wanting to tell that she liked a black man. Her father, Robert Ewell, is the villain of the story. He is consuming alcohol, is violent with the members of his family, and attempts to murder Atticus’ children but he ends up dead because of his own mistake. The last character that should be mentioned is Arthur Radley “Boo”, one of the Mockingbirds of the film. He was ostracized by the community from the day he stabbed his father, but he becomes friends with his neighbors, Scout, and Jem.

Analysis of abusive language in *To Kill a Mockingbird*.

Racism and prejudice are more than obvious in Robinson’s trial, who is sure to be declared guilty for the simple reason that he is black.

In our courts, when it’s a white man’s word against a black man’s, the white man always wins. They’re ugly but those are the facts of life.

The second instance in the film is Aunt Alexandra’s missionary tea, where middle-class ladies gather to discuss the awful conditions of people and children in Africa but show no compassion to the black community among them, that work for them and serve them like slaves.

(Mrs. Merriweather to Mrs. Farrow): Gertrude, I tell you there’s nothing more distracting than a sulky dorky. Their mouths go down to here. Just ruins your day to have one of ‘em in the kitchen.

In the third scene under focus, one can see the community’s reaction to Dolphus Raymond’s children. He is in a relationship with a black woman and has a few children and he pretends all the time that he is drunk, when, in fact, he just drinks Coca-Cola. He just wants to avoid people’s criticism. About his mulatto children, the film tells us:

They don’t belong anywhere. Coloured folks won’t have ‘em because they’re half white; white folks won’t have ‘em ‘cause they’re coloured.

The last situation that has to be mentioned is the treatment and prejudice against Boo Radley, who, as was mentioned earlier, is one of the film's Mockingbirds. Attacking his father at a young age left a mark on his entire life being considered a monster by society and locked in the house by his father. Even though Jem and Scout had some doubts about their neighbor, later they became friends, Boo saving their life.

Boo was six-and-a-half feet tall, judging by his tracks; he dined on raw squirrels and any cats he could catch, that's why his hands were bloodstained.

In the film are many other instances that highlight racism and the associated stereotypes: all Negroes lie, all Negroes are immoral beings, and all Negroes men are not to be trusted around white women.

This film is teaching us to love and respect all people despite their background or race. The quality of the information presented helps us visualize better how cruel and two-faced people can be. Racism, stereotypes, and prejudice were and still are a part of the American culture, thankfully there are people that decided not to be and think like everyone else.

ASPECTS OF IRONY TRANSLATION. THE CASE OF BRIDGET JONES'S DIARY: AT THE EDGE OF REASON

Tatiana GANEBCAIA

Coordinator: Lector dr. Irina PUSNEI

The main aim of this study is to examine the challenges and strategies involved in translating irony from English to Romanian, using the film “Bridget Jones: The Edge of Reason” as a case study. The study aims to understand how cultural context, linguistic nuances, and humour can be effectively communicated and preserved in the process of translating irony, emphasizing the importance of cultural sensitivity and awareness of linguistic subtleties in translation.

The art of translation extends beyond the mere transfer of words between languages; it involves capturing the essence and spirit of the original work. In this paper, the concept of irony translation and its complexities will be examined, focusing on the challenges faced when translating humour and irony in the context of this film. The impact of translated irony on the Romanian audience will also be explored, emphasizing the importance of cultural context and linguistic aspects in achieving effective translation. Through this study, we aim to gain insights into the intricate process of translating irony and highlight the significance of cultural sensitivity in the translation endeavour.

This study on translating irony from English into Romanian builds on a film case study “Bridget Jones: The Edge of Reason” involving several key steps. Firstly, the translators aimed to preserve the humour and tone of the film by understanding the context, characters, and their interactions. They focused on maintaining Bridget Jones’s self-deprecating humour and unique voice in the Romanian version. Secondly, the translators needed a deep understanding of both English and Romanian cultures to effectively communicate the situational and verbal irony present in the film. They ensured that the Romanian audience would grasp the irony in the translated versions. Examples of verbal, situational, and dramatic irony were provided to illustrate the challenges and considerations in the translation process. The impact of translated irony on the Romanian audience was explored, emphasizing the importance of the cultural context and sensitivity in understanding, and appreciating translated irony. The study also highlights implications for future translation efforts, emphasizing the evolving nature of language and societal norms.

This paper explores the translation of irony from English to Romanian, based on the film “Bridget Jones: The Edge of Reason” as a case study. It begins by defining irony and its various forms, emphasizing its significance in the film humour and character development. The challenges of translating irony, given linguistic nuances and cultural differences, are discussed, specifically focusing on the translation process from English to Romanian. Examples of verbal, situational, and dramatic irony are provided, highlighting the complexities involved in preserving the original meaning and humour. The impact of translated irony on the Romanian audience and the importance of cultural context are examined. Key lessons learned regarding the translation of irony underscore the need for cultural sensitivity and an understanding of linguistic nuances. The research concludes by discussing the future implications of translation efforts in an evolving linguistic and societal landscape. The difficulty in translating this phrase would lie in ensuring that the sarcasm is not lost in translation and that the Romanian audience understands that Bridget’s life is not, in fact, falling into place.

Table 2. Situational Irony

<i>Source Text</i>	<i>Target Text</i>
Bridget says, “I’m never drinking again”,	Nu mai beau niciodată.

while pouring herself another glass of wine.

This is an example of situational irony, as Bridget’s actions contradict her words. The translation challenge here would be minimal, as the irony relies more on the visual context than the specific words used.

Table 3. Dramatic Irony

<i>Source Text</i>	<i>Target Text</i>
Bridget’s boss says, “I’m confident you’ll get this report done in time” while the audience knows Bridget has completely forgotten about it.	Bridget, sunt convins că vei termina acest raport la timp.

This is dramatic irony, where the audience is aware of something that a character is not. Translating this form of irony is usually straightforward, as it relies on the audience’s knowledge rather than language-specific nuances.

The key takeaway is that effective translation of challenging task of translating irony, requires not only linguistic understanding but also cultural sensitivity refers to the awareness, understanding, and respect for the beliefs, values, customs, traditions, and practices of different cultures. It involves recognizing and appreciating the diversity that exists within societies and recognizing that different cultural groups may have different perspectives, norms, and ways of life. Cultural sensitivity is an important concept in promoting effective communication, cooperation, and inclusion in diverse settings.

ENERGIA DIN DEȘEURI

Cătălin GHINDARU

Coordonator: Claudia UNGUREANU

Deșeurile reprezintă o problemă din ce în ce mai importantă la nivel global, regional dar și local. Prin urmare este necesară identificarea unei metode de diminuare a cantității de deșuri pentru a asigura populații cu un mediu curat și sănătos.

Energia din deșuri este energia obținută prin procesarea și transformarea materialelor care altfel ar fi fost aruncate la groapa de gunoi sau incinerate. Această metodă de generare a energiei este cunoscută sub denumirea de energie din surse regenerabile sau energie din biomasa. Deșeurile energetice sunt materia primă utilizată în procesul de producere a energiei regenerabile (energii din deșuri). Deșeurile respective pot fi de deferită natură și compoziție.

Câteva exemple de deșuri energetice sunt:

- Biomasa - resturi de cultură, deșuri alimentare și animale, precum și biomasa lignocelulozică, cum ar fi lemnul și paie;
- Deșeurile municipale solide (DMS) - deșuri generate de activitățile cotidiene ale populației;
- Deșeurile industriale - deșuri generate de activitățile industriale și comerciale, cum ar fi producția, construcția, exploatarea minieră și extracția de petrol și gaze;
- Deșeurile agricole - deșeurile generate de activitățile agricole și sunt compuse în mare parte din materiale organice.

Metodologia de cercetare în domeniul energiei din deșuri a implicat o serie de etape și abordări specifice: definirea obiectivelor cercetării, revizuirea literaturii, stabilirea unei ipoteze sau a întrebărilor de cercetare, proiectarea cercetării, colectarea și analiza datelor, iar spre final tragerea concluziilor.

Procese de producere a energiei. Există mai multe procese de producere a energiei din deșuri, iar fiecare dintre acestea implică diferite tehnologii și metode de prelucrare. Câteva dintre cele mai comune procese de producere a energiei din deșuri includ: incinerarea, biodegradarea anaerobă, co-procesarea, valorificarea energetică și piroliza.

Fiecare dintre aceste procese de producere a energiei din deșuri are avantaje și dezavantaje, iar alegerea procesului optim depinde de o serie de factori, cum ar fi tipul și cantitatea de biodegradarea anaerobă, deșuri disponibile, costurile și resursele disponibile.

Incinerarea. Această metodă implică arderea deșeurilor pentru a produce căldură, care poate fi ulterior convertită în energie electrică sau termică. În timp ce incinerarea poate fi eficientă în producerea de energie, ea poate genera și emisii poluante.

Biodegradarea anaerobă. Această metodă implică descompunerea deșeurilor organice într-un mediu fără oxigen, ceea ce produce biogaz, o sursă de energie regenerabilă. Biogazul poate fi apoi ars pentru a produce căldură sau electricitate.

Co-procesarea. Această metodă implică combinarea deșeurilor cu alte materiale combustibile pentru a produce energie. Acest proces poate implica utilizarea deșeurilor împreună cu combustibili convenționali, precum cărbunele sau gazul natural, pentru a produce energie.

Piroliza. Acest proces implică încălzirea deșeurilor într-un mediu fără oxigen, ceea ce le descompune în gaz, ulei și cărbune. Aceste produse pot fi ulterior convertite în energie electrică sau termică.

Avantajele energiei din deșeuri:

- Utilizarea deșeurilor energetice poate contribui la reducerea cantității de deșeuri care ajung în depozitele de deșeuri sau la incinerare. Aceasta poate ajuta la prevenirea poluării mediului și la economisirea spațiului.
- Deșeurile energetice pot fi utilizate pentru a produce energie regenerabilă, cum ar fi energie electrică sau termică. Aceasta poate contribui la reducerea dependenței de combustibili fosili și la reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră.
- Utilizarea deșeurilor energetice poate fi o soluție mai economică decât alte surse de energie, cum ar fi combustibilii fosili. De asemenea, poate ajuta la reducerea costurilor de eliminare a deșeurilor.
- Unele deșeuri energetice, cum ar fi biomasa, pot fi reciclate sau transformate în resurse valoroase, cum ar fi combustibilul pentru biomasa.

Dezavantajele energiei din deșeuri

- Utilizarea deșeurilor energetice poate duce la emisii de poluanți în aer și în apă, dacă nu sunt tratate corespunzător. Aceasta poate duce la probleme de sănătate publică și la deteriorarea mediului înconjurător.
- De asemenea, utilizarea deșeurilor energetice poate duce la dependența de aceste deșeuri ca sursă de energie, ceea ce poate fi problematic dacă cantitatea de deșeuri disponibile este limitată sau dacă acestea sunt poluante sau periculoase.
- Necesită investiții semnificative în infrastructură, cum ar fi instalații de prelucrare a deșeurilor și centrale de producere a energiei, ceea ce poate fi costisitor și poate necesita un efort de planificare și reglementare.
- Utilizarea deșeurilor energetice poate avea un impact negativ asupra sănătății și mediului înconjurător, dacă nu sunt luate măsuri adecvate pentru a preveni emisiile de poluanți și pentru a proteja mediul înconjurător.

Utilizarea deșeurilor energetice poate fi o soluție importantă pentru producerea de energie regenerabilă, reducerea cantității de deșeuri și economisirea resurselor naturale. Cu toate acestea, este important să fie luate în considerare atât avantajele, cât și dezavantajele acestui proces și să fie luate măsuri adecvate pentru a minimiza impactul negativ asupra mediului înconjurător și asupra sănătății publice. În plus, dezvoltarea unei infrastructuri adecvate și a unui cadru de reglementare adecvat poate fi esențială pentru promovarea utilizării deșeurilor energetice în mod sustenabil și responsabil.

Referințe bibliografice

Ionescu, G. (2018). Utilizarea deșeurilor pentru producerea de energie electrică. *Revista Română de Materiale/ Romanian Journal of Materials*, 48(3), 235-238.

Mihai, F. C., Mocanu, D., & Tudor, E. M. (2019). Evaluarea potențialului energetic al deșeurilor municipale solide în România. *Lucrări Științifice USAMV-Iași, Seria Agronomie*, 62(1), 301-308.

Pîrvulescu, I., & Chelaru, A. (2016). rolul energiei regenerabile în tratarea Materiale/ Romanian Journal of Materials, 46(3), 241-244.

Gheorghe, L. A., Tudorache, D., & Șerban, E. (2019). Perspectivele utilizării deșeurilor industriale ca sursă de energie regenerabilă în România. Buletinul Institutului Politehnic din Iași, 65(2), 49-55.

Bivol, V., & Popa, M. (2019). Energy recovery from agricultural waste in the Republic of Moldova. IOP Conference Series: Materials Science and Engineering, 664(1), 012062.

Situația deșeurilor în România și acestora. Revista Română de

PRINCIPALELE RESURSE DE APĂ ALE REPUBLICII MOLDOVA

Cătălin GHINDARU

Coordonator: Ș. I. dr. ing. Ion VASILEAN

Resurse de apă ale planetei reprezintă o componentă a resurselor naturale, cu unele caracteristici comune cu acestea, dar și cu anumite trăsături specifice. Cunoașterea acestor caracteristici ne va ajuta la gestionarea resurselor de apă a unei țări dar și a resurselor la nivel global.

Multă vreme și, în oarecare măsură, chiar și în prezent apa a fost considerată ca o resursă ieftină, fără limitări cantitative. În prezent, sau în următoarele decenii apa poate deveni un factor de limitare a creșterii economice și a producției alimentare. Concurența în creștere între mai mulți utilizatori care își dispută o cantitate de apă limitată și prețul tot mai ridicat, din punct de vedere economic și ecologic, al strategiilor tradiționale de aprovizionare cu apă, cer o abordare nouă a gestionării resurselor de apă. [Vasilean, 2023].

Republica Moldova, în comparație cu alte state europene, este o țară cu resurse de ape relativ modeste. Resursele de apă sunt reprezentate de apele de suprafață și de cele subterane. În conformitate cu Legea Apelor, gestionarea resurselor de apă se efectuează în

baza celor 2 districte ale bazinelor Prut și Marea Neagră (în limitele [Popa, *et al.*, 2021]).

hidrografice Nistru, Dunărea–teritoriului Republicii Moldova).

Principalele surse de asigurare cu apă pentru Republica Moldova (mai sigure și mai calitative) rămân a fi râurile Nistru și Prut. Apele râurilor mici, pe lângă faptul că înregistrează debite foarte mici, sunt poluate și foarte poluate, iar apele subterane (în peste 90% de cazuri) înregistrează o mineralizare ce depășește 1,5 g/l. [pagina web. Nr.1].

În afară de cele două râuri de tranzit menționate Nistru și Prut, care iau naștere din munții Carpați toate râurile moldovenești aparțin bazinului Mării Negre și aproape toate, urmează înclinația suprafeței, curg de la nord-vest la sud-est. Afluenții mici au diverse direcții, dar totuși, râuri, care curg la nord și la vest aproape că nu există. În tabel 1 sunt prezentate cele mai importante râuri a R. Moldova și caracteristicile lor.

Tabel 1. Principalele râuri ale R. Moldova [pagina web Nr.2]

Denumirea râurilor	Lungimea totală, (km)	Pe teritoriul republicii (km)	Suprafața totală a bazinului (km ²)	Metrii pe teritoriul republicii (m)	Debitul de apă pe cursul inferior, (m ³ /sec)	Fluxul anual, (ml. m ³)
Nistru	1352	657	72 100	19070	3180	9997
Răut	286	286	7760	7760	5,99	189
Ichel	101	101	814	814	0,51	16,1
Bâc	155	155	2040	2040	1,08	34,1
Botna	152	152	1540	1540	0,47	14,8
Prut	989	695	2500	7990	150,0	2400
Cogâlnic	243	125	3910	1380
Ialpug	142	135	3280	3223

Dacă volumul de apă disponibilă este mai mic de 1000 m³/locuitor/an, lipsa apei poate împiedica dezvoltarea economică și poate afecta sănătatea și standardul de viață al populației, și se consideră zona de risc.

Apa disponibilă în prezent (în R. Moldova) este de aproximativ 500 m³/locuitor/an. Pragurile recomandate la nivel internațional definesc volumul de 1700m³/locuitor/an drept nivelul sigur de disponibilitate a apei dulci regenerabile.

Referințe bibliografice

Bogdan Popa, Florica Popa, Corina Moga 2021– Note de curs. Aspecte economice în gospodărirea apelor.

Ion Vasilean, 2023- Note de curs. Gestionarea resurselor de apă .

Nr.1 <https://agroexpert.md/rus/v-moldove/resursele-de-apa-din-republica-moldova-in-contextul-schimbarilor-climatice-10164>

Nr.2 <https://wmp.ge/wmp2/wp-content/uploads/2019/12/Resursele-acvatice-ale-Republicii-Moldova-%C8%99i-probleme-de-mediu-.pdf>.

STRATÉGIES DE TRADUCTION SPECIALISÉE : ÉCONOMIE ET ACTIVITÉS DE MARKETING

Maxim GULPA

Coordinateur: Lector dr. Delia Oprea

Le but de cette étude est d'analyser les procédés de traductions appliquées dans le texte du domaine économique, en présentant des exemples. Nous allons, ensuite, nous intéresser aux particularités de traductions des textes dans les activités de marketing en ligne.

La traduction est à l'intersection d'intérêts dans l'étude de la linguistique, la psychologie, la sociologie, la culturologie et s'impose comme une réalisation intellectuelle, théorique, pratique et linguistique-culturelle. L'étude de la traduction en tant que phénomène intégratif est continuellement enrichie par nouvelles recherches, progrès et enquêtes.

La traduction est fondamentale pour la bonne entente entre les institutions et les individus qui ne sont pas capables de communiquer dans la même langue – afin de surmonter les barrières culturelles à travers la communication dans la langue maternelle de l'interlocuteur et l'envoi de messages en restant le plus fidèle possible de l'original. Traduire n'est pas uniquement dire ou écrire quelque chose dans une autre langue. Il s'agit d'un processus exigeant, qui implique comprendre l'intention et le contexte du message original et les transmettre en tenant compte des caractéristiques du public à qui il s'adresse.

Nous examinerons les différentes formes de traductions telles qu'elles sont décrites dans la littérature de spécialité. Dans cette approche, nous souhaitons synthétiser les principales formes de traductions qui ont été dans la littérature de spécialité, ainsi que les définitions fournies par les experts du domaine. Les nombreux types de traductions seront affichées par ordre alphabétique, plutôt que par importance.

La traduction est à l'intersection des intérêts d'étude de la linguistique, de la psychologie, de la sociologie, de la culturologie, mettant actuellement en évidence également la traductologie (théorie de la traduction) et s'impose comme une réalisation intellectuelle, théorique, pratique et linguistico-culturelle. L'étude de la traduction en tant que phénomène intégratif s'enrichit constamment de nouvelles recherches, avancées et investigations. Les tendances et les réflexions sur la traduction sont si variées et multiples, récentes et discutables, qu'elles deviennent des « rhapsodies de théorèmes », comme le prétend Ungureanu (2013). Après Georgiana Lungu-Badea (2004), nous comprenons la traduction comme : 1. l'opération de traduction et 2. le résultat de cette opération, le produit fini.

La traduction marketing va bien au-delà d'une simple traduction d'un contenu écrit dans une langue source vers une langue cible. Il s'agit de communiquer une impression de proximité pour que de potentiels clients vous fassent confiance. Une simple erreur peut vous faire perdre toute crédibilité et tacher l'image de votre marque.

En ce qui concerne les spécificités de la traduction marketing, celle-ci possède de grandes similitudes avec la traduction technique, comme le fait qu'il soit nécessaire de bien comprendre les rouages du domaine en question. De manière idéale, le traducteur marketing doit donc avoir des bases pour ce qui est de ce domaine en particulier. Autrement, le résultat final n'est pas assuré d'avoir une bonne qualité. Ensuite, comme dans la traduction technique, il est nécessaire de disposer des connaissances requises sur le plan de la terminologie.

Comme tout domaine spécialisé, le monde du marketing possède des termes qui sont utilisés pour évoquer des concepts plus ou moins uniques à ce secteur. Une mauvaise compréhension des termes techniques courants dans le monde du marketing pourrait faire que le texte traduit contienne des non-sens ou bien des faux-sens. Outre cela, le traducteur marketing est également investi d'une mission importante. En effet, l'image de la marque à promouvoir dépend grandement de lui, ainsi que de la qualité de son travail. Par exemple, la transcréation exige plutôt que de faire une traduction hautement fidèle pour un contenu écrit marketing, il est fortement suggéré au traducteur de s'adonner à de la transcréation. Il s'agit d'une traduction plus ou moins libre d'un contenu écrit qui va faire en sorte d'adapter les parties de celui-ci à la culture d'un pays. Par exemple, au cours de la transcréation, un traducteur marketing va se charger de retirer toutes les références culturelles qui sont propres à la langue source, mais qui pourraient être inconnues aux personnes qui pratiquent la langue cible.

Pour que la traduction marketing soit bien faite, il est essentiel que le traducteur ait une bonne compréhension des intentions originelles de l'auteur pour chaque phrase. Il doit ensuite être capable de transcrire cela dans la langue cible avec un maximum de fidélité. En revanche, il n'est pas tenu de faire une transcription mot à mot d'un texte, si jamais le contenu de celui-ci n'est pas approprié pour l'audience ciblée. Tout cela fait que le choix du traducteur marketing ne doit pas se faire à la légère.

IDENTITY AND INTERCULTURALITY THROUGH ENGLISH AS A LINGUA FRANCA

Maria HARITON

Coordinator: Asist univ. Natalia Nastas

The aim of this study is to see the importance of English language as a Lingua Franca. A Lingua Franca is a language that is used as a means of communication between people who speak different native languages. It can also be referred to as a common language, bridge language, or trade language. Lingua Franca has historically been used in international trade, diplomacy, and other forms of communication where speakers of different languages need to interact. A Lingua Franca, also known as a bridge language, common language, trade language, auxiliary language, vehicular language, or link language, is a language systematically used to make communication possible between groups of people who do not share a native language or dialect. [wikipedia]

Identity refers to an individual's sense of self, including their unique characteristics, values, beliefs, and experiences that shape who they are. Identity can be influenced by various factors, including genetics, culture, family, education, and life experiences.

Interculturality refers to the ability to understand and appreciate different cultures and ways of thinking, and to communicate effectively across cultural boundaries. It involves recognizing, valuing, and respecting cultural diversity, as well as developing the skills and attitudes necessary to interact with people from different cultural backgrounds in a respectful and effective manner.

How some professors see this theme:

Jeniffer Jenkins - is telling us "The phenomenon of English as a Lingua Franca (ELF) has become the subject of considerable debate during the past few years." She explores the various interpretations and attitudes towards ELF.

She is speaking about how other nationality feels when they speak English. In the interview, she said "that these interview participants felt their identities were casualties of the pressures on them to learn American or British English, and that the opposite would be true if ELF became acceptable and those pressures were removed." Jenkins' work emphasizes the importance of recognizing and valuing the diversity of English use and the need for an inclusive approach to ELF [Jenkins, J., 2009 Jenkins, J. (2009) English as a Lingua Franca: interpretations and attitudes. Retrieved from:

https://www.researchgate.net/publication/227663650_English_as_a_Lingua_Franca_interpretations_and_attitudes].

Adrian Holliday is saying that there is a long-standing belief that learning a second language means learning a second culture. In the case of learning English this has sometimes led to a belief that learning a Western culture conflicts with the culture of the language learners. In his paper he argues that there is no conflict for three reasons: (a) English can attach itself to any cultural reality; (b) we all share the ability to engage with culture wherever we encounter it; and (c) this enables language learners to carry their own cultural experience into English and stamp it with their own identities. Claims of cultural incompatibility must not therefore be taken at face value but, be converted into learning opportunities encourage deep exploration of the complex relationship between language and culture [Holliday, A., 2020 Holiliday, A. (2020) Using existing cultural experience to stamp identity on English. Retrieved from: <https://adrianholliday.com/wp-content/uploads/2020/01/beatakira24.pdf>].

So, learning English has a lot of advantages for identity and interculturality. It helps us to better communicate with people from diverse countries and cultural backgrounds helping us to connect with them and understand their culture and beliefs. This promotes intercultural understanding and encourage tolerance, empathy, and appreciation for cultural diversity.

It makes everything more accessible to us, as enriching our knowledge and share information with other people. It is also offering us a lot of opportunities like education, business, diplomacy, and tourism.

In my opinion, English, as a Lingua Franca is highly important in our century for the identity and interculturality because now we can to achieve more that was possible in the past.

Now people can understand one another regardless of their diversity like cultural and ethical backgrounds.

FIGURA LUI ȘTEFAN CEL MARE ÎN LITERATURA ROMÂNĂ

Elena IAMBOGLO

Coordonator: Lector dr. Ramona MIHĂILESCU

Până în ultimele zile ale vieții sale, Ștefan cel Mare a servit Patriei. În viziunea poetilor, Ștefan cel Mare a fost și a rămas cel mai de seamă exponent al spiritului activ al poporului

român. Problema cercetată constă în implicarea fiecăruia dintre noi în salvarea istoriei strămoșilor noștri. Sursele literare au devenit un obiect de cercetare pentru savanți. Ștefan cel Mare și Sfânt, în Testamentul său, spunea că toți vecinii ar vrea să pună mâna pe Moldova sau măcar pe o părticică de pământ de-al ei. Scopul cercetării este însemnătatea chipului marelui domnitor Ștefan cel Mare în istoria și literatura română.

Figura lui Ștefan cel Mare și Sfânt este reperul fundamental în stabilirea raportului dintre mit și realitatea istorică.

Sarcinile cercetării sunt următoarele:

- studierea modului în care personalitatea lui Ștefan cel Mare a fost reflectată în literatura marilor clasici;
- analiza testamentului marelui domnitor;
- sistematizarea primelor creionări și evocări literare;
- sintetizarea raportului dintre mit și adevăr istoric.

Metodele de cercetare sunt cele tradiționale în critica și istoria literară românească. Accentul principal este pus pe descriere, analiză comparativ-istorică, analiză pe text, analiză arhetipală, mitologică, sistematizare și sinteză.

Întâmplător sau nu, primul portret din istoria literaturii române este celebrul și bine cunoscutul portret al voievodului Ștefan din Letopisețul lui Grigore Ureche, în care marele boier cărturar, deși îi reproșează violența unor acte politice, sfârșește prin a accepta imaginea deja existentă în mentalul colectiv la circa 150 de ani de la moartea acestuia, numindu-l „sveti Ștefan Vodă”. Prezentarea făcută de cronicari rezumă câteva aspecte ale domniei sale, cu o cronologie a faptelor și câteva schițări de portret cu valoare artistică, care, deși nu exprimă grandoarea figurii marelui domnitor din creația populară, au constituit principalul izvor literar de inspirație.

În concluzie, putem afirma că, în viziunea noastră, Ștefan cel Mare a fost și a rămas cel mai de seamă exponent al spiritului activ al poporului român. Aceasta însă nu este pur și simplu o părere personală, ci o expresie a unei tradiții istorice, înrădăcinate adânc în mentalitatea populară. Ștefan cel Mare este un personaj simbolic în istoria poporului nostru. Fiecare zi a domniei lui aducea țării victorii noi și prosperitate. Fiind erou în toate evenimentele timpului său, chipul lui apare în legende, în cântece populare, în basme și opere literare. Perioada domniei lui Ștefan cel Mare și personalitatea lui trebuie să fie studiate de către fiecare cetățean. Operele literare în care este prezentată figura lui Ștefan cel Mare sunt studiate în școli naționale și alogene. Pornind de la realitatea istorică, figura lui Ștefan cel Mare a devenit mitică și legendară. Imaginea sa se proiectează în creațiile folclorice și în literatura cultă, dând naștere la unele dintre cele mai însemnate opere istorice.

SENS ET SIGNIFICATION DANS L'IMAGE PUBLICITAIRE

Ina TODERAȘCO ISAC

Coordinatrice: Lector dr. Delia OPREA

Le but de cette proposition est de mettre en évidence quelques directions du point de vue des significations et symboles qu'on peut extraire de l'image publicitaire. Le symbole contient une multitude de facettes, certaines se révèlent instantanément à l'individu du point de vue de son goût, de ses inclinations, d'autres sont éclairées vers l'humanité, l'humanité étant celle qui l'a créé, l'a transmis et lui a imprimé ses traits et son temps, avec ses joies et ses peines.

La présence de la technique et les étonnantes réalisations appliquées de la science dans le domaine de notre vie, de nos gestes et de nos pensées est un fait d'évidence immédiate. L'iconsphère du monde contemporain - on peut le dire - est capturée et dominée avec autorité par une technique générative, dans une chaîne, de techniques aux effets accélérateurs sur le rythme d'évolution et de développement de la culture et de la civilisation contemporaines.

En cette ère de développement technologique, d'avalanche d'informations dans les médias de masse, la société se conforme aux exigences de dernière minute, et à son tour se conforme et passe à une nouvelle étape, Ainsi, les créateurs de contenu multimédia ont besoin de développement et d'un saut plus prononcé pour garder les clients captifs de leur produit à travers la publicité.

Afin d'identifier quelques symboles ainsi que leurs significations, utilisés dans la publicité, j'ai observé plus de 50 pubs de divers domaines comme les produits bancaires, les produits alimentaires, les produits domestiques ainsi que les pubs pour les voitures.

Dans la publicité, il n'y a presque pas de règles qui disent à quoi une publicité devrait ressembler. En termes d'image, les créateurs ont constaté, qu'idéalement, elle serait ce que les consommateurs aimeraient voir. Ainsi, les créateurs de publicité, afin d'avoir un large public, ont repris une série de canons du domaine des arts, tels que les arts visuels, le théâtre et la musique. La publicité devient ainsi une branche de l'art, mais, l'acte de création artistique reçoit dans ce cadre une nouvelle ontologie, de nouvelles déterminations et dimensions, un nouveau centre vital et d'autres valeurs d'ordre esthétique, éthique et idéologique, établissant ainsi une nouvelle relation entre les vertus constructives internes de l'art et l'ensemble des structures et des phénomènes extérieurs.

Longtemps liés à l'idée d'absolu et à la primauté de la pensée verbale, des concepts clés comme création, génie, qualité, objectivité sont de plus en plus relativisés dans et par la publicité. C'est le fait mis en lumière par la transculturation généralisée à laquelle nous assistons. René Berger est d'avis que la révolution technico-scientifique en cours n'est pas simplement un symptôme caractéristique, définissant le niveau d'évolution instrumentale de l'humanité, mais, avant tout, un complexe phénoménologique dans lequel la mutation généralisée des signes et, d'abord le tout, l'éclatement de l'opposition élitiste entre art, science et technique. (Berger, R., București. 2022, Mutația semnelor, pp. 6-8).

Les publicités essaient de transmettre et de mettre en œuvre des significations, et les significations n'existent que dans un contexte humain, ce qui fait que la plupart des images incluent des images de personnes. Les statistiques parlent du fait que 75% de toutes les publicités dans les magazines sont des personnes. Et dans la publicité à la télévision et à la radio, le pourcentage est beaucoup plus élevé, le chiffre étant de 87 %. Et en faisant une totalisation des images et des thèmes qui persistent dans le domaine publicitaire, on constate alors que l'imagerie dans ce domaine est celle d'êtres humains idéalisés.

Les symboles présents dans la publicité reflètent le résultat d'un effort de communication, et ces symboles doivent être ceux qui peuvent être compris par la communauté et contenir des éléments familiers.

Le symbole est le grain de l'humanité, qui agit sur les structures mentales individuelles et collectives, qui, conventionnellement, ont été associées à certaines valeurs, attributs, étant un signe avec une plus grande dynamique et charge émotionnelle que tout autre signe. Le symbole n'annule pas la réalité, ne supprime pas le signe, mais lui ajoute une nouvelle dimension, impose un lien entre l'humanité, la divinité et le cosmique, entre les faits, les objets et les signes. Créé à partir de l'iconicité, le sens symbolique représente une augmentation, une hyperbolisation iconique de la perception transmimétique. L'intervention des concepteurs doit être modeste, minimale et sensible (Papanek, V., București, 1997, Design pentru lumea reală. Editura Tehnică), pour ne pas fatiguer le spectateur, c'est pourquoi ils font appel à des signes et des symboles. Dans la publicité utilisant à la fois des signes verbaux et non verbaux.

Initialement, la publicité était centrée sur la qualité du produit, sur la transmission de messages informatifs, plus tard, en raison du développement de la production et de l'apparition de nombreux produits similaires, le domaine publicitaire a dû changer de stratégie, pour se concentrer sur la différenciation des produits et à contribuer aux sentiments des gens. Cette route a conduit à l'ère du commerce d'images et de symboles. En analysant un spot publicitaire, tous les types de signes peuvent être identifiés: signes linguistiques, iconiques, plastiques et les symboles dont découle le message.

ASPECTE ALE INTERFERENȚELOR LINGVISTICE ÎN MASS-MEDIA

Oxana JALENCO (HORTIUC)

Coordonator: Lector dr. Liuba PETRESCO

Scopul acestei cercetări constă în abordarea delimitărilor conceptuale ale interferențelor lingvistice în comunicarea mass-media și analiza interferențelor lingvistice în spațiul audiovizualului național.

Termenul *interferență* (din lat. inter „între” și ferens (ferentis) „cel care poartă, transportă”) a fost preluat din fizică și înseamnă „un fenomen de suprapunere și de compunere a efectelor a două (sau a mai multor) mișcări vibratorii provenite din surse diferite” (Dicționar explicativ al limbii române | dexonline. Disponibil: <https://dexonline.ro/>). Potrivit Dicționarului enciclopedic lingvistic, interferența lingvistică este interacțiunea sistemelor lingvistice în condițiile bilingvismului, format în urma contactelor lingvistice sau în cazul însușirii individuale a limbii a doua; ea se manifestă prin abateri de la normă și sistemul limbii-țintă sub influența limbii materne (SkibaRichard, Code Switching as a Countenance of Language Interference (TESL/TEFL) (iteslj.org). Disponibil:<http://iteslj.org/Articles/Skiba-CodeSwitching.html>).

În comunitățile multietnice, cu cât contactul dintre populații sunt mai strânse, iar aria geografică ocupată de acestea este mai mică, cu atât interferențele lingvistice devin mai frecvente. Abordarea bidirecțională a fenomenului de interferență lingvistică referitoare la limbile română și rusă este intensă și durabilă și se reflectă asupra învățării acestor limbi. Limbile evoluează odată cu lumea, iar limbile vii trebuie să se pună de acord cu ultimele inovații ale societății. Ca mijloc de comunicare între oameni, limba este în permanență legată de societate și toate acțiunile ce au loc în ea, astfel ea evoluează și se dezvoltă odată cu progresul societății.

U. Weinreich distinge două aspecte ale interferenței. De fapt, propune o dihotomie: *interferența în vorbire* și *interferența în limbă*. Inițial, aceasta se manifestă în vorbirea bilingvului ca rezultat al cunoașterii unei alte limbi. „În vorbire, – spune U. Weinreich, – interferența este ca nisipul purtat de apa râului; în limbă – ca nisipul așezat la fundul iazului” (Pancenco L., Cozari A. Manifestări ale interferenței limbilor română și rusă în exprimarea studenților, http://dspace.uasm.md:8080/bitstream/handle/123456789/2773/65_70_Manifestari%20ale%20interferentei%20limbilor%20romana%20si%20rusa%20in%20exprimarea%20studentilor.pdf?sequence=1&isAllowed=y).

Interferența din vorbire constă în greșelile individuale izolate, pe care le comite bilingvul în procesul de comunicare. Interferența din limbă poartă denumirea de integrare și constă din „fostele” abateri în vorbirea bilingvului, doar că acestea încep să se comporte conform normelor din limba adoptivă.

Interferența lingvistică în mass-media poate fi cauzată de mai mulți factori, cum ar fi globalizarea, migrația, tehnologia și alte schimbări culturale și sociale. Astfel, media poate fi influențată de limbile și culturile diferite, iar utilizarea cuvintelor și expresiilor din alte limbi poate fi justificată prin necesitatea de a comunica cu o audiență diversă sau de a utiliza un vocabular specific într-un anumit domeniu. Cu toate acestea, interferența lingvistică poate duce și la unele probleme, cum ar fi ambiguitatea, mai ales dacă nu sunt utilizate cuvinte sau expresii adecvate pentru contextul dat. De exemplu, un cuvânt dintr-o limbă străină poate avea sensuri și conotații diferite în limba gazdă, ceea ce poate duce la confuzie sau la interpretări greșite. În plus, interferențele lingvistice pot afecta și standardele lingvistice ale unei limbi. Astfel, utilizarea excesivă a cuvintelor și expresiilor din alte limbi poate duce la împrumutarea unor elemente lingvistice care nu se integrează bine în limba gazdă, ceea ce poate avea efecte negative asupra standardelor gramaticale și lexicale ale limbii respective.

Pentru realizarea scopului cercetării am utilizat metodele observației sistematice, colectarea datelor, analiza contrastivă, prelucrarea datelor statistice observabile ale cercetării. În urma cercetării am realizat o sinteză a rezultatelor monitorizării unor posturi de televiziune și de radio din Republica Moldova. Având ca sistem general de referință limba română în uzul ei literar, am încercat să studiem toate compartimentele limbii (ortografia, ortoepia, structura gramaticală, morfosintactică, lexicul), prezentând erorile înregistrate.

În mass-media, interferența lingvistică poate fi observată în diferite forme, cum ar fi folosirea unor termeni și expresii din limbi străine în locul celor corespunzătoare din limba gazdă, adaptarea unor cuvinte sau expresii dintr-o limbă în gramatica și fonetica altei limbi, sau folosirea unor cuvinte și expresii care sunt specifice unui anumit dialect sau regionalism. În general, interferențele lingvistice în mass-media sunt un fenomen complex și influențat de o multitudine de factori. Este important pentru mass-media să ia în considerare nevoile și așteptările publicului lor și să folosească cuvinte și expresii adecvate pentru a comunica eficient și pentru a evita confuzia și ambiguitatea. Este important și pentru utilizatorii de media să dezvolte o cunoaștere solidă a limbii și culturii gazdă, pentru a putea înțelege mai bine conținutul media și pentru a evita interpretările greșite. Un prim aspect al interferențelor lingvistice în mass-media este reprezentat de cuvintele rusești utilizate în presa autohtonă. Aceste cuvinte sunt adesea preluate din limba rusă fără a fi traduse sau adaptate la structura limbii române, ceea ce poate cauza confuzii în rândul cititorilor sau telespectatorilor.

Tabel 1. Exemple de utilizare incorectă a cuvintelor cauzată de interferența lingvistică

<i>TV/radio</i>	<i>corect</i>
1. Tragedia s-a produs <i>în rezultatul</i> încălcărilor. (din limba rusă <i>в результате</i>)	Tragedia s-a produs <i>în urma</i> încălcărilor. Tragedia s-a produs <i>ca rezultat</i> al încălcărilor.
2. Copii sunt selectați <i>în dependență</i> de vârstă. (din limba rusă <i>в зависимости от</i>)	Copii sunt selectați <i>în funcție</i> de vârstă.
3. Sportivul nu a putut pleca la competiții pentru că nu i <i>s-a deschis</i> viză. Expresia „a deschide o viză” este una improprie pentru limba română, calchiată după modelul rusesc: <i>открыть визу</i> .	Sportivul nu a putut pleca la competiții pentru că nu i <i>s-a acordat</i> viză.
4. Monumentele <i>unicale</i> din țară. (preluat din limba rusă <i>уникальный</i>)	Monumentele <i>unice</i> din țară.

În concluzie, interferențele lingvistice pot afecta comunicarea în mass-media și pot cauza confuzii în rândul cititorilor sau telespectatorilor. Este important ca jurnaliștii și redactorii să fie atenți la greșelile cauzate de interferențele lingvistice pentru a le evita.

LIMBAJUL JURIDIC ADMIS ÎN REȚELE DE SOCIALIZARE ȘI PAGINILE WEB ALE INSTANȚELOR DE JUDECATĂ DIN REPUBLICA MOLDOVA

Tatiana JURAVLIOVA

Coordonator: Lector dr. Georgiana CIOBOTARU

Scopul studiului este evaluarea accesibilității și clarității a măsurii în care limbajul juridic utilizat în mediul online de către instanțele de judecată este accesibil și ușor de înțeles pentru

publicul larg. Analiza terminologiei și expresiilor juridice explicate și traduse într-un limbaj comun, astfel încât informațiile să fie înțelese de către cetățenii fără cunoștințe juridice avansate.

Analiza limbajului juridic admis în rețele de socializare și paginile web ale instanțelor de judecată din RM. Propunerea cu privire la simplificarea și clarificarea comunicării, adaptarea terminologiei juridice la nevoile publicului larg și asigurarea unei comunicări mai transparente și accesibile.

Metodele de cercetare: Analiza documentelor și legislației relevante. Examinarea actelor normative, regulamentelor și ghidurilor referitoare la utilizarea limbajului juridic în rețelele de socializare și pe paginile web ale instanțelor de judecată din Republica Moldova. O metodă importantă este analiza lingvistică a textelor juridice publicate pe paginile web ale instanțelor de judecată și în rețelele de socializare. Importantă este structura, terminologia, claritatea și coerența limbajului juridic utilizat în comparație cu standardele existente în materie de comunicare juridică. Pentru a înțelege mai bine contextul limbajului juridic utilizat în rețelele de socializare și pe paginile web ale instanțelor de judecată din Republica Moldova, se efectuează o analiză comparativă cu alte țări sau jurisdicții. Aceasta poate evidenția diferențele și similitudinile în abordări și practici. Analiza datelor statistice cu privire la postarea informațiilor în rețelele de socializare și pe paginile web ale instanțelor de judecată din Republica Moldova în limba română, rusă și alte limbi străine. Analiza acestor date pentru cu privire la tendințe, frecvență și alte caracteristici relevante.

Eșantionul cercetării. Cercetarea a fost realizată în perioada de activitate în cadrul Curții de Apel Comrat în anul 2023. Există anumite obiective, unele dintre ele fiind legate de organizarea evenimentelor aferente promovării imaginii bune a instanței de judecată și relaționare cu mass-media și gestionarea paginii web și a poștei electronice a instanței de judecată. Executarea obiectivelor menționate în fiecare zi prevede aplicarea mecanismelor de comunicare recomandate pe pagina web și Facebook.

Metodologia cercetării științifice este axată atât pe metodele de bază ale cercetării lingvistice (tradiționale), cât și pe metodologii noi, moderne, folosite în studiul terminologiei.

În vederea realizării scopului și a obiectivelor trasate, am abordat partea teoretică prin metoda studiului bibliografic, realizând o sinteză a celor mai valoroase cercetări din domeniu, precum și aplicând metoda contrastivă, cu ajutorul căreia au fost scoase în evidență trăsăturile specifice domeniului.

Aspectele practice ale lucrării și obiectivele trasate au fost abordate recurgând la următoarele metode științifice de cercetare:

- metoda comparativ-istorică, ce a relevat asemănările funcționării terminologiei juridice admise în rețele de socializare și paginile-web a instanțelor de judecată din RM;
- metoda statistică, care a servit pentru stabilirea dinamicii de dezvoltare a limbajului juridic în RM admis în rețelele de socializare și pe paginile web ale instanțelor de judecată din Republica Moldova atât în limba română, cât și în limba rusă și alte limbi străine;

- metoda fișării actelor normative din care a fost selectat eșantionul termenilor analizați.
- În conformitate cu Strategia de reformă a sectorului justiției pentru anii 2011-2016, transparența reformei sectorului justiției și relaționarea cu publicul a fost atinsă prin crearea paginilor web dedicate reformei sectorului justiției, în care se plasează informații curente privind procesul și progresele înregistrate în reforma sectorului justiției. Societatea civilă și instituțiile-cheie din sectorul justiției au posibilitatea să facă sugestii și să comenteze pe marginea progreselor acestei reforme. Pentru asigurarea implementării Strategiei sunt responsabili funcționarii publici din direcțiile/secțiile pentru monitorizare și relații publice. Tot ei sunt responsabili pentru plasarea informațiilor și colectarea comentariilor/sugestiilor de pe pagina web a instanțelor de judecată și pagina Facebook. Deciziile judiciare, informațiile administrative, anunțurile se publică în două limbi. în limba română și limba rusă. Este evident faptul că mai multe informații se publică în limba română.

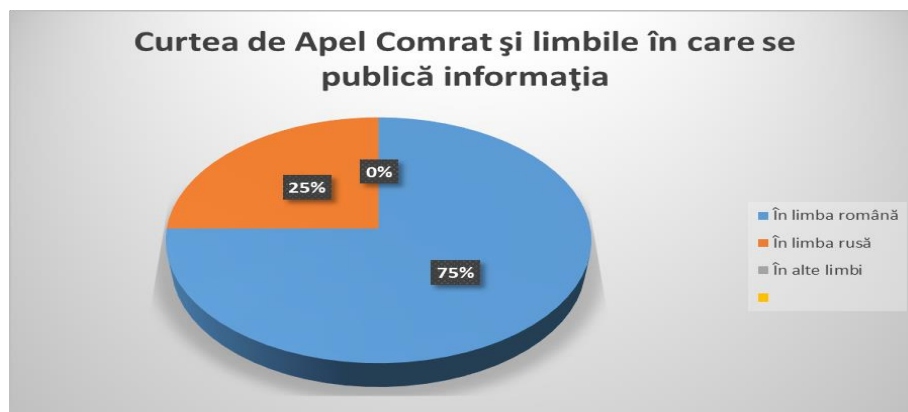

Fig 1. Pagina web a Curții de Apel Comrat, diagrama comparativă a rezultatelor experimentului a.2023, item 1.

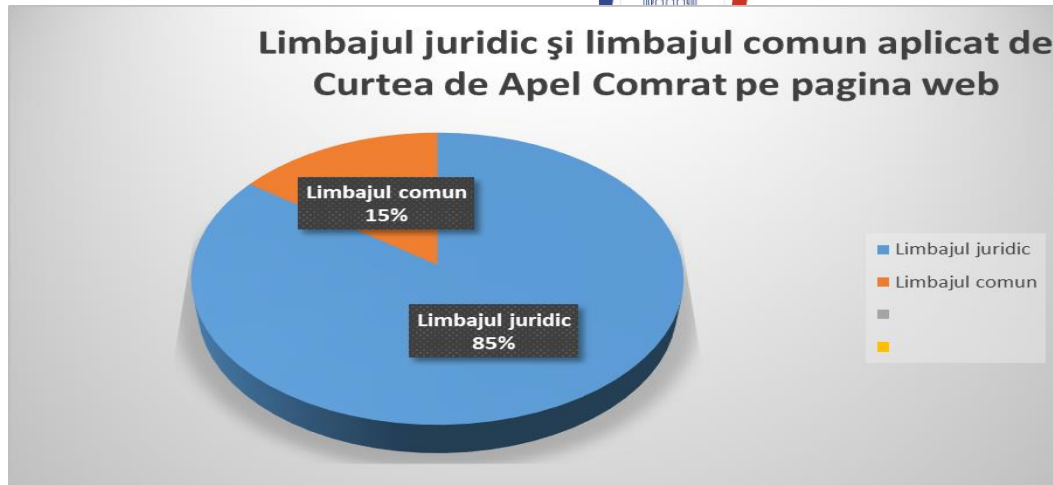

Fig 2. Pagina web a Curții de Apel Comrat, diagrama comparativă a rezultatelor experimentului în a.2023, item 2.

Limbajul juridic admis pentru paginile-web ale instanțelor de judecată din Republica Moldova este un limbaj formal, precis și clar, cu termeni specifici și cu o structură bine definită a frazelor și a paragrafelor. Limbajul juridic utilizat pe paginile-web ale instanțelor de judecată este actualizat și reflectă schimbările legislative sau procedurile relevante.

Pe paginile-web ale instanțelor de judecată, limbajul juridic folosit urmează a fie accesibil și ușor de înțeles pentru publicul larg. Astfel, poate fi necesară utilizarea unor exemple și explicări suplimentare, pentru a asigura o înțelegere adecvată a informațiilor juridice prezentate.

În conformitate cu prevederile Strategiei de transformare digitală a Republicii Moldova pentru anii 2023-2030 prin utilizarea paginilor web și paginii pe Facebook în mod mai eficient să asigure transparența sistemului judecătoresc.

Evident este faptul că utilizarea paginilor web și paginii pe Facebook aduc instanțelor de judecată anumite avantaje, și anume:

- comunicarea rapidă și eficientă cu publicul larg;
- creșterea transparenței și accesibilității. Rețelele de socializare pot fi folosite pentru a oferi informații relevante și de încredere cu privire la procesele judiciare, hotărârile judecătorești și alte aspecte ale activității instanțelor de judecată;
- interacțiunea cu părțile implicate. Instanțele de judecată pot interacționa direct cu părțile implicate într-un proces judiciar prin intermediul rețelelor de socializare prin răspunsuri la întrebări și oferind clarificări cu privire la procedurile judiciare;
- cultura respectării legii.

Rețelele de socializare pot fi folosite pentru a promova o cultură a respectării legii și a drepturilor și obligațiilor cetățenești, prin campanii de conștientizare și informare cu privire la aspecte legate de justiție.

Mediului digital.

Evaluarea impactului asupra limbajului juridic

Mediul digital a avut un impact semnificativ asupra limbajului juridic, iar acest impact este în continuă evoluție. În mediul digital se folosesc abrevieri și acronime pentru a economisi spațiu și timp. Acestea sunt din ce în ce mai întâlnite și în limbajul juridic, unde astfel de termeni sunt folosiți pentru a se referi la legi, instituții și alți termeni juridici.

În mediul digital, oamenii așteaptă ca informațiile să fie prezentate într-un mod simplu și clar. Acest lucru a dus la o tendință de a simplifica limbajul juridic, astfel încât să fie mai ușor de înțeles pentru persoanele fără experiență juridică.

Mediul digital a impus necesitatea utilizării unui limbaj clar și concis în documentele juridice online, pentru a facilita comunicarea rapidă și eficientă. Textele legale digitale trebuie să fie ușor de înțeles, pentru a permite utilizatorilor să acceseze și să utilizeze informațiile juridice într-un mod cât mai simplu și eficient.

Mediul digital a impus nevoia de a standardiza terminologia juridică, pentru a asigura coerența și interpretarea corectă a informațiilor în mediul digital. Documentele digitale pot include link-uri, note de subsol, referințe interactive și alte elemente specifice mediului online, care necesită o abordare adaptată în redactarea și structurarea lor.

Mediul digital a generat o nouă sursă de jurisprudență, prin deciziile și interpretările aduse de instanțele judecătorești în cazurile legate de mediul digital, cum ar fi litigiile privind protecția datelor, drepturile de proprietate intelectuală, infracțiunile cibernetice și altele. Aceasta a avut un impact asupra limbajului juridic, prin introducerea de termeni și concepte specifice mediului digital în jurisprudența existentă și prin dezvoltarea unui limbaj juridic adaptat la provocările și complexitățile mediului digital. Mediul digital poate introduce un risc de ambiguitate și confuzie în limbajul juridic, în special în cazul utilizării tehnologiei de inteligență artificială (IA) în analiza și interpretarea contractelor sau altor documente juridice. Interpretarea unor clauze contractuale sau a unor termeni juridici în contextul mediului digital poate ridica întrebări și provocări juridice, iar limbajul juridic utilizat trebuie să fie clar și precis pentru a evita astfel de situații.

Mediul online, inclusiv rețelele sociale, platformele de colaborare și alte medii digitale, au generat un limbaj juridic propriu, adaptat la aceste contexte. De exemplu, termeni precum „termeni și condiții”, „acceptarea în mod electronic”, „postarea publică” și altele sunt specifice mediului online și influențează limbajul juridic utilizat în acest context. Mediul digital a facilitat dezvoltarea și utilizarea noilor forme de contracte digitale, cum ar fi contractele inteligente bazate pe tehnologia blockchain. Aceste contracte utilizează un limbaj juridic specific, adaptat la natura lor digitală, precum și termeni „cod”, „contract autoexecutabil”, „noduri de rețea” și altele, care influențează limbajul juridic în contextul contractelor digitale.

Mediul digital a avut un impact semnificativ asupra limbajului juridic, influențându-l în multiple moduri, cum ar fi automatizarea și simplificarea proceselor legale, standardizarea terminologiei, schimbarea structurii și formatului documentelor juridice, impactul asupra

confidențialității și protecției datelor, schimbarea relației dintre avocați și clienți, creșterea accesului la informații juridice, evoluția jurisprudenței digitale, riscul de ambiguitate și confuzie, evoluția limbajului juridic în mediul online și dezvoltarea noilor forme de contracte digitale. Este important ca profesioniștii din domeniul juridic să fie conștienți de aceste consecințe și să adapteze limbajul juridic la noile provocări și oportunități oferite de mediul digital.

INFLUENȚĂ ȘI COEZIUNE ÎN MASS-MEDIA TELEVIZIUNEA CA INSTITUȚIE SOCIALĂ

Natalia LAMBRU

Coordonator: Lector dr. Delia-Andreea OPREA

Scopul studiului este identificarea și sistematizarea principalelor direcții de influență a televiziunii asupra procesului și rezultatului socializării individului în societatea modernă.

Televiziunea este, pentru majoritatea dintre noi, principala sursă de informație. Televiziunea este o sursă bună și utilă de divertisment, educație și recreere și odihnă. Este, de asemenea, un mijloc de comunicare în masă. Televiziunea este un dispozitiv informativ în sensul că permite difuzarea de știri atât la nivel local, cât și global.

Informația dintr-o astfel de transmisie este foarte importantă pentru că nu e posibil să cunoști toate evenimentele actuale, iar astfel televiziunea le face mai ușor oamenilor să-și desfășoare activitățile zilnice. Prin urmare, este folosit ca mijloc de comunicare, răspândind informații între milioane de telespectatori. Acoperirea televiziunii actuale a devenit și mai eficientă datorită capacității de a transmite informații în toate colțurile planetei prin satelit.

De asemenea, televizorul a ajuns să fie folosit ca dispozitiv educațional, deoarece prezintă telespectatorilor programe educaționale care servesc drept canale bune pentru învățare. Copiii pot învăța valori importante despre ei înșiși și despre viața lor din diferitele programe pe care le urmăresc la televizor. Canalele TV religioase ajută, de asemenea, la predarea spiritualității printre credincioșii lor. Astfel, televiziunea poate fi un mediu educațional.

Inițial, când a fost lansată televiziunea, unul dintre principalele efecte ale televiziunii a fost că a reunit familiile. Dar, încet și constant, odată cu apariția tehnologiei și din ce în ce mai multe opțiuni disponibile pentru a se potrivi nevoilor fiecărui sector al societății, televizoarele au schimbat complet conceptul de mai sus. O analiză a literaturii de specialitate arată că există o bază științifică solidă pentru acest studiu. Studiul rolului televiziunii în socializarea individului necesită sistematizarea factorilor, direcțiilor și consecințelor influenței procesului și rezultatului socializării.

Fundamente metodologice ale articolului au fost extrase folosind principiile abordărilor dialectice, de comunicare și instituționale. Amintim, în acest sens, principiile teoretice ale funcționalismului structural, sociologia comunicării și teoria informației. În procesul de lucru au fost analizate teorii sociologice despre procesele de socializare, comunicare și mass-media. Principalele metode de cercetare științifică utilizate pe parcursul lucrării sunt analiza literaturii științifice, efectuarea unei cercetări sociologice, precum și studiul rezultatelor cercetării sociologice și un sondaj.

Articolul evidențiază problemele și cauzele influenței tot mai mari a televiziunii asupra procesului de formare a comportamentului social al unui individ. Lucrarea dezvăluie, de asemenea, aspectele sociale, comunicative și informaționale ale rolului televiziunii în transmiterea experienței sociale. Rezultatele și concluziile studiului pot fi utilizate pentru dezvoltarea ulterioară teoretică a problemelor influenței televiziunii asupra formării modelelor de comportament uman. Materialele conținute în disertație pot fi utilizate în studii ulterioare ale influenței emisiunilor de televiziune asupra comportamentului unui individ.

Semnificația practică a cercetării noastre constă în faptul că materialele conținute în aceasta pot fi utilizate în activitatea organizațiilor de stat și publice în reglementarea activităților de difuzare a canalelor TV; în activitățile jurnaliștilor și lucrătorilor de televiziune în proiectarea conceptelor de canale de televiziune, crearea de genuri și programe de televiziune care vizează formarea de norme și comportamente dezirabile din punct de vedere social.

Tabelul 1. Funcții ale televiziunii

1.1 Funcția informațională	1.2 Funcția cultural-educatională	1.3 Funcția integrativă	1.4 Funcția socio-pedagogic
Funcția principală a televiziunii este capacitatea de a satisface nevoile informaționale	Orice program de televiziune, într-o măsură sau alta, introduce	Toate mijloacele de informare în masă, în primul rând televiziunea, prin natura lor sunt capabile să susțină	Funcția managerială - prezumă implicarea directă a televiziunii în sistemul de influență administrativă asupra populației, în promovarea unui anumit mod de viață cu un set

ale unui individ, societate, stat.	spectatorul în cultură.	funcționarea normală a societății pe care o influențează.	adecvat de valori politice și spirituale și morale, formarea de opinii și motivație pentru acțiune provin de la guvern.
------------------------------------	-------------------------	---	---

Tabelul 2. Caracteristicile televiziunii moderne

2.1 Acoperirea tehnică	2.2 Rețeaua	2.3 Frecvență	2.4 Timpul de difuzare
Mișcări expresive ale mâinilor, degetelor, ajutând la transmiterea emoțiilor, stărilor mentale, dorințelor.	Rețeaua este un model de distribuție în timp a aerului între diverse programe: știri, filme, documentare, sport și alte programe.	Canalele sunt difuzate la frecvențe de contor de metru și decimetru. Intervale de metru au fost primele care au fost masterizate la televizor.	În conformitate cu capacitățile lor tehnice și financiare, canalele TV difuzează pentru anumite perioade de timp. În primele zile ale televiziunii, emisiunile se făceau de mai multe ori pe săptămână, de câteva ore pe zi. Apoi difuzarea a devenit zilnică, programele au început să iasă de dimineață până seara.

Rolul televiziunii în lumea modernă are un impact global ce nu trebuie deloc neglijat. Informează despre ultimele evenimente care au avut loc în lume, distrează, se dezvoltă, dar în același timp are un mare impact asupra psihicului uman, atât pozitiv, cât și negativ.

TEHNICI DE REMEDIERE A COMUNICĂRII PREADOLESCENȚILOR DIN FAMILIILE MIGRANȚILOR STUDIU DE CAZ

Silvia LAPTEACRU (SAJIN)

Coordonator: Lector dr. Liuba PETRENCO

Scopul acestei cercetări constă în identificarea dificultăților emoționale cu care se confruntă preadolescenții cu părinți migranți și elaborarea unui program de remediere prin ședințe individuale în vederea ameliorării sferei comunicaționale.

În calitate de psiholog și cadru didactic am observat de-a lungul anilor că fenomenul migrației populației, care în ultimii ani s-a intensificat cu precădere în spațiul rural conform datelor statistice, își lasă o amprentă traumatizantă asupra sferei psihologice afective și comportamentale asupra copiilor rămași în țară. Părinții plecați peste hotare, în dorința să le asigure copiilor un viitor mai bun, nu cunosc sau neagă, problemele cu care se confruntă preadolescenții rămași fără supraveghere și afecțiune părintească într-o etapă decisivă a formării lor ca personalități individuale. Prin urmare, în cercetare vor fi identificate consecințele migrației asupra sferei emoționale a preadolescenților și evidențiat procesul terapeutic al tehnicilor de remediere folosite în programul de ședințe propus. Problemele preadolescenților cu părinți migranți sunt complexe, traumatizante și pline de emoții. Unii copii sunt extrem de vulnerabili, sensibili, anxioși, izolați; alții, dimpotrivă, sunt agresivi, egoiști, dominanți și, totuși, ambele categorii suferă, au probleme emoționale. Lipsa afectivității, a depărtării, le provoacă sentimente de vină acestor viitori adulți, prin urmare, ei au nevoie de ajutorul nostru astăzi.

Cu scopul de a ajuta preadolescentul să își spună povestea implicându-se practic în activități, au fost folosite diverse metode, mijloace atractive, dezinhibante, potrivite temei abordate și în funcție de specificul personalității lui: *metode teoretice* - observația, analiza, compararea; *metode experimentale* – Tehnica cvasi-proiectivă: „testul CCSSR”; tehnici proiective: „Om în ploaie”, „Testul Familiei”, „Vremea din suflet”, „Călătorie imaginară”, „Testul fabulelor”, „Personajul din poveste” activități practice; fișe – „Totul despre mine”, „Copacul cu fantomițe”, „Certurile”, „Stiluri de comportare în situații de conflict”, „Cea mai bună decizie”. Mijloace: „Pictura cu degetele”, elemente de ludoterapie.

Subiecții investigației i-au constituit 40 de elevi preadolescenți (cl. 6-8) ai căror părinți muncesc peste hotare (cea mai mare parte în țările UE), dintre care 19 - băieți și 21 - fete.

În baza rezultatelor obținute la testele, fișele aplicate subiecților sus-numiți au fost identificate problemele emoționale și comportamentale cu care se confruntă acești preadolescenți. Sunt diferiți, le e dificil să vorbească liber cu un adult, prin urmare, au probleme de comunicare, sunt orientați spre interiorizare. Unii foarte vulnerabili, sensibili, anxioși, izolați social, două preadolescente au înregistrat ideea suicidară; alții dimpotrivă sunt agresivi, egoiști, cu tendințe de dominare.

Tabel 1 Rezultatele obținute după aplicarea testului proiectiv „Omulețul din pom”

Nr/or	Numerale „omuleților” aleși de subiecții investigați	Interpretările numerelor alese de subiecții investigați	Rezultate procentuale
1	21, 13	De multe ori este expus unor probleme interne și evită comunicarea frecventă cu oamenii.	47 %
2	14 - 19	Se află într-un colaps emoțional, cel mai probabil criză interioară.	38%
3	5	Este mereu oboist, nu are suficientă forță de viață.	6%
4	16	A obosit să mai sprijine pe cineva.	5%
5	17, 18	Persoană comunicativă care dorește cât mai multe , este gata să ofere sprijin prietenilor săi	4%

Comunicarea defectuoasă a acestora se bazează pe convingerile identificate împreună la ședințele de consiliere, iată câteva dintre ele: - Eu sunt vinovat că mama a plecat să muncească ./ - Toate mamele care pleacă nu le pasă de copii./ - Am să le cumpăr dulciuri la colegi ca să mă îndrăgească./ - Dacă spui adevărul , ai necazuri./ - Mama va avea tot timpul grijă de mine./ - Nu trebuie să fac niciodată greșeli./ - Bărbații nu plâng niciodată. /- Nu merit iubirea părinților./- Cu bani se cumpără totul.

A pune la îndoială aceste convingeri și a le modifica necesită un parcurs logic constructiv prin ședințe de remediere bine organizate astfel încât preadolescentul:

- să reflecte asupra propriilor sale convingeri;
- să identifice validitatea acestor convingeri;
- să exploreze convingeri alternative;
- să perceapă responsabilității pentru anumite comportamente;
- să înlocuiască convingerile negative cu unele adecvate.

Există multe tehnici și metode constructive, prin care am putea obține o îmbunătățire a stării afective și comunicative a preadolescenților care suferă din motivul absenței părinților și respectiv a lipsei afecțiunii. Toți preadolescenții consiliați, cu părinți migranți, aveau probleme emoționale și în consecință prezentau un comportament agresiv/anxios cu competențe sociale deficitare. Este cunoscut faptul că lipsa competențelor sociale generează

probleme nu doar în copilărie, preadolescență ci și ulterior pe tot parcursul vieții. În acest caz contribuția psihologului poate deveni benefică pentru viitorul subiectului, ajutându-l să-și îmbunătățească abilitățile, astfel încât să se poată bucura de interacțiuni sociale. Acești preadolescenți nu își adaptează comportamentul ținând cont și de nevoile celorlalți semeni și practic nu pot să și-l controleze, nu conștientizează consecințele comportamentului lor, înțeleg greșit limitele sociale.

În vederea corectării comportamentului dezadaptării sociale specialistul trebuie să țină cont de trei factori:

1. Necesitatea de a-l ajuta pe preadolescent să înțeleagă importanța adaptării comunicaționale.
2. Explorarea de competențe comunicaționale.
3. Încurajarea punerii în practică a competențelor comunicaționale determinate.

LA SOCIALISATION DES ENFANTS EN MILIEU MULTICULTUREL : SPÉCIFICITÉS ET PROBLÈMES

Tetiana LESINA

Coordonateur: Lector dr. Delia-Andreea OPREA

Le but de l'article est de clarifier l'essence de la socialisation des enfants en milieu multi-culturel et de souligner surtout les spécificités et les problèmes de la socialisation des enfants et des jeunes dans un tel environnement.

La socialisation d'un individu, en particulier dans un espace multi-culturel, est un processus assez complexe et ambigu. Dans les conditions socio-économiques et politiques modernes, lorsque de nombreuses familles avec enfants ont été forcées de quitter leur pays d'origine et d'émigrer temporairement vers d'autres pays afin de sauver leur vie en raison de l'agression armée de la Russie sur le territoire de l'Ukraine, le problème de la socialisation des enfants dans un environnement multi-culturel est particulièrement aiguë.

La base théorique de la recherche est déterminée par les théories appliquées de l'interculturalisme (H. Hertz, G. Hofstede, M. Nussbaum, A. Rattansy), du multiculturalisme (Y. Habermas, V. Kymlika, C. Kukotas, C. Tylor), interaction interculturelle dans la société (S Bochner, J. Hartley, V. Kymlika, C. Kukatas, S. Rashidov, A. Solodka, Yu. Soroka et autres), de l'harmonisation des relations sociales par la socialisation des enfants et des jeunes (I. Zvereva, A. Kapska, V. Korneschuk, Beh, L. Gorbunova, G. Hofstede, V. Yevtukh, A. Thomas).

La question de l'éducation et de la formation de la personnalité dans un environnement multiculturel fait l'objet de recherches de nombreux chercheurs scientifiques (R. Agadullin, L. Alimova, F. Bacevich, N. Bondarenko, O. Gukalenko, I. Gudzik, G. Dmitriev, N. Myropolska, A. Solodka etc.). Les travaux scientifiques de P. Natorp, O. Bezpalko, I. Zverev, H. Laktionov, G. Tarde, D. Dumazedier et d'autres sont consacrés aux problèmes de socialisation des enfants et des jeunes.

Intéressons-nous tout d'abord à l'interprétation du sens du concept de «socialisation», le mot-clé de notre recherche. L'analyse des sources scientifiques sur cette question a permis d'appréhender globalement la socialisation comme un processus complexe et le résultat de l'assimilation et de la reproduction active par une personne d'une expérience sociale et culturelle (savoirs, valeurs, normes, morales, traditions, etc.) sur la base de ses activités, de sa communication et de ses relations (Socialisation. Encyclopédie de l'éducation. Académie des sciences pédagogiques d'Ukraine; rédacteur en chef V. G. Kremin. K.: Yurinkom Inter, 2008, pp. 834-835). Il faut noter que c'est la socialisation qui assure la pleine existence d'une personne au sein de la société. La socialisation est un processus à double sens, car une personne s'enrichit d'une expérience sociale et l'individu réalise des liens sociaux.

Outre la diversité culturelle, le monde moderne se caractérise par les processus d'intégration et de mondialisation, qui se caractérisent par la collision, le transfert et l'emprunt par certains groupes ethniques d'échantillons culturels d'autres groupes ethniques. Il en résulte une interaction active des cultures, les liens entre elles et leurs représentants se renforcent. Autrement dit, l'interculturalisme devient de plus en plus caractéristique du monde moderne.

La socialisation des enfants dans un environnement multiculturel a ses spécificités. Ainsi, dans le processus de socialisation dans un espace multiculturel, d'une part, un enfant s'adapte aux particularités de cet environnement, c'est-à-dire qu'il existe un processus d'adaptation sociale dans diverses directions (parole-communication, activité, perception de soi, conscience de soi en tant que partie égale d'une société multiculturelle), et d'autre part, telle enfant elle-même influence activement l'environnement social dans lequel elle vit, l'enrichit et l'améliore. La socialisation des enfants et des jeunes dans une société multiculturelle vise principalement leur maîtrise des valeurs culturelles nationales et universelles, la formation de compétences de communication qui leur donnent la possibilité d'interagir activement avec des représentants de nationalités et de cultures différentes, de comprendre leurs différences, de respecter leurs caractéristiques nationales et culturelles.

Les tâches pédagogiques importantes de la socialisation des enfants dans un environnement multiculturel sont : l'offre d'opportunités égales pour tous les enfants dans la maîtrise du patrimoine culturel, de la langue ; créer les conditions optimales pour identifier et développer la douance d'un enfant et révéler ses talents ; la protection des droits et des intérêts des enfants socialement inadaptés, la prévention et le dépassement des manifestations d'abandon et des délits ; doublement de la réinsertion sociale des enfants tombés dans des situations de vie difficiles (Sydorenko I. L'éducation interculturelle comme facteur de socialisation dans une société multiculturelle, 2015, http://www.irbis-nbu.gov.ua/cgi-bin/irbis_nbu/cgiirbis_64.exe?I21DBN=LINK&P21DBN=UJRN&Z21ID=&S21REF=10&S21CNR=20&S21STN=1&S21FMT=ASP_meta&C21COM=S&2_S21P03=FILA=&2_S21STR=nvubgc_2015_228_18).

La spécificité de la socialisation des enfants dans un environnement multiculturel est que grâce à l'implication des enfants et des jeunes dans les réalisations culturelles de diverses nationalités, ils développent la moralité, la tolérance, la conscience et la spiritualité. Parmi les moyens spécifiques de promouvoir la socialisation des enfants dans un environnement multiculturel les plus importants sont:

- étudier la culture de son peuple et des autres peuples;
- intériorisation de la culture;
- la comparaison de la culture autochtone avec les cultures d'autres nations;
- le développement de la culture de la communication internationale;
- l'intégration dans la culture mondiale et nationale.

Malgré la mise en œuvre active dans les établissements d'enseignement de programmes pour le développement des compétences sociales chez les enfants, la formation de la tolérance chez eux, l'enrichissement de la culture spirituelle, il existe encore certains stéréotypes dans la société concernant la perception des personnes d'autres nationalités, des représentants d'autres cultures, malheureusement, les conflits interethniques existent encore aujourd'hui.

Nous croyons que l'objectif prioritaire de l'activité des enseignants, des pédagogues et de toutes les institutions qui jouent le rôle d'agents, de facteurs de socialisation d'un enfant dans un environnement multiculturel est de maximiser l'implication de l'enfant dans toutes les manifestations de la culture, de promouvoir la l'intégration de l'enfant dans un environnement multiculturel à tous les niveaux et dans tous les domaines.

Et cela est possible, tout d'abord, à condition d'assurer une communication positive des enfants dans ce milieu, de favoriser l'établissement de liens sociaux, le développement de compétences interculturelles, de soft skills, grâce auxquelles les enfants peuvent communiquer et interagir harmonieusement et sans conflit dans un espace multiculturel.

Nous relierons les perspectives de nos recherches scientifiques futures à l'étude des aspects pratiques de la socialisation positive des enfants et des jeunes dans un environnement multiculturel grâce à l'amélioration du processus de communication.

IDENTIFICAREA COLORANȚILOR SINTETICI ÎN PRODUSELE ZAHAROASE

Daniel LUNGU

Coordonator: Lector dr. Alexandra CİCANCI

Scopul studiului este identificarea coloranților sintetici în produsele zaharoase.

Dezvoltarea continuă a tehnologiilor de producere a alimentelor este indisolubil legată de utilizarea tot mai mare a aditivilor alimentari care pe lângă faptul că sunt folosiți pentru conferirea produselor alimentare proprietăților necesare organoleptice și de consum, contribuie și la combaterea alterării microbiene a alimentelor.

În funcție de rolul lor în tehnologia alimentară, aditivii sunt divizați în diferite clase tehnologice: coloranți, antioxidanți, conservanți etc. care au la bază și diferită structură chimică. Un rol deosebit joacă coloranții deseori fiind adăugate în produsele zaharoase, cum ar fi bomboanele, guma de mestecat, batoanele de ciocolată și sucurile îndulcite, pentru a le conferi un aspect atrăgător și apetisant. Acești coloranți sunt adăugați în cantități mici, dar pot fi dăunători sănătății, mai ales dacă sunt consumați în cantități mari sau în mod regulat.

Deci, coloranții sintetici sunt substanțele care se obțin prin sinteza chimică și sunt incluse în categoria compușilor xenobiotici. Compușii din această clasă prezintă în cele mai multe cazuri un nucleu aromatic sau legături conjugate în care electronii sunt susceptibili de a fi excitați de anumite radiații ale spectrului vizibil. Toate aceste substanțele organice colorate sunt ușor solubile în apă, proprietate conferită de prezența grupărilor sulfonice.

Coloranții sintetici utilizați în industria alimentară se grupează în cinci categorii, după cum urmează:

- *coloranții azoici* – posedă în structura lor grupări cromofore una sau mai multe grupe azoice ($-N=N$) (tartrazina, galben oranj s, azorubina, amarantul etc.);
- *coloranții triarilmetanului* – prezența a trei nuclee aromatice purtătoare de grupări hidroxilice, amine și amine substituie (de ex., albastru patent, verde briliant, albastru briliant);
- *coloranții xantenici* – eritrozina;
- *coloranții din grupa chinolinei* – galben de chinolină;
- *coloranții din grupa indigoului* – indigotina.

Reieșind din cele expuse, identificarea coloranților sintetici în componența produselor alimentare reprezintă o problemă actuală atât din punct de vedere teoretic, cât și aplicativ.

Pentru rezolvarea acestei probleme am definit următoarele obiective:

- studiul literar cu privire la diversitatea coloranților utilizați în producerea alimentelor;
- determinarea coloranților celor mai des utilizați în compoziția produselor zaharoase;
- identificarea principalelor metode de analiză a conținutului de coloranți din componența produselor alimentare.

Pentru atingerea acestor obiective noi ne-am pus drept scop de a cerceta produse zaharoase, și anume bomboane de caramelă la prezența coloranților sintetici.

În urma studiului documentelor normative din domeniul, cel mai important fiind Regulamentul CE 1333/2008 din 16 decembrie 2008 a ”European Parliament and Council” privind aditivi alimentari am stabilit definiția coloranților: ”sunt constituienți sintetici ai produselor alimentare (coloranți sintetici), care în mod normal nu sunt consumați ca produse alimentare, ca atare, și care nu sunt utilizați ca ingrediente pentru a produce un aliment”.

Pentru a rezolva problema asigurării siguranței alimentare este necesar de efectuat o analiză chimică minuțioasă ce va permite determinarea atât calitativă, cât și cantitativă a conținutului de aditivi alimentari. Pentru identificarea coloranților sintetici din produsele zaharoase a fost elaborat un șir de metode bazate pe echipamente analitice tradiționale – HPLC (cromatografia lichidă de performanță înaltă), GLC (cromatografia lichidă de gaze), cu utilizarea diferitor tipuri de detectoare, cât și TLC (cromatografia în strat subțire) sau spectroscopia în infraroșu cu transformare Fourier (FTIR). Aceste tehnici permit detectarea și cuantificarea diferitelor tipuri de coloranți sintetici, precum tartrazina, roșu allura, galben de chinolină și albastru brilliant.

Metoda HPLC este una dintre cele mai precise metode de analiză, care implică separarea componentelor chimice ale unei mostre prin intermediul unei coloane de cromatografie și detectarea lor ulterioară cu ajutorul unui detector. Această metodă poate fi utilizată pentru identificarea unui număr mare de coloranți sintetici și poate fi adaptată pentru analiza de produse alimentare.

Spectroscopia FTIR este o altă tehnică de analiză chimică care implică măsurarea absorbției infraroșii de către o substanță. Această metodă poate fi utilizată pentru identificarea și determinarea cantitativă a coloranților sintetici din produsele zaharoase și poate fi utilizată pentru analiza și altor produse alimentare.

Una din metodele cele mai des aplicate pentru analiza alimentelor este cromatografia în strat subțire, care este folosită pentru separarea unor amestecuri nevolatile, bazându-se pe diferența coeficienților de repartiție a acestor componenți între o fază mobilă și o fază staționară. Cromatografia în strat subțire se realizează cu ajutorul unei bucăți mici de hârtie sau plastic, care conține un strat subțire de material adsorbant, de obicei silica gel, oxid de aluminiu (alumină) sau celuloză. Acest strat subțire de material adsorbant este numit faza staționară, deoarece este componentul imobil al sistemului. După aplicarea substanței de analizat pe placă, materialul va adsoarbe ceea ce se numește faza mobilă, adică solvenții (sau amestecul de solvenți) care a fost ales. Solvenții va urca în placă cu ajutorul capilarității.

Întrucât diferiți componenți ai amestecului de analizat se deplasează cu viteze diferite pe placa cromatografică, se obține separarea acestora. Identificarea lor are loc cu ajutorul calculului factorului de retenție obținut.

Avantajele utilizării cromatografiei în strat subțire sunt multiple, cele mai importante fiind:

- timpul scurt de realizare a analizei;
- efectuarea unor operațiuni simple, ceea ce exclude necesitatea unei pregătiri prealabile a personalului care va fi implicat în realizarea analizei;
- folosirea unor cantități mici de solvenți, respectiv, și costul scăzut al analizei.

În concluzie, datorită toxicității potențiale coloranților alimentari sintetici trebuie identificați și determinați calitativ și cantitativ în produsele alimentare. În acest sens cele mai potrivite metode de analiză sunt cele cromatografice. Analiza acestora prin cromatografie în strat subțire ne permite să determinăm *ce?* și *cât?* din substanța de analizat se află în produsul respectiv.

LA CINÉMATOGRAPHIE FRANÇAISE COMME ÉLÉMENT DE LA CULTURE FRANÇAISE

Raisa MALIEROVA

Coordonateur: Lector dr. Delia Andreea OPREA

Le but de cet article est de montrer la place du cinéma dans la culture française et d'identifier les aspects clés de la cinématographie française contemporaine.

La France a été pionnière dans le monde du cinéma. L'avènement du cinéma et de l'art cinématographique (les frères Lumière) a été un miracle du XXe siècle. Cette étude explore des questions sur la culture cinématographique de la France. La compréhension de la « cinématographie française » comme espace socioculturel particulier dans le contexte d'une caractéristique culturelle intégrale de la France est étayée. Les conditions préalables à l'émergence du phénomène du « miracle du XXe siècle » sont déterminées, ses fondements fonctionnels de la nature sont révélés. Les étapes de formation de la cinématographie française sont explorées.

Le cinéma – un phénomène artistique brillant qui dépasse son époque occupe une place particulière dans la société en tant que l'une des formes d'art les plus célèbres, populaires et spectaculaires.

Le but de l'étude a été réalisé à travers l'accomplissement des tâches suivantes: (1) considérer l'essence de la cinématographie en tant qu'élément de la culture traditionnelle; (2) étudier les étapes de développement de la cinématographie française; (3) identifier les caractéristiques du cinéma français actuel ; (4) mettre en évidence quelques stratégies cinématographiques actuelles.

On a utilisé comme base de recherche (1) une méthode quantitative-statistique qui a permis de considérer le phénomène des publications sur la cinématographique comme un phénomène holistique; (2) une méthode comparative qui a permis d'identifier le génotype des cultures traditionnelles dans le caractère synthétique du cinéma et (3) une méthode d'analyse qui a montré les caractéristiques du cinéma français et quelques stratégies cinématographiques.

Dans l'histoire, l'émergence du cinéma en tant que « lanterne magique », qui illuminait la routine quotidienne d'une lumière vivifiante et éblouissante, peut être considérée comme un véritable critère et indicateur de la transformation culturelle et civilisationnelle globale – le passage d'une époque à un autre.

Le cinéma est un phénomène artistique et socio-historique brillant, un atout culturel qui a reçu la couverture digne dans les publications. Étant donné que de nombreux films cinématographiques poursuivent leur vie active dans de nouvelles conditions socio-économiques et historiques, les publications à leur sujet continuent d'être demandées.

Le développement de la cinématographie contribue à la vulgarisation de la culture française et à la formation de l'image de la France pour les représentants des autres cultures. La cinématographie française est devenue une partie de la culture de masse, qui introduit le plus facilement des images et des idées dans la conscience publique. La cinématographie reflète clairement toutes les tendances de la culture moderne, le cinéma peut être considéré comme l'un des mécanismes d'auto-identification de la culture.

L'image moderne du cinéma français, formée après la Seconde Guerre mondiale, a été marquée par la reconnaissance mondiale de films tels que: « Monastère de Parme » (1948), « Rouge et Noir » (1954), « Thérèse Raquin ». Aujourd'hui, le monde est conquis par des acteurs célèbres et brillants – Gérard Philp, Bourville, Jean Marais, Marie Cazares, Louis de Funès, Serge Reggiani. En plus, l'ouverture en 1946 du célèbre Festival international du film de Cannes, l'un des plus anciens et des plus prestigieux, a une fois de plus surpris le monde.

La « nouvelle vague » du cinéma français est devenue un phénomène à part dans la culture mondiale. Grâce à François Truffaut, Claude Lelouch et d'autres jeunes réalisateurs talentueux, la France est devenue l'un des centres du cinéma mondial. Dans les années 1960, Jeanne Moreau, Jean-Louis Trintignant, Jean-Paul Belmondo, Gérard Depardieu, Catherine Deneuve, Alain Delon, Annie Girardot, les comédiens français Pierre Richard et Coluche font leur entrée dans le cinéma français. Le ton du cinéma français moderne est donné par des réalisateurs tels que Luc Besson, Jean-Pierre Genet, François Ozon, Philippe Garrel. En

parlant d'acteurs, il convient de mentionner Jean Reno, Audrey Tautou, Sophie Marceau, Christian Clavier, Matthew Kassovitz, qui sont devenus des stars mondiales.

La cinématographie de la France préserve les traditions du cinéma intellectuel, un cinéma psychologiquement profond, évoquant des thèmes d'autodétermination interne, en même temps, sa particularité est que le "fond" est la reconnaissance de la valeur du bon goût, du luxe et l'importance du statut et de la reconnaissance sociale, et la tendance de ces dernières années est à la discussion des thèmes de la tolérance sous tous ses aspects.

L'art cinématographique français est un phénomène idéologique, esthétique, informationnel illustrant des éléments de culture française.

Comme toutes les autres formes de culture, l'art, la peinture, l'architecture, la sculpture, la sphère littéraire et artistique, le théâtre, la cinématographie a acquis des traits et des caractéristiques distinctifs, enrichis de la couleur spécifique de l'espace socioculturel local de styles, tendances, courants qui acquièrent une variabilité conceptuelle et une expression créative inépuisables.

S'étant imposée comme une nouvelle et jeune composante qui a suscité de vives réflexions et discussions sur la viabilité des « anciennes formes d'être intellectuels », la cinématographie de la France non seulement ne les a pas déplacées ni discréditées avec sa « perfection révolutionnaire » des possibilités figuratives et spectaculaires, mais, au contraire, est devenue une tribune, un canal d'information qui a ouvert des opportunités d'enrichissement mutuel.

REȚEAUA HIDROGRAFICĂ A REPUBLICII MOLDOVA

Nadejda MOCAN

Coordonator: Ș. I. dr. ing. Ion VASILEAN

Gestionarea resurselor de apă, poate fi considerată, ca ramură aparte a hidrologiei, care înglobează un ansamblu de acțiuni menite să conducă, în principal, la: cunoașterea caracteristicilor cantitative și calitative ale unităților acvatic; conservarea, dezvoltare și protecția fondului acvatic; prevenirea și combaterea efectelor distructive ale apelor.

Rețeaua hidrografică reprezintă ansamblul de cursuri de apă de diferite dimensiuni care se grupează, în bazine hidrografice și care este răspândită pe întreaga suprafață terestră cu densități diferite, în funcție de condițiile climatice (în special precipitații) și cele de substrat. Apa joacă un rol foarte important în modelarea reliefului. Procesul de formare și evoluție a rețelei hidrografice include toate etapele succesive, de la eroziune de versant, până la cea fluvială. [Popa, et al., 2021].

Apa precipitațiilor lichide prin căderea pe sol urmează pe căi diferite: evaporație, infiltrație, adunare în lacuri, mlaștini și scurgere. Prin procesele de scurgere se formează rețeaua hidrografică, începând cu micile șiroiri și sfârșind în marele fluvii ale lumii. Astfel vom avea o primă clasificare a apelor: ape de șiroire, ape torențiale și ape curgătoare cu caracter permanent – pâraie, râuri. [Vasilean, 2023].

Apele curgătoare cu caractere permanent provenite din precipitații atmosferice și din izvoare care se scurg liniar, conform pantei, în lungul unor văi pe suprafața uscatului, formează rețeaua hidrografică.

Republica Moldova dispune de o rețea hidrografică destul de dezvoltată; peste 3000 de râuri și râulețe intersectează teritoriul țării. Toate râurile R. Moldovei aparțin bazinului Mării Negre.

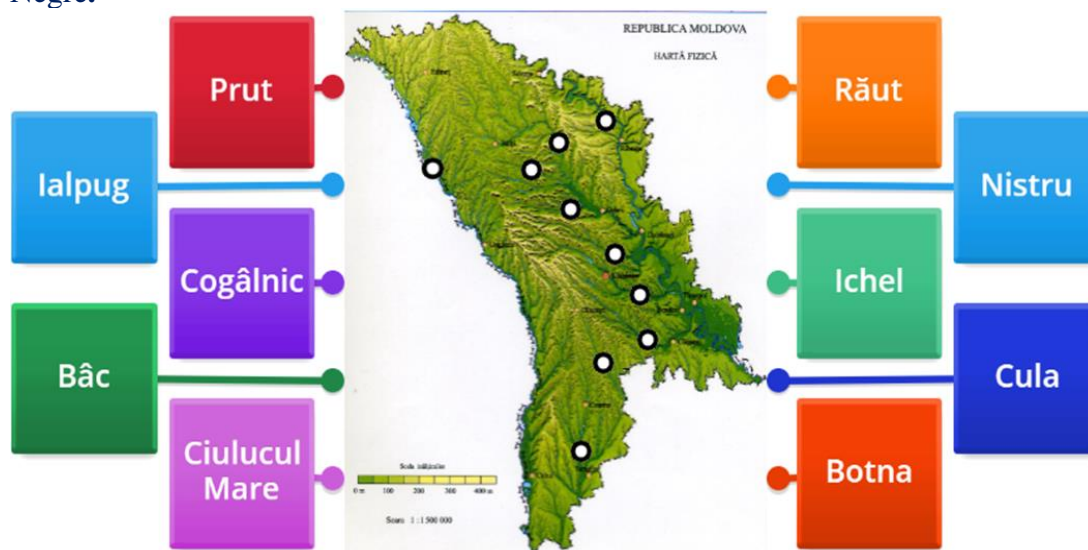

Figura 1. Râurile importante a Republicii Moldova - pagină web. Nr.1

Totuși cele mai importante surse de asigurare cu apă pentru R. Moldova (mai sigure și mai calitative) rămân a fi râurile Nistru cu o rețea de 1352 km și Prut cu 989 km. Putem menționa, că râurile, au fost sursele cheie de resurse - ele au determinat existența așezărilor umane. Odată cu dezvoltarea societății, în special tehnologiile de consum și distribuție a resurselor de apă, importanța râurilor a început să scadă, oamenii au învățat să construiască orașe în deșerturi și să le ofere toate resursele la distanță îndepărtată de apă.

Până în prezent, cu toate aspectele menționate, dependența de apă este extrem de mare, deoarece calitatea vieții populației este în mare măsură determinată de distanța de resursele de apă și de capacitatea de a le folosi pe deplin.

Râul Nistru face parte din cele mai importante nouă cursuri de apă din Europa și are o valoare mare atât pentru sectorul economic al R. Moldova cât și în menținerea echilibrului în multe domenii de activitate umană.

Referințe bibliografice

Bogdan Popa, Florica Popa, Corina Moga 2021– Note de curs. Aspecte economice în gospodărirea apelor.

Ion Vasilean, 2023- Note de curs. Gestionarea resurselor de apă .

Nr.1.https://www.google.com/search?q=r%C3%A2urile+republicii+moldova&rlz=1C1OKW M_roMD984MD984&oq=&aqs=chrome.5.69i59i450l8.1315186j0j15&sou

GULLIVER’S TRAVELS AND SOCIAL SATIRE

Alina MOCANU

Coordinator: Lector dr. Oana Celia GHEORGHIU

The aim of this study is to examine the follies, vices, and absurdities of Jonathan Swift’s time and to provide examples from his multi-layered narrative published in 1726, *Gulliver’s Travels*. Consequently, this essay will focus on the objects of satire used by Swift to give direct and indirect references to the English realities of the time. To this end, this study will focus on the protagonist as he navigates through fantastical lands, each inhabited by peculiar beings, and will analyse the way Swift artfully employs satire as a weapon. By casting a critical eye on the political landscape, religious dogma, scientific progress, and human nature itself, Swift masterfully weaves a tapestry of social satire that forces readers to confront uncomfortable truths. (Swift, Jonathan,(1985, *Gulliver’s Travels*. London: Penguin Books) *Gulliver’s Travels and Social Satire*.

In Jonathan Swift's renowned novel, *Gulliver's Travels*, published in 1726, the author delves into the art of satire to criticize and ridicule various aspects of society, including politics, religion, science, and human nature itself. Swift's skilful use of humour, irony, exaggeration, and sarcasm allows him to expose the flaws, vices, and absurdities of his contemporary world in a captivating and thought-provoking manner [<https://www.britannica.com/biography/Jonathan-Swift2>].

The novel is divided into four parts, each chronicling the protagonist Lemuel Gulliver's encounters with fantastical civilizations. In Part I, Gulliver finds himself in Lilliput, a land inhabited by tiny people, while Part II takes him to Brobdingnag, where he becomes the miniature one among giants. Part III encompasses Gulliver's travels to Laputa, Balnibarbi, Luggnagg, Glubbdubdrib, and Japan, where Swift focuses on satirizing science, academia, and bureaucracy. Finally, in Part IV, Gulliver arrives in the land of the Houyhnhnms, intelligent horses, and encounters the savage humanoid species called Yahoos (<https://www.britannica.com/topic/Gullivers-Travels>; <https://www.youtube.com/watch?v=5-DenIqHYcY>).

Part III of *Gulliver's Travels* contains the most extensive satire, with Swift targeting the detached intellectuals of Laputa who prioritize abstract theories over practicality. Laputa serves as a symbol of the pursuit of knowledge divorced from the real world, highlighting the dangers of intellectualism detached from tangible benefits for society.

It seems the minds of these people are so taken up with intense speculations, that they neither can speak, nor attend to the discourses of others, without being roused by some external taction upon the organs of speech and hearing.

(Swift, 1985: 199)

Balnibarbi, on the other hand, exposes the inefficiency and corruption of governments and institutions through a portrayal of dysfunctional systems and bureaucratic red tape. Swift criticizes the excessive reliance on impractical experiments that neglect the well-being of citizens.

In these colleges, the professors contrive new rules and methods of agriculture and building and new instruments, and tools for all trades and manufactures; whereby, as they undertake, one man shall do the work of ten; a palace may be built in a week, of materials so durable as to last forever without repairing. Al the fruits of the earth shall come to maturity at whatever season we think fit to choose.

(Swift, 1985: 221)

In Glubbdubdrib, Gulliver can summon historical figures and engage in conversations with them. Swift employs satire to debunk idealized notions of revered figures, revealing their flaws, vanity, and deceit. This satirical element challenges the tendency to romanticize the past and encourages a more critical and realistic perspective.

Here I discovered the roguery and ignorance of those who pretend to write anecdotes, or secret history; who send so many kings to their graves with a cup of poison; will repeat the discourse between a prince and chief minister, where no witness was by; unlock the thoughts and cabinets of ambassadors and secretaries of state; and have

the perpetual misfortune to be mistaken. Here I discovered the true causes of many great events that have surprised the world.

(Swift, 1985: 251)

Luggnagg introduces the concept of immortality as a curse rather than a blessing, with the immortal Struldbrugs portrayed as miserable beings who endure physical and mental decay over time. Swift questions the desire for eternal life, emphasizing the perpetual suffering it would bring.

Whoever had one foot in the grave was sure to hold back the other as strongly as he could. That the oldest had still hopes of living one day longer and looked at death as the greatest evil, from which nature always prompted him to repeat. Only in this island of Luggnagg the appetite of living was not so eager, from the continual example of the Struldbrugs before their eyes.

(Swift, 1985: 267)

Throughout these journeys, Swift weaves a tapestry of satire that extends beyond the specific locations Gulliver visits. Laputa's method of extracting sunbeams from cucumbers to power their machinery satirizes prevalent economic theories of the time. The disputes and rivalries among Laputa's scholars reflect the academic pettiness and ego-driven clashes prevalent in English universities during Swift's era (<https://www.litcharts.com/lit/gulliver-s-travels/summary>).

Jonathan Swift's *Gulliver's Travels* stands as a testament to his mastery of satire. By employing humour, irony, sarcasm, and exaggeration, Swift unveils the follies, hypocrisies, and injustices of 18th-century society. From the detachment of intellectuals and bureaucratic inefficiencies to the desire for eternal life and the idolization of historical figures, Swift's social commentary challenges readers to critically examine their own societies and the flaws inherent within them. The enduring relevance and impact of *Gulliver's Travels* lie in its ability to entertain, provoke thought, and inspire introspection, ensuring Swift's place as one of the most influential figures in English literature.

AMBALAREA INTELIGENTĂ – SOLUȚIE DE MINIMIZARE A RISIPEI ALIMENTARE

Victoria MOCANU (PĂDURARU)

Coordonator: **Drd. Dimitrie STOICA**
Conf. dr. ing. Maricica STOICA

Această lucrare subliniază potențialul tehnologiilor de ambalare inteligentă ca soluție promițătoare pentru reducerea la minimum a risipei alimentare de-a lungul lanțului de aprovizionare agro-alimentar.

Pierderile și risipa de alimente apar în diferite sectoare ale lanțului de aprovizionare agro-alimentar și au repercusiuni grave asupra securității alimentare, mediului și economiilor globale, regionale și naționale. O mai bună înțelegere a diferențelor dintre pierderile și risipa de alimente reprezintă o condiție prealabilă pentru urmărirea, analizarea și reducerea impactului și explorarea posibilelor strategii pentru a le depăși. Strategiile ar trebui să fie mai concentrate pe reducerea/prevenirea pierderilor și a risipei de alimente în lanțul de aprovizionare simultan, pentru a realiza un viitor alimentar sustenabil. Ambalarea ar putea fi una dintre strategiile de top pentru a depăși problemele legate de pierderea și risipa de alimente. Materialul de ambalare inteligent este o tehnologie nouă în ascensiune, cu o varietate de caracteristici care permit monitorizarea stării produselor alimentare ambalate, comunicarea cu clientul și mărirea perioadei de depozitare. Ambalarea inteligentă ar putea asigura creșterea interacțiunii dintre client/consumator și produsul alimentar, adăugând o nouă experiență pentru consumator, pe lângă faptul că permite informații clare și trasabilitatea produsului [Chen *et al.*, 2020; Coppola *et al.*, 2021].

Metoda utilizată se bazează pe analiza informațiilor științifice existente în diferite baze de date (Web of Science, Scopus, Erih Plus, site-uri web).

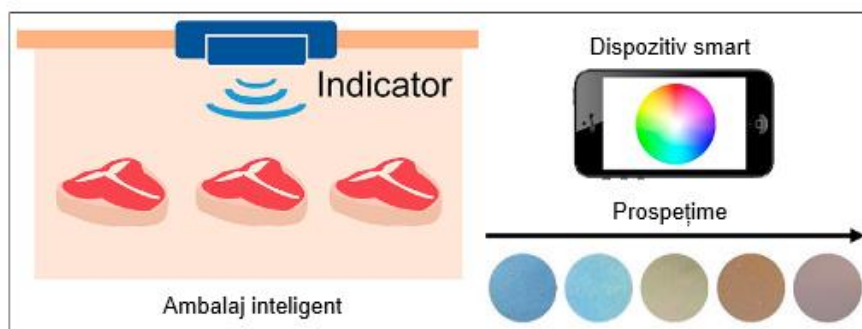

Figura 1. Ambalaj inteligent cu indicator de propețime [Vu *et al.*, 2023].

Ambalajele inteligente încorporate cu indicatori de prospețime pot monitoriza prospețimea produselor alimentare în timp real și pot fi utilizate pentru a reduce risipa alimentară generată de date de expirare predeterminate [Vu *et al.*, 2023].

Ambalajul alimentar inteligent este o strategie cheie de minimizare a risipei alimentare. Evoluțiile tehnologice viitoare și progresele în robotică ar putea îmbunătăți și mai mult sistemul de ambalare pentru a fi mai conectat și ar putea reproiecta lanțul global agro-alimentar ca un sistem de rețea care ar putea fi urmărit.

Referințe bibliografice

Chen, S., Brahma, S., Mackay, J., Cao, C., Aliakbarian, B. (2020) The role of smart packaging system in food supply chain. *Journal of Food Science* 85(3), 517-525.

Coppola, G., Gaudio, M. T., Lopresto, C. G., Calabro, V., Curcio, S., & Chakraborty, S. (2021) Bioplastic from renewable biomass: a facile solution for a greener environment. *Earth Systems and Environment* 5, 231-251.

Yu, Z., Boyarkina, V., Liao, Z., Lin, M., Zeng, W., Lu, X. (2023) Boosting Food System Sustainability through Intelligent Packaging: Application of Biodegradable Freshness Indicators. *Comprehensive Reviews in Food Science and Food Safety* 3(1), 199-212.

SLAVERY AND RACIAL DISCRIMINATION IN UNCLE TOM'S CABIN by Harriet Beecher Stowe

Maria MUDRENCO

Coordinator: Lector dr. Oana Celia GHEORGHIU

This study aims to portray the act of slavery and its effects on the characters of a literary work entitled *Uncle Tom's Cabin*, written by an American writer, Harriet Beecher Stowe.

The objectives of this study are:

- (1) to assess how slavery was portrayed and how the characters encounter it in the novel *Uncle Tom's Cabin*
- (2) to analyze the effects of slavery and racial discrimination on the characters found in the novel.

The present work is devoted to the scientific investigation of the aspects of slavery and racial discrimination in America.

The topicality of the theme lies in the fact that, even now, racial discrimination still exists in America. Racial discrimination impacts other people's lives. Many Blacks still live in poverty and are exposed to human trafficking and physical abuse.

Furthermore, racial discrimination is approached based on the representation identified in the novel by Harriet Beecher Stowe, *Uncle Tom's Cabin*.

Slavery was one form of exploitation. Its special characteristics included the area that slaves were property; that they were outsiders who were alien by origin or who had been denied their heritage through judicial or other sanctions; that coercion could be used at will; that their labor power was at the complete disposal of a master; that they did not have the right to their own sexuality and, by extension, to their own reproductive capacities; and that the slave status was inherited unless provision was made to ameliorate that status. Lovejoy (1983:1)

Slavery in America has been one of the most controversial phenomena in history. A slave was classed as property and was forced to work hard labor. Slaves were nothing more than just the possession of their owner (master); thus, they were treated based on the attitudes of their masters. However, most of them were treated by coercion and were stripped from their own identity as human beings.

An estimated 10.7 million black men, women, and children were transported from West Africa and sold into slavery in South America, Central America, or North America. Nearly two million more are estimated to have perished during the brutal voyage.

Slavery deprived the enslaved of any legal rights or autonomy and granted the slave owner complete power over the black men, women, and children legally recognized as his property.

Enslaved black people faced the constant threat of attack, abuse, and murder under the system of American slavery, which devalued their lives, ignored their human dignity, and offered no protection under the law." (Mintz 1789:9)

In the 20th century, Blacks were exploited in factories, received only low wages, and often lived in the slums of the cities. Discrimination in every sphere of life became the main trouble for African-Americans. Dark complexion and the preceding slavery exposed African-Americans to discrimination. Many whites were of the opinion that African-Americans were not a group deserving of inclusion in the melting pot. For example, there were separate seats for Blacks and whites in railroad cars, waiting rooms, and restaurants; the denial of access to parks, beaches, and even hospitals; the refusal of the right to vote. "

There are numerous instances of racism and discrimination in this novel. The enslaved men were beaten so frequently that the multiple whippings left graphic scars. From dawn till late evening, the "flock" of blacks returned from plantations, women, and men, ragged, dirty, and shabby. They were called mindless objects.

Uncle Tom's Cabin also comes to represent the beauty and humanity of the slaves, as well as Tom's legacy of Christian faith and obedience. They were obedient and content, waiting for God to do them justice one day and set them truly free.

The main character, Tom, despite being a model slave – hard-working, loyal, non-rebellious, and often contented -- is sold, cursed, slapped, kicked, flogged, worked like a horse, then

beaten to death. He never lifts a hand to hit his masters nor to stop a blow. Tom does not complain, rebel, or run away. This partially explains why the names "Uncle Tom" and "Tom" have become terms of disgust for African Americans. Tom's devotion to his master is surpassed only by his devotion to his religious faith.

Conclusions:

- Published in 1852, the novel had a profound effect on attitudes towards African Americans and slavery in the US, intensifying the social conflicts that led to the outbreak of the American Civil War.
- The book that inspired it helped create many stereotypes about blacks, many of which persist today. *Uncle Tom's Cabin* tells the tragic story of blacks held as slaves on plantations in America.
- *Uncle Tom's Cabin* is an anti-slavery novel with the most profound effect on attitudes toward slavery in the US, its unprecedented spread intensifying the social conflicts that led to the outbreak of the American Civil War.

RACISM PORTRAYED IN DJANGO UNCHAINED by Quentin Tarantino

Tatiana MUMJI

Coordinator: Lector dr. Oana Celia GHEORGHIU

This study aims to give background information on how close was, Quentin Tarantino, the moviemaker, to the historical truth of race and racism in America.

Django Unchained is a highly stylized tribute to spaghetti westerns. This genre refers to a sub-genre of Western films, produced mainly in Italy and Spain between mid 60' and mid 70' with low-budget productions. Spaghetti Westerns were known for their graphic violence, intense action sequences, and their distinctive soundtracks. In this case, *Django Unchained* depicts the horrors of slavery - with graphic violence and racial slurs aplenty – in the antebellum South.

As regards the title, *Django Unchained* alludes to several titles of other movies as follows. Firstly, the 1966 *Corbucci film Django*; secondly, *Hercules Unchained*, the American title for the 1959 Italian epic fantasy film *Ercole e la Regina di Lidia*, about a mythical hero's escape from enslavement to a wicked master; and *Angel Unchained* – 1970 American biker movie about a biker exacting revenge on a large group of rednecks (Mcintosh, 2016: 332). As a parenthesis, rednecks are white people, Americans, closely associated with rural whites of the Southern U.S.

Before proceeding to examine the main part of the paper, it is important to reflect on the characters, as they have specific features that highlight the aspects of this movie. Starting with Django Freeman, played by Jamie FOX, is freed slave, trained as a bounty hunter by Dr. King Schultz. He married Broomhilda while living on a plantation and was sold off cheap for trying to run away with her. Schultz tracks Django down to gain his assistance in finding and killing the Brittle brothers, which he does. Django decides to stay a bounty hunter, and his skills grow rapidly. Ultimately, Django is seeking to free his wife and restore their love.

Another example of a hero story is Dr. King Schultz portrayed by Christoph Waltz, who is a former dentist turned bounty hunter from Dusseldorf, Germany. He purchases Django from Ace and Dicky Speck and asks for his assistance in finding and killing the Brittle brothers. Shultz has a moral obligation to Django as he is the first slave he has freed. Thus he trains him to become a gunslinger and bounty hunter and agrees to help Django find and free his wife, Broomhilda.

An amazing example of portraying a slave owner is Leonardo DiCaprio's character - Calvin Candie - the owner of a plantation called "Candyland." Candie is a Francophile, although he is not fluent in French. He is an avid fan of "Mandingo fighting", a blood sport where male slaves fight to the death. It is critical to emphasize his different treatment towards black people: Candie treats Django with respect as a freeman but treats his other slaves with extreme brutality. In addition, his treatment of his slaves is based on the pseudoscience of phrenology.

Another example of expressing racism through character is Stephen, Candie's loyal servant played by Samuel L. Jackson. Stephen is immediately suspicious of Django's presence in the house at Candyland and the first to intuit that he and Broomhilda have a preexisting relationship. Stephen is heartbroken when Candie is killed and suggests sending Django to the LeQuint Dickey Mining Camp. Stephen is a treacherous attitude to the other enslaved men and women which is highly hypocritical coming from a black person.

Finally, the important character is Broomhilda von Shaft Django's wife, who was taught German by one of her mistresses. She and Django were married while on the Carrucan plantation and attempted to run away together. After they were caught, she was branded and sold at an auction to a separate plantation. Django searches for her after being freed by Schultz, and they are eventually reunited at Calvin Candie's plantation, Candyland.

The next section of this paper addresses the representation of race and racism in the film. Here are five aspects to consider.

Firstly, N-word is the history of the racial slur. The word is traced back in history to slavery. The Africans were called using the Spanish and Portuguese words for black - which is where the word comes from and tied into the idea that African people aren't human beings.

Although the word's usage was era-appropriate back then, in *Django Unchained*, the N-word reached 110 mentions, and many critics and even the cast were uncomfortable with this word. Secondly, Slaveholders' Sexual Abuse of Slaves Broomhilda being tortured by branding, whipping, and being stripped of her clothes; by passing shots of bondage irons that encase black bodies; by the repeated threats of castration made against a captive Django.

The third aspect is discrimination, how slaves weren't treated as human beings. A good example of this is the D'Artagnan case. D'Artagnan is a slave that tries to escape but is found by Calvin Candie and his men in a tree. Subsequently, he declares he no longer has the will to bludgeon other black men to death as a Mandingo fighter (Nama A., *Race on the QT: Blackness and the Films of Quentin Tarantino*, (2015), the University of Texas Press, 110). Despite being a good fighter, Candie orders that he is mauled to death by rabid dogs in front of his guests and other slaves. Django faces discriminatory language from almost everyone he meets, even from other slaves. The other slaves were all shocked when they first saw Django on a horse because they had never seen a black person on a horse before. Slaves had racist ideologies ingrained in their heads by their owners, that they would be discriminatory of their kind.

Forth aspect that needs to be discussed is the pseudo-science of phrenology that was used to justify slavery, as portrayed in *Django Unchained*. *"Why don't they kill us?"* asks Calvin Candie. He wants to know why the African slaves he brutalizes do not rise and take revenge. He shows Django and Dr. Shultz a skull of a recently deceased slave on the dinner table. *"The science of phrenology is crucial to understanding the separation of our two species."* He points to an allegedly enlarged area. *"In African slaves, says Candie, this bump is found in the region of the brain associated with "submissiveness."* For Candie, phrenology not only explained slavery, but it also justified it.

And the last aspect is Mandingo fights. Most historians believe that forced slave fighting was an invention of the 1970s film *"Mandingo"*. And this movie is one of Quentin Tarantino's favorites. It is important to emphasize that these fights are not the only element of *Django Unchained* that is unconfirmed historically. The film was not meant to be a historical document. It takes place in a historical setting but does not mean it has to adhere to historical accuracy.

Django Unchained can be considered a horror film, and like all these productions, the film reflects historical discontinuities and contemporary cultural anxieties. But as a horror film, the ideological motif of *Django Unchained* expresses fears American society has difficulty directly confronting. The movie also transposes the violent imagery of slavery into the form of a Western spaghetti genre to enact some ahistorical vengeance, perhaps confronting white racists with one of their great fears but ultimately serving as revenge for liberals plagued by white guilt.

BAZINELE HIDROGRAFICE A REPUBLICII MOLDOVA

Daniel MUSTEAȚĂ

Coordonator: Ș. I. dr. ing. Ion VASILEAN

Hidrologia este o știință a care studiază proprietățile generale ale apelor de la suprafața scoarței terestre, legile generale care dirijează procesele din hidrosferă, influența reciprocă dintre hidrosferă, atmosferă, litosferă și biosferă, precum și prognoza evoluției elementelor hidrologice, în vederea folosirii lor raționale în economie, din care face parte și gestionarea resurselor de apă. [Răuță, et al., 1992].

Bazinul hidrografic sau bazinul de recepție al unui curs de apă, este suprafața de pe care este colectat debitul de apă al acestui curs de apă. Linia care delimitează bazinul hidrografic se numește, cumpăna apelor. [Vasilean, 2023].

Metodologie. Cel mai important parametru ce caracterizează resursele de apă din râuri îl constituie sumarul apelor de suprafață acumulate, care are un volum de circa 1,32 miliarde m^3 /an. Rețeaua hidrografică a Republicii Moldova este formată din 4 bazine de scurgere: râul Nistru care constituie 67% din suprafață; râul Prut care constituie circa 24% din suprafață, celelalte două bazine hidrografice care constituie 9% - afluenții Dunării care se revarsă direct în Marea Neagră. [pagina web Nr.1].

Rezultate și discuții

Rețeaua hidrografică a Republicii Moldova (fig. 1) este prezentată de circa 3621 cursuri de apă cu o lungime totală de circa 16000 km și o densitate medie de $0,48 \text{ km/km}^2$ în nordul țării, până la $0,12 \text{ km/km}^2$ în partea stângă a Nistrului. Pe lângă cele menționate, rețeaua hidrografică mai include 3500 lacuri naturale. [pagina web. Nr.1].

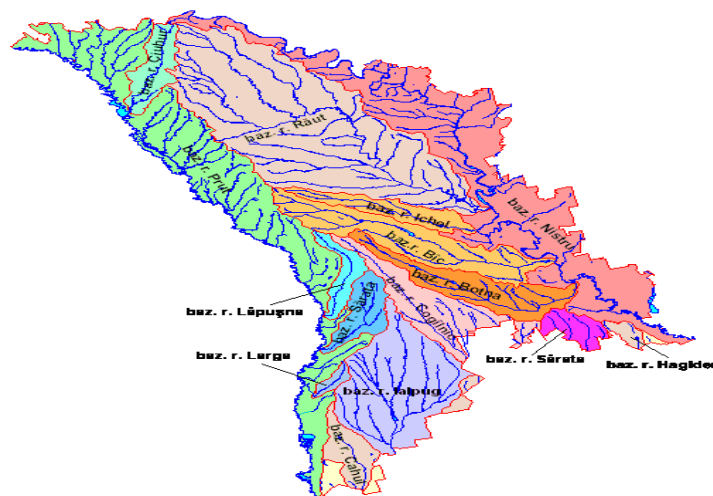

Figura 1. Bazinele hidrografice a Republicii Moldova - pagina web. Nr.2

Apele curgătoare pe teritoriul R. Moldova sunt predominat de tranzit. Frontierele de stat între Ucraina, România și R. Moldova le marchează principalele artere - râurile bogate în apă Nistru cu suprafață a bazinului hidrografic de 72.100 km² și respectiv Prut cu 27.500 km².

În ultimii 15 ani utilizarea apelor din aceste surse a scăzut brusc, îndeosebi pentru necesități de irigare. Doar în ultimii ani acest proces se stabilizează ușor, concomitent cu reanimarea economiei, inclusiv a industriei.

Principala sursă de alimentare cu apă potabilă a Moldovei sunt sursele de ape subterane, din care se alimentează 100% din populația rurală și 30% din cea urbană sau 65% din toată populația țării.

Referințe bibliografice

Răuță, M., Cristea, V. și Oprea. L., 1992. Hidrologie - partea I, Universitatea Galați

Ion Vasilean, 2023- Note de curs. Gestionarea resurselor de apă .

Citare din pagină web:

Nr.1 <http://www.apemoldovei.gov.md/print.php?l=ro&idc=134&id=187>

Nr.2 <http://mem.md/wp-content/uploads/2018/03/Pliant.-R--urile-Republicii-Moldova.pdf>

MANIPULAREA ÎN DISCURSUL POLITIC PREELECTORAL ASPECTE MORALE ȘI ETICE

Oxana NEDEALCO

Coordonator: Lector dr. Delia-Andreea OPREA

Scopul studiului este chestionarea raportului dintre latura morală și etică a influenței de tip manipulativ în discursul politic preelectoral, întrucât în același timp cu oamenii de știință, care recunosc caracterul nepotrivit al fenomenului dat, există un punct de vedere opus, care evidențiază aspectele pozitive ale manipulării.

În prezent, politica este o parte integrantă a vieții societății și unul dintre cele mai eficiente instrumente de influențare a acesteia. Interesul oamenilor față de politică este în creștere și, în

consecință, este în creștere și necesitatea unei soluționări mai detaliate a unui astfel de fenomen, precum manipularea în discursul politic preelectoral, sub aspectele morale și etice. Pentru atingerea scopului stabilit, în cadrul studiului a fost aplicată metoda științifică generală de analiză conceptuală, coroborată de clasificare acceptată.

Fenomenului de manipulare în sine în politică i se acordă un loc special, deoarece aceasta poate provoca consecințe pentru un termen îndelungat și poate avea un efect puternic asupra vieții societății. „Noile condiții politice au dus la o schimbare a metodelor de influență comunicativă, iar politica este întotdeauna o luptă pentru putere, iar în această luptă câștigătorul este de obicei cel care este capabil să creeze în mintea destinatarului imaginea lumii necesară pentru manipulatorul” (Budaev E.V. Lingvistică politică străină: material de studiu, 2006. - 252 p). De exemplu, Moscovici S. consideră că, pentru a-și atinge obiectivele, liderii maselor recurg adesea la propagandă, sugestie. În prezent, există multe definiții ale conceptului de manipulare. Așadar, Schiller G. înțelege manipularea ca „coerciție ascunsă, programare a gândurilor, intențiilor, sentimentelor, atitudinilor, comportamentului”, menționând că „pentru a obține cel mai mare succes, manipularea urmează să rămână invizibilă. Succesul manipulării este garantat atunci, când persoana manipulată crede că tot ceea ce se întâmplă este firesc și inevitabil. (Vasiliev A. D. Jocuri în cuvinte. Operații manipulative în texte în mass-media, 2013. – 660p.). Faptul că tehnicile manipulative sunt îndreptate spre reducerea gândirii critice în rândul ascultătorilor, este spus și de către Maslova V. A., care definește manipularea ca fiind „procesul de impunere populației a opiniilor, viziunilor, metodelor de acțiune, pe care adresatorul le poate considera vădit false, iar avantajoasă pentru sine” (Maslova V. A. Discurs politic: jocuri de limbaj sau jocuri de cuvinte? 2008. – 43p.). În cadrul activității politice, manipularea este considerată ca „direcționarea ascunsă al conștiinței politice și al comportamentului oamenilor pentru a-i obliga să acționeze (sau inacționeze) contrar propriilor interese, creând în același timp iluzia liberei alegeri” (Pugaciov, V.P. Introducere în științe politice: manual pentru studenți instituțiilor de învățământ superior, 2000. - 446 p.).

Exemple vii de manipulare în discursul politic pot fi observate în discursul preelectoral al candidatului, în programele partidului, în discursul inaugural, în discursul președintelui și altele.

În discursul politic, limbajul este un mijloc de a facilita pătrunderea politicii în viața umană. Metodele de implementare a unei astfel de pătrunderi sunt variate, incluzând atât cele simple, de exemplu, preferința pentru utilizarea pronumelui „noi” pronumelui „eu”, cât și tehnici complexe de manipulare, de exemplu, un joc de limbaj care presupune o pluralitate de sensuri.

Vasiliev A. D. caracterizează metodele de manipulare lingvistică utilizate în discursul preelectoral astfel:

- 1) substituirea cuvintelor, o tehnică care are doar un efect de manipulare temporar. Gradul de impact al acestei tehnici depinde direct de capacitatea destinatarului de a analiza ceea ce a auzit. Politicienii recurg de obicei la înlocuirea unui cuvânt, care are o apreciere negativă în mintea potențialilor alegători cu un cuvânt cu un înțeles lexical

similar, care nu a căpătat încă o conotație negativă. Această tehnică este un fel de eufemism;

2) interpretarea evenimentelor care au avut loc deja și evaluarea lor din punctul de vedere al noilor conducători;

3) imitarea abundenței de informații, care este considerată ca un instrument foarte eficient pentru dezvoltarea unei atitudini a auditorului față de diverse fapte;

4) consecutivitatea de prezentare a mesajelor în fluxul de vorbire (în primul rând, se obișnuiește să se lumineze cele mai importante teme pentru destinatari sau teme, care sunt prezentate de manipulatorii ca fiind semnificative);

5) mesajul de alogism, direcționat spre percepției pozitive a acestuia de către auditoriul. Astfel, manipularea este înțeleasă ca și constrângere ascunsă, programare a gândurilor, intențiilor, sentimentelor etc. Scopul principal al manipulării este de a crea o imagine politică favorabilă a lumii în mintea potențialilor alegători și de a reduce capacitatea destinatarilor de a gândi critic, de a crea iluzia liberei alegeri etc.

Concluzii

Majoritatea savanților tind să aprecieze manipularea ca pe un fel de comportament lipsit de principii și imoral, rezultatul căruia va fi cu siguranță înșelarea celui manipulat, supunerea propriei voinței. Cu toate acestea, potrivit unor cercetători, manipularea „poate fi efectuată în interesul celor manipulați” (Dotsenko, E.L. Psihologia manipulării: fenomene, mecanisme și protecție, http://www.koob.ru/docenko_e/psihologia_manipulacii) sau „realizată în numele binelui public și al libertății de exprimare”, sau „se dezvoltă nu din faptul de rea intenție, ci din cauza credinței sincere a organizatorilor într-una sau alta idee, program” (Copnina, G.A. Manipularea vorbirii: material de studiu, 2008. – 176p).

Evaluarea unui astfel de fenomen precum manipularea, din punct de vedere al eticii și moralității, nu poate fi lipsită de uniformitate și depinde în fiecare caz de faptul, cine manipulează și de modul în care rezultatele manipulării (dacă sunt atinse) sunt utile pentru persoana manipulată sau pentru cineva, alții decât participanții la manipulare (cela care este manipulat și acela care manipulează). De exemplu, cei care manipulează sunt medici cu autoritate, care „forțează” părinții să-și vaccineze copiii, atunci presupusele beneficii ale unei astfel de manipulări sunt evidente, în primul rând, pentru persoana manipulată. Chestiunea privind evaluarea diferită a rezultatului manipulării este direct legată de manipularea în discursul politic, în special într-o varietate precum discursul preelectoral, ale cărui tipuri de text sunt a priori înțelese de mulți lingviști ca mesaje cu o intenție manipulativă dominantă. Desigur, ar fi naiv să credem că, temeiul influenței a politicianilor - producătorilor discursurilor de agitație asupra destinatarului colectiv este pus „nu pe faptul intenției rea, ci din cauza credinței sincere a organizatorilor într-una sau alta idee, program” (scopul acestei influențe este, în primul rând, de a obține sau de a menține puterea și abia apoi munca în beneficiul poporului, dacă în general aceasta se planifică).

Însă, după cum arată istoria diferitelor state, contribuția regimurilor politice, a partidelor și a conducătorilor acestora la dezvoltarea țării poate fi radical supraestimată de strănepoții, din punctul de vedere al aceiași utilitate sau inutilitate pentru țară și poporul ei, prin urmare, a

judeca caracterul negativ sau pozitiv al manipulării politicianilor după rezultat pentru cel manipulat pare problematic, totuși, teoretic, manipularea în discursul preelectoral poate avea aspecte pozitive.

OBICEIURI ALE VIEȚII DE FAMILIE ÎN RAIONUL COMRAT

Tatiana NOVAC

Coordonator: Lector dr. Ramona MIHĂILESCU

Studierea obiceiurilor și tradițiilor ca o secțiune componentă a culturii spirituale a găgăuzilor din Republica Moldova, și anume din satele UTA Găgăuzia, este necesară pentru a salva patrimoniul cultural al etniei găgăuzești și grupului etnic care locuiește în localitățile date. Interes pentru subiectul indicat prezintă și faptul că, în cultura tradițională a comunității găgăuzești din Basarabia, sărbătorile și obiceiurile calendaristice au jucat și joacă un rol important ca mijloc de menținere a identității etnice. Este actuală și cercetarea interdependenței în această sferă de activitate a etniilor și grupurilor etnice conlocuitoare din republica noastră.

Izvorâte din experiență și înțelepciune de viață, din bucurie sau durere, din năzuințe și doruri, din setea de liniște sau din dragostea pentru frumos, elementele de cultură și tradițiile populare transmit valori și creează punți de legătură între generații. Tradițiile, obiceiurile, portul popular și folclorul sunt comori inestimabile, care definesc un popor, făcându-l unic, statornic și nemuritor. Importanța cunoașterii valorilor identitare capitale, la nivel individual, comunitar și național, este fundamentală pentru înțelegerea și consacarea locului lor în lume, deoarece nimic nu pare a fi mai important pentru un individ sau pentru o etnie, decât să ia cunoștință de sine, cât mai exact, și pe acest temei să-și asigure o integrare armonioasă în lume.

Inovația cercetării de față o reprezintă studiarea tradițiilor populare ale bulgarilor din satul Stoianovca din raionul Cantemir, Republica Moldova și prezentarea argumentelor pentru

crearea unui muzeu local. Analizând literatura de specialitate din domeniul studierii obiceiurilor și tradițiilor populare, m-am convins că tradițiile și obiceiurile oamenilor din satul Stoianovca trebuie încă studiate, trebuie desfășurate discuții cu persoanele în vârstă din localitate pentru a afla mai multe date despre oameni, mai multă informație despre obiceiurile și tradițiile din sat. Pentru păstrarea datinilor, obiectelor portului popular, cele mai importante recomandări pentru administrația publică locală a satului Stoianovca sunt: înființarea muzeului local pentru a colecta materiale despre obiceiurile și tradițiile oamenilor din sat; angajarea unui specialist în domeniu care se va ocupa de colectarea materialelor relevante; organizarea atelierelor de lucru pentru voluntarii satului, care vor însuși niște tehnici de colectare a informației, de înregistrare a materialelor video cu participarea oamenilor în vârstă; desfășurarea evenimentelor culturale în cadrul cărora oamenii în vârstă vor povesti despre viața lor, despre evenimentele organizate în tinerețea lor; identificarea resurselor financiare pentru editarea unei cărți despre satul Stoianovca, cu includerea capitolelor despre tradițiile și obiceiurile oamenilor din sat; crearea unui site cu rubrica tradițiile și obiceiurile strămoșilor noștri, pentru publicarea materialelor obținute în urma investigațiilor efectuate în localitatea Stoianovca.

COMUNICAREA ÎN SITUAȚII DE CRIZĂ PREVENȚIE ȘI SOLUȚII

Stanislav OGNIVENCO

Coordonator: Lector dr. Delia-Andreea OPREA

Scopul studiului este de a examina comunicarea în situații de criză și de a identifica modalități de prevenire a acestora, precum și soluții pentru gestionarea crizelor care se produc.

Comunicarea în situații de criză este diferită de comunicarea în situațiile obișnuite, deoarece informațiile transmise pot avea un impact direct asupra vieții și siguranței oamenilor. În plus, într-o situație de criză, informațiile sunt adesea incomplete sau incerte, ceea ce poate duce la confuzie și panică. De aceea, este important ca procesul de comunicare să fie precis, clar și rapid. În egală măsură, prevenția este la fel de importantă ca și gestionarea crizei în sine. În

multe cazuri, măsurile adecvate de prevenție pot ajuta la reducerea impactului situațiilor de criză și la salvarea de vieți. Acestea pot include planuri de evacuare, pregătirea echipelor de intervenție și dezvoltarea măsurilor de siguranță și de precauție adecvate. De asemenea, este important să existe soluții și strategii adecvate pentru gestionarea crizelor existente. Acestea pot include gestionarea situațiilor de urgență, dezvoltarea planurilor de intervenție și de recuperare după criză, precum și utilizarea adecvată a canalelor de comunicare pentru informarea publicului și coordonarea eforturilor de ajutor.

În urma revizuirii parțiale a literaturii existente despre comunicarea în situații de criză, prevenția și soluțiile adecvate, precum și a analizei unor studii de caz rapoarte de evaluare ale crizelor anterioare, am identificat și analizat exemple de comunicare eficientă în situații de criză, am tras concluzii referitoare la mijloace de comunicare eficientă în situații de criză, cu scopul de a înțelege modul în care s-a gestionat situația de criză și impactul pe care l-a avut procesul de comunicare asupra publicului și intervenției.

Am realizat o serie de interviuri cu specialiști în managementul de criză, a intervenției de urgență și altor experți relevanți, pentru a obține o perspectivă expertă asupra modului în care ar trebui să fie gestionată comunicarea în situații de criză și a măsurilor preventive și soluțiilor adecvate.

Am schițat, în urma acestor discuții, analiza datelor colectate și am formulat o serie de recomandări pentru a îmbunătăți comunicarea în situații de criză, pentru a preveni situațiile de criză și pentru a dezvolta soluții adecvate în cazul apariției lor.

Rezultatele analizei noastre sugerează că procesul de comunicare trebuie să fie clar, concis și adecvat situației de criză, folosind mesaje simple și ușor de înțeles.

De asemenea, prevenția situațiilor de criză este la fel de importantă ca și gestionarea lor. Rezultatele indică faptul că măsurile preventive, cum ar fi evaluarea riscurilor, dezvoltarea planurilor de urgență și instruirea personalului în gestionarea situațiilor de criză, pot reduce semnificativ probabilitatea apariției unei crize și pot minimiza impactul acesteia.

În al treilea rând, soluțiile adecvate în cazul apariției situațiilor de criză sunt cruciale pentru minimizarea impactului acestora asupra publicului și pentru revenirea la normalitate după încheierea crizei. Rezultatele ar putea sugera că o intervenție rapidă și eficientă, gestionarea coordonată și o comunicare clară cu publicul sunt elemente-cheie pentru succes.

Tehnologia joacă și ea un rol important în gestionarea situațiilor de criză și în comunicarea cu publicul. Astfel, utilizarea instrumentelor de comunicație, precum mesageria instantanee, social media și aplicațiile mobile, poate ajuta la răspândirea informațiilor relevante în timp real și la contactul cu publicul într-un mod mai rapid și mai eficient.

Concluzii. O comunicare clară, concisă și adecvată situației de criză, împreună cu o intervenție rapidă și coordonată, sunt cheia pentru minimizarea impactului unei crize asupra publicului și pentru revenirea la normalitate după încheierea acesteia. Comunicarea în situații de criză trebuie să fie una dintre prioritățile organizațiilor și instituțiilor guvernamentale, iar îmbunătățirea capacității de a gestiona și preveni situațiile de criză prin comunicare eficientă

poate contribui la minimizarea impactului acestora asupra publicului și la protejarea comunității în mod corespunzător.

ACȚIUNEA OMULUI ASUPRA RESURSELOR DE APĂ

Cristina OPREA

Coordonator: Ș. I. dr. ing. Ion VASILEAN

Reziduurile toxice, deșeurile, detergenții, scurgerile de petrol și produsele din petrol, apele folosite în industrie pentru răcirea instalațiilor, deversările în ape curgătoare, instalațiile defectuoase de canalizare – toate acestea conduc la contaminarea apelor. Cunoașterea acestor efecte deosebit de nocive pentru floră, faună și pentru sănătatea omului. [pagină web. Nr.1].

Omul, de-a lungul timpului, a avut efecte pozitive și negative asupra resurselor de apă. Apa îndeplinește în agricultură funcții complexe: intră în constituția solului, plantelor, vehiculează materia și energia în sol. Sistemele de irigații actuale sunt de dimensiuni mari, dotate cu tehnici moderne, concepute în combinație și cu alte tipuri de lucrări, în special cu cele hidroenergetice. [pagină web. Nr.2].

Metodologie

Utilizarea apei, după agricultură, cotate drept cea mai mare consumatoare de apă, se situează industria. Acest aspect se explica prin marea utilitate a apei în procesele tehnologice, precum și ca forță energetică. Pentru alimentarea cu apă a centrelor populate se folosesc cele mai variate resurse : apele subterane; lacurile naturale; lacurile de acumulare. [pagină web Nr.2].

Rezultate și discuții

Dintre cei trei factori de mediu, apa este cea mai afectată de poluare creând numeroase probleme pentru păstrarea și îmbunătățirea calității ei. Apa în natură există sub următoarele forme: apa de suprafață (fluvii, râuri, mari, oceane) și apa subterană (straturi acvifere și izvoare). [Vasilean, 2023].

Poluarea apei este o problemă serioasă pentru ecologia Pământului. Și ar trebui să fie rezolvată, atât pe scară largă – la nivelul statului și întreprinderilor, cât și la nivelul fiecărei

ființe umane. Întrucât noi nu trebuie să uităm că, povara responsabilității pentru Marea pată de gunoi în Oceanul Pacific se află pe umerii persoanelor, care nu aruncă gunoiul la coș.

Statisticile au arătat că sursele de poluare "punctiforme", provenite de la orașe sau fabrici și care sunt evaluate în emisari prin guri de descărcare, reprezintă numai circa 35% din totalul surselor de poluare în timp ce cele "nepunctiforme", lipsite de guri de descărcare circa 65%.

Sursele principale de poluare a apelor de suprafață și subterane sunt următoarele:

- Apele uzate orășenești, provenite din gospodării, restaurante, hoteluri și bună parte din mica industrie reprezintă una din principalele surse de poluare.
- Apele uzate industriale: provin din apele folosite în procesul tehnologic industrial.
- Apele uzate de la crescătoriile de animale, care au în mare măsură caracteristici asemănătoare cu ale apelor uzate orășenești.
- Apele uzate rezultate în urma irigării terenurilor agricole: în special cu ape de suprafață, sunt poluate cu fertilizatori organici, pesticide și multe altele.
- Apele uzate provenite de la apele maritime sau fluviale: navele pot impurifica apele, evacuarea reziduurilor lichide provenite din activitatea personalului navigant, pasagerilor sau animalelor transportate. [pagina web Nr.3].

Plasticul este unul dintre materialele cele mai dăunătoare, atât pentru sol, cât și pentru ape. Se estimează că pentru degradarea naturală a unei pungi de plastic este nevoie să treacă o perioadă cuprinsă între 10 și 1000 de ani, în funcție de material. Rezultatele folosirii plasticului de unică folosință pot fi observate pe malul mărilor, dar și în oceane. Conform unei estimări, până în 2050 oceanele ar putea conține mai multe materiale din plastic decât pești. [pagina web Nr.4].

Concluzii

Poluarea apelor, în măsură mai mare sau mai mica, este greu de evitat, omenirea se va confrunta cu o criză tot mai accentuată a resurselor, de la cele naturale, până la cele energetice. De aceea, este imperios necesar ca marile companii, dar și oamenii obișnuiți, să contribuie la reducerea emisiilor nocive pentru mediu, să combată poluarea, să identifice surse de energie verde, înlocuind combustibilii fosili și să recicleze materialele care pot fi reciclate.

Referințe bibliografice

Ion Vasilean, 2023- Note de curs. Gestionarea resurselor de apă .

Nr.1:https://stratos.ro/impactul-omului-asupra-mediului-probleme-si-solutii-pentru-combaterea-poluarii/#23_Impactul_omului_asupra_mediului_poluarea_apelor

Nr.2:<https://www.scritub.com/geografie/ecologie/Impactul-omului-asupra-apelor421772017.php>

Nr.3:<https://acc.md/public/news/468-sase-cauze-principale-de-poluare-a-apei>

Nr.4:<https://www.europarl.europa.eu/news/ro/headlines/society/20181005STO15110/plastic-in-oceane-date-impact-si-noile-reglementari-ue>

LA COMMUNICATION EN CONTEXTE PROFESSIONNEL. ÉTUDE DE CAS – LES LANGUES ETRANGERES

Larisa PASCAL

Coordonateur: Lector dr. Delia OPREA

Le but de cette recherche est de souligner l'importance de la communication dans le contexte du développement des affaires et du développement professionnel. Une communication efficace est essentielle au succès d'une entreprise, et la recherche montre que les entreprises qui mettent fortement l'accent sur la communication ont tendance à mieux performer.

Une communication claire et concise est importante au sein des organisations pour assurer une bonne coordination et une répartition efficace des tâches et des responsabilités. La communication peut aider à bâtir une culture organisationnelle saine et à améliorer la satisfaction et l'engagement des employés envers l'entreprise.

La communication est un processus fondamental dans notre vie quotidienne. En fait, tout est communication et il est impossible de ne pas communiquer. Chaque interaction que nous avons avec les autres implique un niveau de communication, qu'il s'agisse d'une interaction verbale ou non verbale. Par conséquent, comprendre et développer les compétences en communication est essentiel pour avoir des relations interpersonnelles saines et réussir dans une variété de contextes.

Selon le contexte, les compétences en communication peuvent varier. Par exemple, les compétences nécessaires pour communiquer avec succès dans un environnement professionnel peuvent être différentes de celles nécessaires pour communiquer dans un environnement social ou personnel. Un élément clé de la communication est l'écoute active. Cela signifie être véritablement présent dans la conversation avec quelqu'un et se concentrer sur ce qu'il dit, plutôt que de se préoccuper de sa réponse. Une autre compétence importante est l'empathie, qui consiste à comprendre les sentiments et les points de vue de l'autre personne.

La communication est essentielle dans le contexte du développement des affaires et professionnel, aidant à établir des relations solides entre les employés et la direction, créant une culture organisationnelle positive et développant des compétences collaboratives, améliorant la performance organisationnelle, attirant les clients et augmentant les revenus. Une communication claire et concise est importante pour assurer une coordination et une répartition efficaces des tâches et des responsabilités, et la rétroaction et le développement des compétences nécessaires à l'avancement professionnel peuvent être obtenus grâce à la communication. La communication peut également aider à gérer les conflits et à prévenir leur escalade, en aidant à maintenir une culture organisationnelle saine et en améliorant la

satisfaction et l'engagement des employés envers l'entreprise. La communication en langues étrangères fait partie des huit compétences clés définies par le Cadre Européen de Référence. En contexte organisationnel, une langue étrangère peut constituer un avantage compétitif. Elle consiste dans la capacité de comprendre des messages parlés, d'initier, de soutenir et de terminer des conversations et de lire, comprendre et composer des textes adaptés aux besoins individuels d'une personne.

L'enseignement et l'apprentissage des langues sont essentiels pour la liberté des citoyens européens de se déplacer, de travailler et d'étudier partout en Europe. Cette approche vise à stimuler la création d'emplois et la croissance économique, en contribuant à une acceptation mutuelle des autres pays et cultures. Il est également essentiel de veiller à ce que les troubles du langage ne soient pas un obstacle à la participation à la société. La Commission européenne a pour rôle de coordonner ses efforts avec les autorités nationales, afin de suivre les objectifs du cadre stratégique pour les langues étrangères, en bénéficiant du soutien des activités Erasmus+.

La communication est un élément clé de notre vie quotidienne et il est important de développer des compétences en communication pour réussir dans les relations interpersonnelles et dans des contextes professionnels également. En se concentrant sur l'écoute active, l'empathie, le langage corporel et la compréhension mutuelle, nous pouvons améliorer notre communication et établir des relations plus saines et plus efficaces avec les autres. La communication, et bien sûr la communication dans une langue étrangère tout particulièrement, est un processus complexe et important qui nécessite une attention et une pratique continues pour être efficace.

En développant nos compétences de communication et de communication dans une langue étrangère en contexte multiculturel, en surmontant les barrières (langagières à la fois) en utilisant les nouvelles technologies de manière appropriée et en étant conscients des conséquences de notre communication, nous pouvons améliorer nos relations interpersonnelles et réussir dans une variété de contextes différents.

PREPOZIȚIA ÎN COMUNICARE

Maria PEIOGLO

Coordonator: Lector dr. Ramona MIHĂILESCU

Prepoziția este o parte de vorbire neflexibilă care leagă un atribut sau complement de partea de vorbire determinată. Luate singure, prepozițiile nu au sens lexical, nici funcție sintactică și de aceea sunt numite elemente de relație sau instrumente gramaticale. Exemple: *De treci codri de aramă...*, *Acolo, lângă izvoară, iarba pare de omăt...*

Rolul prepoziției în comunicare: facilitează stabilirea unor relații sintactice, exprimând raporturi sintactice de dependență a atributului față de substantiv, pronume, numeral și a complementului față de verb, adjectiv, adverb, interjecție; ajută la formularea unor exprimări clare, concise. Prepozițiile se clasifică după mai multe criterii:

DUPĂ CRITERIUL ETIMOLOGIC: - sunt moștenite direct din limba latină: *a* (<ad), *asupra*, *către*, *cu*, *de*, *după*, *fără*, *în* etc.; - sunt împrumutate din alte limbi: *contra* (< fr. contre), *per* (<it., lat.) etc.; - sunt formate pe terenul limbii române prin compunere și prin conversiune: *despre* (< de + spre); *din* (< de + în) etc.

DUPĂ CRITERIUL PSIHOLGIC-EMPIRIC: •au semnificații concrete prepozițiile al căror conținut lexical permite, în anumite limite, reprezentarea senzorială: *dinspre*, *între*, *înspre*, *spre* etc. •au semnificații abstracte prepozițiile al căror conținut lexical nu permite reprezentarea senzorială: *a*, *cu*, *de*, *fără* etc.

DUPĂ ASPECTUL STRUCTURII MORFEMATICE: simple (alcătuite dintr-un singur termen): *a*, *asupra*, *către*, *cu*; compuse (alcătuite din două sau mai multe cuvinte): *despre* (< de + spre), *înspre* (< în+ spre), *de din*, *de după*, *de la* etc.

DUPĂ ASPECTUL DISTRIBUȚIONAL AL CRITERIULUI SINTACTIC (DUPĂ REGIMUL CAZUAL): prepoziții care cer genitivul, dativul, acuzativul.

Greșeli în utilizarea prepozițiilor: înlocuirea prepoziției *de* cu prepoziția *cu*; a prepoziției *la* cu prepoziția *în* (*Plec în Constanța*; Corect: *la Constanța*) sau a prepoziției *dintre* cu prepoziția *între* (*Literatura română între cele două războaie...*; Corect: *dintre cele*). În limba română vorbită sunt folosite adeseori, nerecomandabil, unele prepoziții în locul altora; *între* (care, în mod obișnuit, exprimă un raport de loc) în locul prepoziției *dintre* (care, în mod obișnuit, exprimă un raport de reciprocitate): *Discuția între Ionescu și Popescu s-a desfășurat calm*” (în loc de *dintre Ionescu și Popescu*).

Trebuie să avem în vedere că, odată cu modernizarea limbajului și a vocabularului, și structurile prepoziționale au suferit modificări, astfel că se vor observa anumite schimbări de normă pe parcursul trecerii de la o generație de gramaticieni la o altă generație. Greșeli de limbă din secolul trecut au devenit astăzi normă, iar pentru anumite cuvinte a fost stabilită valoarea lor morfologică de curând, din motive convenționale, pentru a evita confuzii. În

același timp, s-a încercat prezentarea conceptelor specifice ale anumitor lingviști, chiar dacă acestea nu au fost adaptate de ceilalți specialiști. Pe lângă exemple, a fost necesară și prezentarea unor explicații gramaticale, care pot fi ușor de asimilat, mai ales prin exercițiu. Prin această lucrare se demonstrează că prepoziția este considerată de mulți cercetători ca fiind o parte de vorbire ambiguă în unele contexte. Astfel, au fost adaptate anumite norme din motive convenționale, pentru a evita posibilele dificultăți din timpul predării lor în orele de limbă și literatură română. Prepozițiile și locuțiunile prepoziționale au fost și rămân un subiect aprig dezbătut în lucrările de specialitate, ceea ce ne arată că aceste cuvinte, cu un grad mare de abstractizare, au o importanță deosebită în comunicarea orală sau scrisă. De aceea e important că ele să ocupe un loc esențial în demersul didactic, iar elevii să știe sensurile și caracteristicile din exemple și situații logice, nu să le învețe mecanic, fără a înțelege rolul acestora.

PROBLEMA RUSIFICĂRII LIMBII ROMÂNE ÎN REPUBLICA MOLDOVA

Natalia PFANENȘTÎLI

Coordonator: Lector dr. Alexandra-Monica TOMA

Declarația de Independență a Republicii Moldova (27 august 1991) și Constituția Republicii Moldova, art. 13 alin. (1) (23.03.2023) servesc drept dovadă a faptului că limba română este limba de stat a Republicii Moldova. Însă, o mare parte din moldoveni vorbesc și astăzi într-o limbă „moldovenească” artificială și impusă spre întrebuințare în mod discriminatoriu în perioada sovietică. În plus, în stânga Nistrului, copii încă mai învață la școală din manuale vechi de limbă „moldovenească”, inexistentă de fapt.

Unii moldoveni vorbesc și astăzi într-o limbă română schimonosită, îmbibată cu rusisme (ne referim la împrumuturile neadaptate din limba rusă, care sunt considerate arhaisme în

România), sau chiar scriu în chirilică, nu numai pentru că nu cunosc grafia latină, ci pentru că nu își dau interesul și savurează limba „moldovenească” așa cum este ea.

Limba vorbită pe teritoriul Republicii Moldova este numită limba „moldovenească” încă din perioada sovietică. Interferențele evolutive ale acestei limbi sunt consecința evenimentelor istorice și rezultatul aspirațiilor politice.

Scopul lucrării este de a determina corectitudinea rusismelor, măsura în care rusismele sunt utile și necesare în vocabularul vorbitorilor de limbă română în Republica Moldova, precum și caracterul inevitabil de întrebuițare a acestora.

Rusificarea este oare o problemă sau nu? Dacă să facem comparația cu englezismele, atunci acestea au pătruns în limba română prin viu grai, adică pe cale naturală, ceea ce nu putem spune despre rusisme.

Influența limbii ruse asupra limbii române din Republica Moldova s-a resimțit considerabil încă din perioada dominației țariste. În regiunea din stânga Nistrului, autoritățile sovietice au încercat să creeze o nouă limbă literară în alfabet chirilic și depărtată de limba română. Cu această sarcină s-a ocupat Leonid Madan, care a alcătuit o limbă „moldovenească”, bazată pe graiurile locale, conținând termeni rusești și invențiile lui proprii.

În perioada sovietică are loc o poziție ideologică, „moldovenismul”, care vine în contradictoriu cu „românismul”. Aceasta înseamnă că limba „moldovenească” este o simplă denumire făcută la comanda politică. În plus, comparativ cu celelalte etnii, vorbitorii de limbă băștinașă nu se pot în mod liber referi la cultura, limba și civilizația din România și nu sunt oficial recunoscuți ca etnici „români”, denumirea de „moldoveni” fiindu-le aplicată în mod discriminatoriu!

Actualmente, indiferent de faptul că nu mai sunt acele restricții și discriminarea vădită de altădată, rusificarea rămâne o problemă atâta timp, cât aceste două limbi – româna și rusa – nu sunt clar delimitate, până când moldovenii, care s-au lăsat pradă minciunii și discriminării din perioada sovietică, consideră o astfel de formă de vorbire – normă!

Pe lângă aceasta, problema rusificării se complică prin faptul că Republica Moldova este un stat multinațional, astfel încât limba rusă constituie o limbă de comunicare interetnică. Problema constă în eliminarea rusismelor fără a afecta chestiunea delicată de conviețuire pașnică cu minoritățile pe acest spațiu restrâns.

În vederea efectuării unui studiu comparativ, sub aspect funcțional, al utilizării rusismelor în cadrul de comunicare al moldovenilor, am recurs la interviu. Și anume, am anchetat două persoane de diferite vârste în scopul depistării în ce măsură acestea utilizează rusisme în procesul de vorbire. Apoi am analizat aceste două fișe și le-am comparat, astfel încât să demonstrez cum a evoluat nivelul de întrebuițare a rusismelor în timp.

În concluzie, putem menționa că actualmente situația lingvistică, anume corectitudinea exprimării în limba română în Republica Moldova, s-a schimbat considerabil spre bine, în comparație cu 30 de ani în urmă. În ultimul timp, rusismele s-au mai redus ca număr datorită extinderii sferei de întrebuințare a limbii române. În special tinerii și copiii, care au acces la informație în limba română. În plus, în instituțiile de educație aud și își însușesc o limbă literară, mai îngrijită atât gramatical, cât și fonetic, astfel apelează la rusisme din ce în ce mai rar.

În prezent fiecare are dreptul să se exprime în ce limbă dorește și în modul în care dorește. Însă, cu toate acestea, este cert faptul că limba ne unește și pentru a ne face înțeleși, considerăm că ar fi mai bine să vorbim într-o limbă fără a o schimonosi și modifica. În ciuda faptului că am crescut sub influența dominantă a limbii ruse, considerăm că nu este cazul să nemărginim doar la cunoștințele căpătate în primii șapte ani de viață. Nu ne împiedică nimic să mai învățăm și echivalentul corect al unor cuvinte denaturate.

Deja ține de conștiința și de nivelul de cultură al fiecărui individ în parte să utilizeze rusisme sau împrumuturi de altă origine în vorbirea sa sau nu. Însă contribuția noastră rămâne protejarea limbii materne, edificarea utilității împrumuturilor, stabilirea corectitudinii întrebuințării lor. Doar prin eforturi comune vom reuși să ne conservăm valorile culturale și lingvistice. În plus, considerăm important de menționat faptul că promovarea unei limbi în detrimentul alteia nu ar fi benefică pentru Republica Moldova, fiind o țară multietnică. Pentru coexistența pașnică a diferitelor grupuri etnice și lingvistice din țară, este important ca toți cetățenii să aibă dreptul de a vorbi în ce limbă doresc, indiferent de originea lor etnică sau lingvistică.

În acest sens, suntem de acord cu opiniile persoanelor, care au tangență cu domeniul lingvistic și relații internaționale, John Packer și Filippo Lombardi, proveniți din Canada și Elveția (țări care au mai multe limbi oficiale). Ei consideră că situația lingvistică peștrită din țară poate fi privită nu neapărat ca o problemă, ci din contră, ca un beneficiu. Copiii de mici însușesc, pe lângă limba maternă, o limbă străină – rusă. Este un avantaj incontestabil de a cunoaște cel puțin două limbi din copilărie. Însă, să ținem cont de faptul că, aceste limbi – română și rusă – trebuie delimitate și însușite în forma lor literară.

Să nu permitem, ca odinioară, ca limba să fie o marionetă în jocurile politice. Să nu ne lăsăm ușor influențați și manipulați prin intermediul limbii de comunicare. Să trăim pașnic, cot la cot cu minoritățile etnice, pe acest petic de pământ – Republica Moldova!

PROBLEME DE COMUNICARE SCRISĂ ÎN INSTITUȚIILE PUBLICE

Natalia PINTEA-BADIA

Coordonator: Lector dr. Liuba PETRENCO

Scopul acestei lucrări constă în cercetarea și analiza la nivel teoretic a celor mai importante aspecte ale comunicării scrise în instituțiile publice și depistarea problemelor actuale referitoare la comunicarea instituțională scrisă.

Tot ceea ce facem, acolo unde suntem, este, de fapt, comunicare. Chiar și lipsa de activitate ne comunică ceva. Comunicarea instituțională capătă, la etapa actuală, o tendință de dezvoltare și o importanță tot mai accentuată, aceasta fiind dictată de mai mulți factori de ordin social, politic, etc. Astfel, instituțiile și întreprinderile mari, dar și cele mijlocii, au, sau tind să aibă, un departament specializat pe comunicare, care să asigure schimbul de informații atât la nivel intern, cât și la nivel extern. Acesta, de obicei, este răspunzător și de imaginea publică a instituției și relațiile cu publicul, cu mass-media, are menirea să răspundă, totodată, nevoii organizației de a-și manifesta rolul specific, aducând la cunoștința cetățenilor aspecte importante din activitatea instituției.

Actualitatea temei cercetate și expuse în lucrarea de față este marcată de fenomenul digitalizării comunicării, când un mesaj scris poate ajunge la destinatar într-o fracțiune de secundă și poate și recepționat simultan de mai mulți receptori.

Revoluția digitală schimbă tot mai mult modul în care trăim și activăm, atât la nivelul persoanelor fizice, cât a celui instituțional. Odată cu apariția internetului, pe măsură ce computerul, e-mailul, telefoanele mobile, tot mai multe platforme și opțiuni web, devin parte din viața de zi cu zi, se schimbă și comunicarea. Știrile, informațiile și diferite materiale promoționale tipărite sau emise online, sunt disponibile peste tot, acestea având menirea de a transmite anumite informații și fac parte din comunicarea instituțională.

De aceea, pentru a-și favoriza imaginea și a menține relații prospere cu publicul, clienții, beneficiarii, etc., instituțiile angajează specialiști pe comunicare, care reprezintă o verigă esențială în procesul de comunicare instituțională, fie ea scrisă sau orală, internă sau externă, de informare sau de promovare a imaginii și de marketing instituțional. În procesul de competitivitate, comunicarea instituțională și relațiile publice reprezintă esența unui marketing eficient și a imaginii pozitive a instituției.

Orice element de comunicare scrisă într-o instituție, fie ea publică sau privată, influențează incontestabil imaginea acesteia. Studiile realizate de companiile americane scot în evidență faptul că anume comunicarea, dar mai ales, comunicarea scrisă este, de cele mai multe ori, problema cea mai importantă în cea mai mare parte dintre instituții. Aici, accentul cade pe

competențele de comunicare ale angajaților, în vizor fiind comunicarea scrisă, care, de altfel, are avantaje, dar și dezavantaje.

Pentru realizarea scopului cercetării, am utilizat metoda specifică cercetărilor de tip cantitativ pe bază de cercetare și analiză empirică, bazată pe observația directă, care pornește de la concepte și modele teoretice, verifică teoria și, prin constatările și concluziile formulate, tinde să contribuie să îmbogățească, sub aspect teoretic, subiectul analizat.

În baza acestei cercetări, sunt reflectate rezultatele analizei teoretice asupra viziunilor în ceea ce privește importanța comunicării scrise în instituțiile publice, dar și importanța pregătirii profesionale în vederea dezvoltării competențelor de comunicare scrisă, care, de altfel, scrie imaginea instituției. Modernizarea și tehnologizarea din ultimii ani, sub toate aspectele, au un impact considerabil și asupra comunicării instituționale scrise. Elementele tradiționale de comunicare scrisă sunt înlocuite cu cele moderne.

Elemente de comunicare instituțională scrisă	
<i>Tradiționale (tipărite)</i>	<i>Moderne (online)</i>
<ul style="list-style-type: none"> • Scrisoare oficială • Regulament • Proces-verbal • Ordin • Demers • Raport 	<ul style="list-style-type: none"> • Mesaje (e-mail, chat, rețele de socializare, blog) • Comunicatele pe pagina web • Buletinul electronic informativ • Anunț • Invitație • Felicitare

În concluzie, putem afirma că, comunicarea scrisă are un rol primordial în imaginea instituției și, la etapa actuală, cel mai des este întâlnit faptul că, pentru a fi mai competitive și mai atractive, instituțiile angajează specialiști pe comunicare, relații cu publicul și marketing. Dar, în același timp, literatura de specialitate evidențiază că, de fapt, oricare dintre angajații, funcționarii publici în cadrul unei instituții, poate avea rolul de comunicator, de autor de texte scrise, e necesar ca mesajul acestuia să fie centrat pe seriozitate, eficiență și profesionalismul de care dă dovadă instituția și este necesar ca mesajul să fie logic, fluent, corect și coerent. Acest lucru presupune că angajatul sau funcționarul public să cunoască (ceea ce ține de eficiența comunicării interne), să creadă, (aici, este vorba de coerența dintre textul scris pe care îl afișează și activitatea sa concretă), precum și să vrea (ceea ce trimite la ideea de motivație).

Abilitatea esențială, sau chiar, talentul celor care activează în domeniul comunicării instituționale externe și a relațiilor cu publicul, a fost, întotdeauna și este și actualmente, capacitatea de a identifica instant subiectele și oportunitățile de comunicare, de a recunoaște

grupurile de public și de a-și asuma prevenirea anumitor riscuri precum veridicitatea datelor, actualitatea informației, perceperea mesajului, etc., întrucât comunicarea scrisă poartă un caracter dinamic și ireversibil. Una dintre cele mai importante probleme de comunicare scrisă în instituțiile publice este, întâi de toate, lipsa personalului calificat și evoluția rapidă a normelor și cerințelor de conținut scris (tipărit sau online), precum și dependența, la etapa actuală, de tehnologii, precum și schimbarea constantă a normelor de elaborare a conținutului scris, necesitatea de formare continuă în domeniu, dependența de tehnologiile digitale, lipsa unui mecanism funcțional de comunicare instituțională internă, lipsa, de cele mai multe ori, a resurselor financiare necesare atât pentru comunicarea scrisă, cât și pentru cea tipărită.

POPULAR TRADITIONS AND CELEBRATIONS IN THE UK

Xenia PÎSLARI

Coordinator: Lector dr. Larisa USATÎI

The aim of this study is to provide an informative and engaging exploration of some of the famous and revered traditions of the United Kingdom. The main object is to shed light on the origins, significance, and enduring appeal of these customs, offering students, tourists, and people exploring the country a deeper understanding of the cultural heritage and social spirit that these traditions and festivals embody. By highlighting the diversity of celebrations, from dances and sporting events to ancient rituals and historical commemorations, the article seeks to foster an understanding of Britain's rich cultural heritage and the importance of preserving these traditions for future generations.

This paper can serve as material for study in culture and civilization classes.

The United Kingdom is known for its rich cultural heritage, steeped in fascinating traditions and vibrant celebrations. From lively dances to eccentric competitions and ancient rituals, these customs have captivated generations, bringing communities together and keeping history alive. In this article, we delve into some of the most popular traditions and celebrations in the UK, shedding light on their origins, significance, and enduring appeal.

English Folk Dance and Song society [1] offers us one of the interesting traditions- British Morris Dancing. One of Britain's most famous folk dances is the Morris dance. This lively

and colorful tradition, rooted in the 15th century, involves groups of dancers dressed in colorful costumes, waving scarves, and striking wooden sticks known as "Morris bells".

Morris dancing can be seen during various events, such as May Day festivals, village festivals, and traditional fairs, where dancers perform intricate steps and figures to the accompaniment of lively music. It is a cherished tradition that celebrates community spirit and evokes a sense of shared history.

Another no less beautiful tradition is British Maypole Dancing. The founding National Association of Morris and Sword Dance Clubs within The Morris Ring, which was formed in 1934 and currently is an association of some 180 morris, sword and mummers clubs and teams keeping wonderful traditions alive, promote Maypole Dancing [2]. It's an enchanting custom associated with May Day, bringing out the cheerful spirit of spring. This ancient ritual involves dancers weaving ribbons around a tall pole decorated with flowers and leaves. As the dancers twirl and intertwine the ribbons, intricate patterns emerge, creating a mesmerizing spectacle. Maypole Dancing symbolizes the rejuvenation of nature and the arrival of warmer months, often accompanied by traditional music, singing, and merriment.

Continuing my research, I came across the website *visitbritain.com* [3], where I found columns with the monthly holidays held in Britain. One of the historical ones caught my attention. Every year on November 5th, the United Kingdom commemorates Bonfire Night, also known as Guy Fawkes Night. This tradition marks the failed Gunpowder Plot of 1605, when Guy Fawkes and his co-conspirators attempted to blow up the Houses of Parliament. Celebrated with bonfires, fireworks, and effigies of Guy Fawkes, this event brings communities together to remember the foiled plot and celebrate the preservation of British democracy. It's a night filled with dazzling displays of pyrotechnics and the crackling warmth of bonfires, accompanied by traditional food and drinks.

In turn, Wales offers another, humorous tradition, Bog Snorkelling [4]. For those seeking truly eccentric festivities, the peculiar sport of Bog Snorkelling provides a unique experience. Held annually in Llanwrtyd Wells, Wales, this event sees participants donning snorkels and flippers to compete in swimming through a peat bog trench. As they navigate the murky waters, spectators cheer them on, creating a jovial atmosphere. Bog Snorkelling showcases the British sense of humor and the willingness to embrace the unconventional, attracting both participants and curious onlookers.

Interesting traditions don't end there. One of the fascinating ones is a Scottish Hogmanay in Winter. As winter descends upon Scotland, the country gears up for the joyous celebration of Hogmanay, marking the arrival of the New Year. Hogmanay festivities are steeped in ancient Scottish customs and superstitions, making it a truly memorable event. In cities like Edinburgh and Glasgow, vibrant street parties take place, with live music, dancing, and spectacular fireworks lighting up the night sky. The singing of "Auld Lang Syne," a traditional Scottish song, is a cherished moment as revelers join hands to bid farewell to the old year and welcome the new with hope and joy [5].

Nor has the country forgotten to remember its literary geniuses. Every year on January 25th, Scotland pays tribute to its national poet Robert Burns by celebrating Burns Night. The event is celebrated with a formal dinner, where participants gather to enjoy traditional Scottish dishes, including haggis, neps (turnips) and tatties (potatoes). The evening is filled with readings of Burns' poetry, lively music and toasts to the poet's enduring legacy. Burns Night Supper is a cultural tribute to Scotland's literary heritage, expressing the nation's pride and appreciation for its artistic traditions [6].

Let's also shed light on the tradition associated with one of the mysterious monuments. Discover the incredible history of one of the world's most famous sites, Stonehenge. This must-see monument is a powerful testament to human ingenuity, imagination, and creativity, and a visit to this site today offers something for everyone. *English-heritage.org.uk* [7] offers a visit to the feast Summer Solstice at Stonehenge. Every summer, on the longest day of the year, people gather at the historic site of Stonehenge to celebrate the summer solstice. This ancient prehistoric monument has great spiritual significance and is believed to have been the site of rituals and celestial observations. As the sun rises above the horizon, illuminating the stones, visitors and pagans gather to welcome the new season with music, dancing and meditation. It is a moment of unity with nature and recognition of the eternal mysteries that surround this enigmatic monument.

All the above-mentioned traditions and holidays help us form the following conclusion: Britain's folk traditions and holidays reflect the country's vibrant culture, and each event has its own unique meaning and attraction. From lively Morris Dancing and Maypole Dancing to thrilling Bog Snorkelling, these customs emphasize the British sense of community, adventure and humor. At the same time, the solemnity of events like Bonfire Night and Hogmanay pay homage to historical moments, evoking a sense of shared identity and heritage. So whether you're twirling ribbons around a Maypole or cheering on the snorkelers, embracing these time-honored traditions promises an unforgettable glimpse into the heart and soul of the United Kingdom.

References:

- "Morris Dancing: A Celebration of English Folk Dance." English Folk Dance and Song Society. Accessed April 20, 2023. [<https://www.efdss.org/learning/resources/morris-dancing>]
- "Maypole Dancing." The Morris Ring. Accessed April 22, 2023. [<https://themorrisring.org/morris/maypole-dancing>]
- "Bonfire Night (Guy Fawkes Night)." Visit Britain. Accessed April 22, 2023. [<https://www.visitbritain.com/gb/en/bonfire-night>]
- "Bog Snorkelling." Visit Wales. Accessed April 22, 2023. [<https://www.visitwales.com/things-do/adventure-and-activities/bog-snorkelling>]
- "Hogmanay - The Ultimate Guide." VisitScotland. Accessed April 25, 2023. [<https://www.visitscotland.com/see-do/events/hogmanay/>]
- "Burns Night Supper." The Official Robert Burns Site. Accessed April 25, 2023. [<https://www.robertburns.org/suppers/>]

"Summer Solstice at Stonehenge." English Heritage. Accessed April 25, 2023.
[<https://www.english-heritage.org.uk/visit/places/stonehenge/summer-solstice/>]

EVALUAREA PERFORMANȚELOR PROFESIONALE INDIVIDUALE ÎN INSTITUTUL DE CHIMIE AL UNIVERSITĂȚII DE STAT DIN MOLDOVA

Maria POPOVICI (COCU)

Coordonator: Conf.univ.dr. Svetlana DERMENJI

Scopul studiului este: prezentarea unui model de politici de evaluare ale performanțelor profesionale individuale ale resursei umane din cadrul Institutului de Chimie al USM și analiza impactului procedurii de evaluare asupra climatului social individual și de grup și productivității științifice a instituției în ansamblu.

În anii '80 ai secolului trecut, cerințele din domeniul social au impus adaptarea unor strategii de management în orice domeniu socio-economic. Aceste strategii au vizat organizarea, coordonarea, previziunea, antrenarea, motivarea, controlul și evaluarea organizațiilor, colectivelor și grupurilor umane implicate în procesul de productivitate [Novac, C. (2008) Evaluarea performanțelor angajaților. Note de curs Novac, 2008]. Performanțele resursei umane reprezintă premise esențiale ale dezvoltării și funcționării cu succes a organizațiilor contemporane. Cunoștințele, abilitățile, atitudinile, motivația, particularitățile individuale ale angajaților sunt cele care asigură organizațiilor fundamentul pentru obținerea eficienței, iar metoda folosită pentru evaluarea contribuției individuale a angajaților trebuie să fie corectă și transparentă (Ardelean, A., Pisoschi, A., 2006, Aspecte generale ale evaluării cercetării științifice și dezvoltării tehnologice. Revista de Politică Științei și Scientometrie, vol. IV, nr. 3, p. 171-188).

Modul de evaluare a performanțelor individuale a salariaților Institutului de Chimie al USM este descris în *Regulamentul privind stabilirea sporului de performanță personalului Institutului de Chimie* [<https://ichem.md/acte-normative>, 02.05.2023], elaborat și implementat

pe baze profesionale, ținând cont de specificul domeniului de cercetare, cu menținerea obligatorie a unui mediu de cercetare și a unei culturi de muncă propice. Evaluarea personalului științific se bazează pe producția științifică, pe vizibilitate și impactul activității, ținând cont de regulile prescrise de ansamblul creativității lor de cercetare și de rezultatele lor în cercetare: publicații științifice, brevete de invenție, administrarea cercetării, instruire și conferințe, supervizare, colaborare, sarcini administrative etc.

Institutul de Chimie a fost fondat în anul 1959 și este unica instituție de profil din țară, cu bogată experiență de activitate în diverse domenii ale chimiei contemporane, în cadrul căruia activează circa 130 persoane, inclusiv 100 de cercetători științifici, rezultatele și performanțele cărora sunt diferite. Principiile de bază ale evaluării performanței resursei umane din cadrul Institutului de Chimie sunt următoarele: (i) Obiectivitate și imparțialitate; (ii) Transparență; (iii) Cooperare și comunicare continuă; (iiii) Respectarea demnității.

Obiectivele evaluării performanței profesionale a cercetătorilor științifici sunt bazate pe:

- Stabilirea și îmbunătățirea nivelului de competență profesională;
- Crearea cadrului motivațional pentru dezvoltarea profesională, pentru realizarea maximă a potențialului intelectual și creativ al acestora;
- Creșterea responsabilității personale pentru obținerea succesului în activitatea profesională;
- Asigurarea transparenței decizionale prin informarea salariatului referitor la corelarea sporului de performanță cu performanțele obținute;
- Asigurarea echității sociale și profesionale pentru toți salariații prin stabilirea concordanței dintre calitatea muncii prestate și retribuirea muncii acestora.

Evaluarea performanței se efectuează trimestrial, iar criteriile de evaluare includ: (1) Competența profesională și disciplina muncii; (2) Complexitatea, creativitatea, comunicarea, diversitatea activităților; (3) Realizarea activităților de cercetare conform planului proiectului; (4) Indicatorii de produs - publicațiile științifice [<https://ibn.idsi.md/ro/masurarea-performantelor-cercetatorului-indicele-hirsch>, 02.05.2023];

(5) Relevanța economică și socială a rezultatelor. Procedura de evaluare a activității profesionale constă în completarea fișei de evaluare de către fiecare angajat, cu indicarea punctajului acumulat (valoarea medie a punctajul pentru cele cinci criterii de evaluare), după care evaluatorul verifică fișa și apreciază aportul fiecăruia la obținerea rezultatelor.

Calificativul final al evaluării se stabilește pe baza notei finale, după cum urmează:

- între 1,00 – 1,50 – „nesatisfăcător”. Performanța este cu mult sub standard;
- între 1,51 – 2,50 – „satisfăcător”. Performanța este la nivelul minim al standardelor. Acesta este nivelul minim acceptabil al performanțelor (spor financiar lunar 5-8% din salariul de bază);
- între 2,51 – 3,50 – „bine”. Performanța se situează în limitele superioare ale standardelor (spor financiar lunar 8-10% din salariul de bază);
- între 3,51 – 4,00 – „foarte bine”. Persoana necesită o apreciere specială deoarece performanțele sale se situează peste limitele superioare ale standardelor (spor financiar lunar mai mare de 10% din salariul de bază).

1.

2. Politica de evaluare a performanțelor resursei umane din Institutul de Chimie al USM este un act normativ important ale cărei prevederi asigură diferențierea angajaților (inclusiv financiară) reieșind din performanțele obținute.
3. Criteriile de evaluare a performanței științifice au la bază indicatori ce se referă atât la aspecte comportamentale, cât și la aspecte finale, care includ indicatorii de produs și relevanța economică și socială a rezultatelor științifice obținute.
4. Aplicarea politicii de evaluare a performanțelor resursei umane are un impact semnificativ asupra creșterii performanțelor profesionale ale acestora, asigurând o atmosferă interpersonală optimă cu menținerea climatului favorabil de comunicare, astfel contribuind la succesul de management și buna funcționare a Institutului de Chimie al USM.

DARK HUMOR IN ENGLISH JOKES

Adriana RADU

Coordinator: Lector dr. Irina PUȘNEI

The purpose of this research is to foreground the essence of black humour by researching the use of black jokes both in everyday life conversations, social networks but also their use in literary writings.

Black humour targets taboo subjects such as death, suicide, murder, or other negative experiences in people's lives intending to expose these ideas to derision and mockery. As an unconventional type of humour, it has the purpose to amuse rather than offend, to bring relief ranging from jokes to stand-up comedy and occurs in informal conversational settings, in literary works and in virtual settings. Given the universality of black humour, and the increasing interest in its effect on society, this paper is aimed at revealing the features of black humour as well as values as a communication and literary tool for conveying apparently obvious messages and producing the social, critical, and the audience.

To attain the research goals set in this paper, various methods have been used. Firstly, consulting other authors' research on topics related to English dark humour allowed for providing a deeper insight into the concept and its features. This paper is also exploratory and interpretative in nature since researching the use of black English jokes in social networks unveils targets and contexts that people find amusing or reveal some social issues. The

manner of delivery analysis discovers peculiarities of dark joke implicitness. The research data in this paper is drawn from the following sources: social networks, websites, and literary works. The qualitative analysis of the dark jokes collected from websites and social networks generates deeper insights into the social issues targeted through joke settings and punchlines. On the other hand, comparing them with the dark jokes in literature sheds new light on the authors' skillful manner of handling the topic of death in their literary works.

The British have a unique sense of humor. It is sarcastic and dry, and often their offensive jokes are delivered in such a way that the audience does not realize they are offensive until it is too late. Thus, you will find yourself laughing, and then suddenly, the true darkness of it will hit you. Yes, it's a hard delivery skill to pull off, but works so well with those gallows-style dark humor jokes.

In addition, there is something different about the delivery of British-inspired dark jokes. A deliberate simplicity and a directness that cuts that many shapers, is yet at the same time, more entertaining.

An example of a dark joke would be:

My girlfriend's dog died, so I tried to cheer her up by getting her an identical one. But unfortunately, it just made her more upset. She screamed at me, "What am I supposed to do with two dead dogs?"

This example targets two themes: death and murder. The joke setting unveils a case of a pet's natural death while the punchline discloses the act of possessing a dog identical to the dead one. Here the word "identical" produces ambiguity in terms of the new dog being of the same breed, colour, size, or its state of being dead. The punchline resolves the equivocity produced in the joke setting since possessing an identical dog with the dead one would mean to kill it which turns out to contradict the idea that the girlfriend was "upset" because her dog died and her boyfriend's intention "cheer her up". Thus, the contrasting setting and punchline produce the amusing effect of the joke.

Here is another example:

A man comes to a repair shop and asks: I have a broken phonograph, is it still worth repairing?" - the man answered - "Well, I don't know. How old are you, anyway?"

The explanation of the joke would be that the word phonograph was taken in a sarcastic sense as the man's bad hearing, not the phonograph itself. This joke is a dark one because it mocks a disease or a health condition.

In both joke the manner of delivery is quite simplistic, even dry, and careless which is another feature of dark English humor adding to joke incongruity and hilarious effect.

The purpose of humor, although it is one of reducing stress, supporting creativity, and sometimes even removing conflict situations, can still be painful and offensive, as the diversity of humor is understood differently by each person, given that they are based on a specific context about which only a specific group of people who have experienced the given context in their lives are aware. That's why it takes courage to be able to come up with such jokes in various types of public.

METODE DE ALFABETIZARE MEDIA A COPIILOR DE VÂRSTĂ TIMPURIE

Natalia RUSSU (TOMȘA)

Coordonator: Lector dr. Liuba PETRESCO

Scopul cercetării constă în selectarea și descrierea aplicării corecte a metodelor de alfabetizare media pentru copiii de vârstă timpurie. De asemenea, un factor primordial este demonstrarea importanței familiei în procesul de alfabetizare media a copiilor.

Prima definiție oficială a educației media a apărut în anii `70 ai secolului XX: Educația media reprezintă studiul, predarea și însușirea cunoștințelor cu privire la mijloacele moderne de comunicare și de exprimare, remarcată ca o disciplină specifică și liberă în cadrul pedagogiei. În era digitalizării copiii sunt înconjurați de un număr foarte mare de surse care transmit varia informații: televizorul, telefonul, calculator, radioul, panouri digitale și publicitare, tablouri, imagini, ambalaje, cărți, reviste etc. Educația media trebuie să înceapă din familie la o vârstă timpurie pentru a fi continuată la grădiniță, școala primară, gimnaziu, liceu etc.

Obiectivul unei astfel de educații este de a pregăti o nouă generație pentru viața în situații informaționale moderne. În literatura de specialitate se atestă că educația media este în legătură directă cu competență specifică pentru educația digitală: „recunoașterea și aplicarea tehnologiilor, resurselor digitale interactive, în diferite contexte educaționale și cotidiene, dând dovadă de răspundere față de securitatea personală pentru etapa de 5-7 ani, în realitate copiii sunt influențați de mass-media de la o vârstă mai mică” (Curriculum pentru educație timpurie. Chișinău, 2019).

Joc	Metode de alfabetizare media		Monitorizarea conținutului accesat
		petrecut în fața ecranelor	
O abordare distractivă de a învăța despre media (jocurile de rol, de societate, aplicații, jocuri video educative.)	Cititul cărților sau a altor materiale scrise, tipărite pentru a ajuta să înțeleagă mai bine mesajele mass-media, publicitatea.	Vârsta timpurie, preșcolară este o perioadă importantă în dezvoltarea creierului, se recomandă ca până la 2 ani copiii să nu fie lăsați în fața ecranelor, după această vârstă timpul este de o oră. (maxim 2 ore)	Oferim copilului doar conținut potrivit pentru vârsta și dezvoltarea sa. Folosim aplicații parentale pentru a-i proteja de conținut inadecvat.

Dezvoltarea media poate aduce numeroase avantaje pentru copiii mici ca:

- ✓ Dezvoltarea abilităților cognitive
- ✓ Îmbunătățirea alfabetizării și numerotării.
- ✓ Dezvoltarea abilităților sociale și emoționale.
- ✓ Încurajarea creativității.
- ✓ Îmbunătățirea abilităților de comunicare.

Este important să menționăm că, deși mijloacele media pot fi utile pentru a învăța și a dezvolta abilități, acestea nu trebuie să înlocuiască activitățile tradiționale de învățare, cum ar fi joaca, explorarea și interacțiunea socială.

RISIPA ALIMENTARĂ ÎN UNITĂȚI DE EDUCAȚIE TIMPURIE

Olga BĂLĂNEL (ROTARU)

**Coordonatori: Drd. Dimitrie STOICA
Conf. dr. ing. Maricica STOICA**

Această lucrare prezintă influența programelor alimentare și nutriționale (care urmăresc să susțină obiceiurile alimentare sănătoase în rândul copiilor preșcolari) asupra risipei alimentare din farfurii.

Risipa alimentară din farfurii este foarte mare în rândul copiilor preșcolari, aceștia fiind predispuși la neofobie (frica de nou). Unele studii sugerează o preferință biologică mai mare pentru alimentele dulci, sărate și bogate în grăsimi în rândul copiilor preșcolari, comparativ cu copiii de vârstă mai mare [Beauchamp et Mennella, 2009; Wee *et al.*, 2005]. În consecință, preșcolarii pot respinge alimentele care le sunt mai puțin familiare. Numeroase politici și intervenții privind alimentația sănătoasă au fost dezvoltate, datele din literatură sugerând că modelele și atitudinile de consum pe tot parcursul vieții pot fi inițiate în copilăria timpurie. Risipa din farfurii (alimentele bune de mâncat, dar care nu sunt consumate) este, adesea, folosită pentru a evalua impactul inițiativelor alimentare sănătoase. Risipa mare din farfurii printre alimentele vizate în intervențiile nutriționale este, adesea, văzută ca o reflectare a implementării nereușite a intervenției, dar puține cercetări pun accent principal pe risipa în

sine. Concentrarea pe risipă este importantă, nu numai pentru că reflectă pierderea de fonduri pentru programe (care funcționează de obicei cu bugete restrânse), ci și pentru că preșcolarii beneficiază atunci când programele construiesc împreună obiceiuri sănătoase atât în ceea ce privește nutriția, cât și risipa alimentară.

Metoda aplicată a fost cercetarea exploratorie, care a constatat în interogarea literaturii existente. Lucrarea este un punct de plecare al cercetărilor viitoare privind risipa alimentară în grădiniță și va fi implementată în proiectarea cercetării disertației.

Programele privind alimentele sănătoase (cu mai puțin zahăr, mai puțină sare) pot duce la creșterea risipei din farfurii în rândul preșcolarilor. Există o mare nevoie de cercetări aprofundate pentru a stabili cele mai bune practici pentru reducerea risipei alimentare în instituții în care copiii preșcolari își petrec timpul. Personalul instituției poate selecta practicile pe care să le adopte (schimbări în modul de nutriție, în mediul în timpul mesei și implicarea părinților în vederea consolidării obiceiurilor de nutriție sănătoasă acasă și de prevenire a irosirii alimentelor).

Acceptarea gustului alimentelor cu conținut scăzut de sare/zahăr este adesea o problemă la copiii preșcolari, gustul alimentelor influențând semnificativ irosirea alimentelor.

Referințe bibliografice:

Beauchamp G.K., Mennella, J.A. (2009) Early flavor learning and its impact on later feeding behavior. *Journal of Pediatric Gastroenterology and Nutrition* 48, S25-S30.

Wee, C.C., Davis, R.B., Phillips, R.S. (2005) Stage of readiness to control weight and adopt weight control behaviors in primary care. *Journal of General Internal Medicine* 20, 410-415.

COMUNICARE ȘI CINEMATOGRAFIE CUM SĂ FACI UN PITCH CÂȘTIGĂTOR?

Sergiu SCOBIOALA

Coordonator: Lector dr. Delia-Andreea OPREA

Această prezentare își propune să explice rolul și importanța pitch-ului în industria cinematografică, oferind o metodologie de creare a unui pitch eficient și analizând factorii de succes ai pitch-urilor câștigătoare. Scopul este de a furniza un ghid practic și teoretic pentru

cei care doresc să își dezvolte abilitățile de prezentare a ideilor într-un mod clar și convingător.

Pitch-ul este o prezentare scurtă și concisă a unei idei sau a unui concept, realizată cu scopul de a convinge și a atrage sprijin. În industria cinematografică, un pitch eficient poate atrage finanțarea necesară, poate stabili parteneriate valoroase și poate promova proiectul la un nivel larg. A înțelege cum să creezi un pitch câștigător este esențial pentru succesul în această industrie.

Metodologia propusă pentru crearea unui pitch eficient include următoarele etape: definirea conceptului, dezvoltarea personajelor și a structurii narative, stabilirea tonului și stilului, estimarea bugetului și prezentarea ideii într-un mod clar și convingător. Această metodologie este îmbunătățită prin analiza pitch-urilor câștigătoare și identificarea factorilor lor de succes. Analiza pitch-urilor câștigătoare, împreună cu experiența personală dobândită prin participarea la diverse festivaluri internaționale și prezentarea propriului pitch cinematografic, a permis identificarea unor factori comuni care contribuie la succesul unui pitch.

1. Originalitate și inovație: Unul dintre cele mai evidente aspecte ale pitch-urilor de succes a fost originalitatea ideii și abordarea inovatoare. Proiectele care au propus un unghi unic sau o interpretare nouă a unui subiect cunoscut au reușit să atragă atenția și interesul audienței și juriului.
2. Dezvoltarea personajelor și a poveștii: Pitch-urile care au reușit să creeze personaje vii și relatabile, împreună cu o poveste bine structurată și plină de emoție și conflict, au avut un impact puternic. Acestea au reușit să atragă empatia și interesul audienței și au creat un sentiment de anticipație pentru filmul final.
3. Relevanța tematică și culturală: Pitch-urile care au abordat teme relevante, contemporane sau universale au avut un răsunet puternic. Acestea au reușit să genereze discuții și să atragă atenția asupra problemelor importante, ceea ce a adăugat o valoare suplimentară la proiectul cinematografic propus.
4. Claritate și concizie: Un alt factor comun a fost claritatea și concizia prezentării. Pitch-urile care au reușit să comunice ideea principală și elementele cheie ale proiectului într-un mod clar și concis, fără a se pierde în detalii neesențiale, au avut un impact mai mare.
5. Pasiune și autenticitate: Un factor esențial a fost pasiunea și autenticitatea celui care prezintă. Pitch-urile care au fost prezentate cu entuziasm, care au arătat angajamentul și credința în proiect, au reușit să transmită emoția și să convingă audiența de valoarea proiectului.

Pe baza acestor observații, se poate concluziona că un pitch eficient necesită o combinație de originalitate, dezvoltare solidă a personajelor și a poveștii, relevanță tematică, claritate, concizie și o prezentare pasionată și autentică. Acești factori pot fi folosiți ca un ghid pentru crearea unui pitch eficient, care poate atrage atenția și poate convinge audiența de valoarea și potențialul proiectului propus.

În concluzie, pitch-ul joacă un rol crucial în industria cinematografică și abilitatea de a prezenta o idee într-un mod clar și convingător este o competență esențială pentru succes. Prin înțelegerea componentelor unui pitch de succes și aplicarea acestei metodologii, cei

interesați pot îmbunătăți abilitățile lor de prezentare și pot crește șansele de a atrage finanțare și sprijin pentru proiectele lor.

LE PHÉNOMÈNE DE LA VIRALITÉ SUR LES MÉDIAS SOCIAUX

Liliana ȘIȘIANU

Coordinateur: Lector dr. Oprea Delia Andreea

Le but de l'étude est de contribuer à la compréhension du phénomène de la viralité de l'information dans les réseaux sociaux, de la manière dont il se manifeste et des moyens par lesquels l'information devient virale sur l'internet.

Le présent travail s'intéresse à la viralité, un phénomène communicationnel qui a connu son essor depuis le développement de l'Internet. Dans l'époque des médias numériques et sociaux et des appareils connectés à l'Internet, la viralité est devenue un phénomène de communication populaire. «Phénomène complexe, la viralité reste difficile à définir, malgré son attrait indéniable en termes d'audience » (Roux, Ugo, Communication virale dans les espaces numériques : effet de la définition de l'image sur la diffusion d'une vidéo publicitaire en ligne. Roux, 2018). De la réception de l'information à sa publication et à sa recommandation rapide à des collègues, des amis, des parents, des personnes de tous horizons, la viralité est une transmission d'informations de bouche à oreille dans l'espace en ligne. L'objet viral peut être une image, une vidéo, un texte ou autre. Comme la technologie d'aujourd'hui est très développée, l'Internet a lui aussi connu une évolution considérable. Il existe différentes formes de communication virale, telles que les vidéos intéressantes, les GIF animés, les mèmes amusants ou les messages textuels. Finalement, la viralité est un phénomène qui ne se laisse pas maîtriser, elle reste incertaine, erratique, imprévisible.

Après une courte analyse des nouvelles théories dans le domaine de la publicité et du phénomène communicationnel sur l'Internet, on a cherché de découvrir quel type de contenu se viralise sur les réseaux sociaux, tout en découvrant des statistiques annuelles, pour des différents réseaux sociaux. En partant de ce type d'étude sur le type de contenu viralisé, a tenté d'observer les caractéristiques et les formes des informations virales, afin d'établir un schéma prototypique du contenu qui puisse devenir virale.

Quel type de contenu devient-il donc virale? De plus en plus, les vidéos. Qu'est-ce qu'une vidéo virale ? Les vidéos virales sont des vidéos qui gagnent en popularité parce qu'elles sont partagées et recommandées par le biais du bouche à oreille en ligne. Les vidéos virales sont un phénomène culturel important Les vues de vidéos sont attribuées à des catégories sociales ou non sociales. Une vue est considérée comme sociale si le spectateur a visité la page web de la vidéo en cliquant sur un lien URL externe ou en tapant directement l'URL. Une vue est considérée comme non sociale si le spectateur a visité la page web de la vidéo par le biais du moteur de recherche interne de YouTube ou d'un moteur de recherche externe.

Le processus par lequel une vidéo devient virale est aléatoire et il est difficile de prédire quelles vidéos deviendront virales. Les vidéos virales ont en commun le fait d'avoir un très grand nombre de vues et de partages dans un laps de temps très court, et ce, peu de temps après leur diffusion. Cependant, la viralité des vidéos dépend des likes et des partages par les spectateurs.

Caractéristiques des vidéos virales

La viralité est donc un phénomène complexe pour lequel une définition complète n'a pas encore été établie. Le phénomène de viralité est devenu populaire sur Internet, il peut être observé par la transmission de messages, de vidéos, d'audio et d'images d'un utilisateur à l'autre. Cependant, les vidéos sont celles qui deviennent virales sur n'importe quel réseau social, elles sont aimées et retweetées par un grand nombre de personnes.

ANALIZA MANAGEMENTULUI DEȘEURILOR ÎN REPUBLICA MOLDOVA

Dan STANEV

Coordonator: Lector dr. Claudia UNGUREANU

Scopul gestionării deșeurilor în Republica Moldova este de a proteja mediul înconjurător, de a asigura sănătatea publică și de a promova dezvoltarea durabilă. Prin implementarea unor strategii și politici eficiente de gestionare a deșeurilor, se urmărește reducerea cantității de deșeuri generate, promovarea reciclării și reutilizării, tratarea și eliminarea sigură a deșeurilor, precum și conștientizarea și implicarea comunității în practici responsabile.

Scopul final este de a crea un sistem de gestionare a deșeurilor sustenabil, care să minimizeze impactul asupra mediului și să asigure un viitor mai curat și sănătos pentru generațiile viitoare. Aceasta implică implicarea autorităților, sectorului privat, comunității și a fiecărui individ în adoptarea unor comportamente responsabile și în promovarea inovației și a tehnologiilor avansate pentru gestionarea deșeurilor.

Gestionarea deșeurilor reprezintă o problemă globală care afectează mediul înconjurător, sănătatea publică și dezvoltarea durabilă a societăților. Republica Moldova nu face excepție în fața acestui fenomen și se confruntă cu numeroase provocări în gestionarea deșeurilor.

În prezent, creșterea demografică, urbanizarea accelerată și schimbările în stilul de viață au dus la o creștere semnificativă a volumului de deșeuri generate în Republica Moldova.

Aceasta a generat presiuni asupra sistemului de gestionare a deșeurilor existente, care nu a reușit să țină pasul cu nevoile și cerințele actuale. Este esențial să se înțeleagă că gestionarea deșeurilor nu reprezintă doar o problemă ecologică, ci și o oportunitate de a promova dezvoltarea durabilă, economia circulară și responsabilitatea individuală și colectivă față de mediu. Prin adoptarea unor soluții inovatoare, investiții corespunzătoare și implicarea activă a tuturor părților interesate, Republica Moldova poate să-și îmbunătățească gestionarea deșeurilor și să se alinieze cu obiectivele internaționale în domeniu.

Metodologia utilizată în analiza managementului deșeurilor în Republica Moldova a implicat colectarea și analiza informațiilor disponibile din surse variate, inclusiv rapoarte guvernamentale, studii de cercetare, publicații științifice și surse de încredere. De asemenea, s-au utilizat date și informații oficiale furnizate de autoritățile și organizațiile relevante în domeniul gestionării deșeurilor.

Pentru a realiza analiza, au fost identificate și examinate următoarele aspecte cheie:

- ✓ Contextul general al problemei deșeurilor în Republica Moldova: aceasta a implicat evaluarea situației actuale, a factorilor care influențează gestionarea deșeurilor și a politicilor și reglementărilor existente în domeniu.
- ✓ Metodele de gestionare a deșeurilor utilizate în prezent: s-au examinat diferitele tehnologii și practici utilizate în colectarea, transportul, depozitarea și eliminarea deșeurilor, precum și gradul de implementare a acestora în Republica Moldova.
- ✓ Infrastructura existentă pentru colectarea, transportul, depozitarea și eliminarea deșeurilor: s-au evaluat capacitățile și condițiile infrastructurii disponibile, inclusiv a stațiilor de transfer, depozitelor de deșeuri și a sistemului de gestionare a deșeurilor municipale și industriale.
- ✓ Finanțarea și resursele alocate pentru gestionarea deșeurilor: s-au analizat bugetele alocate de autorități și alte surse de finanțare, precum și eficiența utilizării acestor resurse în implementarea sistemelor de gestionare a deșeurilor.
- ✓ Impactul gestionării deșeurilor asupra mediului și sănătății publice: s-au studiat efectele negative ale gestionării inadecvate a deșeurilor asupra mediului înconjurător, inclusiv poluarea solului, apei și aerului, precum și riscurile pentru sănătatea publică asociate cu acestea.
- ✓ Problemele și provocările actuale în gestionarea deșeurilor în Republica Moldova: s-au identificat principalele dificultăți și obstacole cu care se confruntă Republica Moldova în

- ✓ gestionarea deșeurilor, inclusiv aspecte legate de infrastructură, legislație, capacitate instituțională și participarea publică.

Pe baza informațiilor colectate și analizate, au fost formulate concluzii și recomandări pentru îmbunătățirea gestionării deșeurilor în Republica Moldova, cu scopul de a contribui la dezvoltarea unui sistem sustenabil și eficient de gestionare a deșeurilor.

Rezultate și discuții. Tema aleasă a fost analizată sub aspectele sociale și juridice. Prin aspectele sociale se are în vedere rolul prestării serviciilor așa ziselor gospodării comunale, cât de eficientă este activitatea cotidiană și nu în ultimul rând calitatea serviciilor prestate. În ceea ce privește aspectele juridice privind prestarea serviciilor mi-am propus să cercetez reglementarea serviciilor sociale, punctele forte, și punctele slabe.

Concluzii

Există o nevoie urgentă de îmbunătățire a gestionării deșeurilor în Republica Moldova. Creșterea rapidă a volumului de deșeuri, infrastructura depășită și dependența de depozitele neconforme reprezintă provocări majore. Finanțarea insuficientă și resursele limitate reprezintă o problemă semnificativă în implementarea soluțiilor eficiente de gestionare a deșeurilor. Prin urmare, gestionarea inadecvată a deșeurilor are un impact negativ asupra mediului și sănătății publice. De asemenea, este necesară dezvoltarea și implementarea unei strategii naționale de gestionare a deșeurilor, precum și consolidarea legislației și normelor existente. Gestionarea adecvată a deșeurilor vizează reducerea impactului negativ asupra mediului și sănătății umane, minimizarea poluării solului, apei și aerului, conservarea resurselor naturale și promovarea economiei circulare.

ACURILE DE ACUMULAREA DIN REPUBLICA MOLDOVA

Dan STANEV

Coordonator: Ș. I. dr. ing. Ion VASILEAN

În majoritatea cazurilor lacurile de acumulare, fie ele naturale sau artificiale, au rolul de bază de a reține un volum de apă ce poate fi utilizată în scopul alimentării cu apă a unor folosințe energetice sau neenergetice.

Lacurile de acumulare sunt rezervoare artificiale de apă create prin construirea de baraje sau diguri pe cursurile de apă naturale, în scopul acumulării și stocării apei. Aceste lacuri sunt utilizate în principal pentru diverse scopuri, precum producerea de energie electrică, irigarea terenurilor agricole, aprovizionarea cu apă potabilă, controlul inundațiilor și dezvoltarea turismului și a activităților recreative [Cebotari, 2018].

Evoluția recentă a lacurilor de acumulare în Republica Moldova a fost marcată de construcția și modernizarea unor astfel de lacuri, precum și de diverse proiecte și inițiative legate de utilizarea durabilă a resurselor de apă. Iată câteva aspecte relevante:

- Modernizarea și extinderea lacurilor de acumulare existente
- Construcția de noi lacuri de acumulare
- Utilizarea durabilă a resurselor de apă
- Investiții în infrastructură și dezvoltare regională [Băjenaru, 2015].

În tabelul nr.1 sunt prezentate cele mai importante lacuri de acumulare din R. Moldova cu funcțiile lor de bază precum și alte caracteristici ale acestora.

Tabel 1. Lacurile de acumulare din R. Moldova [pagina web Nr.1,2,3]

<i>Lacul de acumulare</i>	<i>Anul construirii</i>	<i>Râul</i>	<i>Volumul total, milioane m³</i>	<i>Luciul de apă, km²</i>	<i>Adâncimea lângă dig în m</i>	<i>Scopul principal Vezi Notă</i>
Costești	1976	Prut	1085	92,0	34,2	I-200; II-8000; III
Novodnestrovsk	1982	Nistru	400	140	60	I-3; II-2500; III
Dubăsari	1954	Nistru	266	67,5	19,9	I-29; II-1500; III; IV
Cuciurgan	1963	Cuciurgan	75	28,0	3,0	I-2520; II; III
Ghidighici	1963	Bâc	40	8,0	9,9	II; III
Congaz	1961	-	9,9	4,9	5,4	II; III
Călărași	1977	Bâc	7,0	-	-	I-6; II-3000
Ulmu	1961	Botna	2,1	0,7	6,8	II; III
Gotești	1962	-	3,3	1,8	4,1	II; III
Răzeni	1963	-	3,4	1,9	4,2	II; III
Comrat	1957	Ialpug	4,0	1,7	4,5	II; III

Nonă: I-Producția de energie electrică, capacitate instalată în (MW); II-Irigarea terenurilor agricole, suprafața irigată în (ha); III-Controlul inundațiilor; IV-Aprovizionarea cu apă potabilă.

Concluzii

Lacurile de acumulare reprezintă resursă importantă în Republica Moldova, având multiple beneficii și funcții, acestea contribuie la producția de energie electrică, irigarea terenurilor agricole, controlul inundațiilor, dezvoltarea turismului și a activităților recreative.

Pentru a beneficia în mod optim de aceste lacuri de acumulare, este necesară o gestionare adecvată al acestor resurse. Acest lucru implică implementarea unor politici și strategii eficiente de protecție și conservare a mediului înconjurător, monitorizarea calității apei și a biodiversității, precum și promovarea unei exploatare responsabile a resurselor de apă.

Referințe bibliografice

Băjenaru, G. (2015). Managementul integrat al lacurilor de acumulare din Republica Moldova. Editura Universității de Stat din Moldova.

Cebotari, S. (2018). The role and importance of reservoirs in water management in the Republic of Moldova. Journal of Engineering Sciences, 25(2), 8-16.

Nr.1 State Ecological Inspection of the Republic of Moldova. (2019). Monitoring of water resources in the Republic of Moldova. Available at:

<http://iei.gov.md/uploads/files/Monitorizarea-resurselor-de-ap%C4%83-Monitoring-of-water-resources.pdf>

Nr.2 Ministry of Agriculture, Regional Development and Environment of the Republic of Moldova. (2021). National strategy for water resources management 2021-2030. Available at:

<https://madr.gov.md/wp-content/uploads/2021/06/Strategia-nationala-in-domeniul-gestiunii-resurselor-de-apa-2021-2030.pdf>

Nr.3 <https://www.moldovenii.md/md/section/330>

ACTUALITÉ ET HISTOIRE DANS LES PRODUCTIONS CINÉMATOGRAPHIQUES FRANÇAISES

Steliana STANILA

Coordonateur: Lector dr. Delia OPREA

Le but de cette recherche est de montrer quels ont été les grands thèmes historiques et actuels du cinéma français en répondant aux questions suivantes : Quels sont les thèmes les plus courants du cinéma français ? Quels sont les films français les plus célèbres et quel est leur thème principal ?

La France a l'une des plus performantes industries cinématographiques au monde. Une œuvre cinématographique est le fruit d'un travail de création artistique qui passe notamment par l'écriture puis pas la mise en images d'un scénario. Il évoque des idées et des émotions chez les téléspectateurs.

Concernant la partie méthodologique, nous nous sommes concentrés sur l'analyse des thèmes des 5 films du XXème siècle. Ces thèmes nous ont fait réaliser qu'ils sont en fait les réalités auxquelles la société est confrontée au quotidien, même si nous n'en parlons pas. On a pu également mettre en évidence les particularités de l'industrie cinématographique française (par exemple, la protection et la soutenance offertes par le gouvernement français).

Plusieurs films français ont un contenu politique et représentent une critique sociale de sujets controversés problématiques ou peu abordés. L'expression cinéma de banlieue a émergé dans la critique des années 1990, comme une manière de décrire des films qui ont lieu dans des cités délabrées et multiethniques, à la périphérie des villes majeures de France.

Des thèmes récurrents dans le cinéma de banlieue : la drogue, la discrimination et l'injustice
En raison de la forte présence de la drogue dans le cinéma de banlieue, on peut voir qu'il y a vraiment un problème avec cela dans la culture de la banlieue dans la vie quotidienne. Dans le film « La Haine – Mathieu Kassovitz », l'auteur abordé ce thème. « La Haine » fait des critiques pertinentes sur le sujet de la discrimination et l'injustice présentes dans certains quartiers. À travers le film, Kassovitz critique la société française en donnant un aperçu de la vie de trois jeunes hommes, dans la cité d'Yvelines, sur une durée de vingt-quatre heures. Dans les premières scènes du film, nous entendons les mots dits par le personnage d'Hubert «La haine attire la haine », qui est le leitmotiv du film. Dans cette citation, Kassovitz fait référence à la dynamique entre la police et les jeunes de banlieue, en raison de la banalisation de la violence, entre eux et la police française.

Depuis quelques décennies, la question de l'immigration, devenue centrale dans la vie publique qui permettent de saisir le rythme des évolutions du statut de l'immigré au sein de la société française de la période des années 70 à nos jours. Dans le film « Élise ou la vraie vie » de Michael Drach, on découvre ce thème. La jeune Élise Letellier, provinciale issue d'une famille pauvre, s'installe à Paris en pleine guerre d'Algérie. Elle trouve en emploi dans une usine où elle rencontre Areski, un ouvrier algérien. Ils tombent amoureux. Mais Areski, militant du FLN, est arrêté par la police et disparaît sans laisser de traces. Le scénario repose sur l'évolution d'une union mixte qui s'avère impossible dans un contexte historique et social bien particulier.

Le film « Antoine et Antoinette », réalisé par Jacques Becker, en France, 1947, un drame romantique constitue un portrait très réaliste de la classe ouvrière d'après-guerre dans un Paris populaire. Antoine, ouvrier et Antoinette, vendeuse dans un grand magasin, vivent modestement dans un appartement mansardé. Leur vie quotidienne est bouleversée lorsqu'un billet de loterie leur donne de grands espoirs.

Conclusions. Nous avons analysé différentes sources et on a découvert que le cinéma français est une création artistique touchant différents thèmes plus ou moins spécifiques à la culture française. Nous avons pu identifier des thèmes communs comme les messages politiques et les enjeux que les cinéastes ont cherché à mettre en lumière au sujet des banlieues et de leurs habitants. En ce qui concerne « Antoine et Antoinette » (1947) de Jacques Becker et « La Belle et la Bête » (2017) de Bill Condon, nous avons extrait des thèmes et des messages communs : l'importance qui doit être accordée aux apparences physiques et à leur richesse, à la bonté de leur âme et de leurs personnalités.

LAW AND ORDER IN UNITED KINGDOM

Alexandra ȘTIRBU

Coordinator: Asistent dr. Natalia NASTAS

The aim of this study is to get more familiar to some details to the politics of the United Kingdom, their aims, structure, and elements which are explained briefly.

The United Kingdom has four legal systems, each of which derives from a particular geographical area for a variety of historical reasons: English and Welsh law, Scots law, Northern Ireland law, and, since 2007, purely Welsh law as a result of Welsh devolution, with further calls for a Welsh justice system. And so. There are three distinct legal jurisdictions in the United Kingdom: England and Wales, Northern Ireland and Scotland. Each has its own legal system, distinct history and origins.

There is a substantial overlap between these three legal systems and the three legal jurisdictions of the United Kingdom: England and Wales, Scotland, and Northern Ireland. Unlike the other three, Welsh law is not a separate legal system *per se*, merely the primary and secondary legislation generated by the Senedd, interpreted in accordance with the doctrines of English law and not impacting upon English common law

English and Welsh law (or just *English law*) refers to the legal system administered by the courts in England and Wales, which rule on both civil and criminal matters. English and Welsh law is based on the principles of common law. English and Welsh law can be described as having its own legal doctrine, distinct from civil law legal systems since 1189.

There has been no major codification of the law, rather the law is developed by judges in court, applying statute, precedent and case-by-case reasoning to give explanatory judgments of the relevant legal principles. These judgments are binding in future similar cases (*stare decisis*), and for this reason are often reported in law reports.

The law of Northern Ireland is a common law system. It is administered by the courts of Northern Ireland, with ultimate appeal to the Supreme Court of the United Kingdom in both civil and criminal matters. The law of Northern Ireland is closely similar to English law, the rules of common law having been imported into the Kingdom of Ireland under English rule. However, there are important differences. The sources of the law of Northern Ireland are Irish common law, and statute law. Of the latter, statutes of the Parliaments of Ireland, of the United Kingdom and of Northern Ireland are in force, and latterly statutes of the devolved Northern Ireland Assembly. The courts of Northern Ireland are headed by the Court of Judicature of Northern Ireland, consisting of the Northern Ireland Court of Appeal, the Northern Ireland High Court of Justice and the Northern Ireland Crown Court.

Since the formation of the Kingdom of Great Britain under the 1707 Acts of Union, Scots law has shared a legislature with England and Wales. While each retained fundamentally different

legal systems, the 1707 Union brought English and Welsh influence upon Scots law, and vice versa. Since the accession of the United Kingdom to the European Communities in 1973, Scots law has been affected by European law under the Treaty of Rome. The establishment of Scottish Parliament in 1999, which legislates within domestic areas of legislative competence, has created a further major source of Scots law. The Supreme Court of the United Kingdom is the highest court in the UK for all criminal and civil cases in England and Wales and Northern Ireland, and for all civil cases in Scots law. The Supreme Court is the final court, in the normal sense of the term, for interpreting United Kingdom law. Note that, unlike in some other systems, for example, the United States, the Supreme Court cannot strike down statutes. Its precedents can be expressly overridden by Parliament, by virtue of the doctrine of parliamentary sovereignty. The Supreme Court came into being in October 2009, replacing the Appellate Committee of the House of Lords. The Parliament of the United Kingdom is bicameral, with an upper house - the House of Lords, and a lower house - the House of Commons. The House of Lords includes two different types of members: The Lords Spiritual (the senior bishops of the Church of England) and the Lords Temporal (members of the Peerage). Its members are not elected by the population at large.

The law and order of United Kingdom is enriched through extended, great minds that were gathered among its history. This perspective of UK's civilization is a great example of revolution.

LE MULTIMEDIA DANS L'EDUCATION. AVANTAGES ET INCONVENIENTS

Nicoleta TEȘCUREANU

Coordonateur : Lector dr. Delia Andreea OPREA

L'objectif de l'étude est d'argumenter la nécessité de la mise en œuvre du multimédia dans l'éducation et de démontrer que le multimédia véhicule des informations et des réalités

culturelles dont l'enseignant ne peut se passer et auxquelles les étudiants peuvent être confrontés dans leur vie sociale et professionnelle.

Le multimédia se définit comme l'intégration harmonieuse de plusieurs types de médias, tels que le texte, l'image, le son, la vidéo, le graphisme, etc. dans un support numérique unique. Le rôle de l'enseignant, en concurrence avec les stimuli du monde extérieur, en partenariat avec le multimédia est déjà de faciliter l'accès à la connaissance et d'animer l'apprentissage pour susciter l'intérêt et maintenir la motivation dans une classe de langue. Il convient donc aujourd'hui d'impliquer les apprenants dans des scénarios d'enseignement multimédia, composés d'objectifs pédagogiques spécifiques dans des situations linguistiques organisées de réception et de production, au cours desquelles ils sont impliqués dans des situations de communication authentiques. La diversité ainsi que l'intérêt communicatif et motivationnel seraient très utiles pour combattre l'ennui et motiver les apprenants.

L'avènement de la technologie dans l'éducation représente un changement majeur dans l'enseignement. Cette révolution a été accélérée par la crise sanitaire du printemps 2020. Par conséquent, la technologie a eu et continue d'exercer une grande influence sur le développement des enfants, qu'elle soit positive ou négative, représentée par des avantages et des inconvénients.

Il existe bien sûr une multitude de façons d'utiliser la technologie moderne comme outil d'enseignement. Cela va du simple accès à l'Internet à l'utilisation d'une tablette éducative, en passant par l'accès à des ordinateurs partagés ou à des ressources en ligne telles que des manuels numériques ou des exercices interactifs. Par exemple, l'application *Duolingo* est une aide précieuse pour les étudiants, car elle leur permet d'étudier l'anglais depuis n'importe quel coin du monde avec une simple connexion internet. Cette application comprend également le *Duolingo English Test (DET)*, qui est un test de compétence en anglais standardisé destiné aux personnes dont l'anglais n'est pas la langue maternelle. Le DET a été développé par l'entreprise de technologie éducative *Duolingo* et lancé en 2016. Preuve de l'efficacité de l'application, le test est utilisé par de nombreuses universités et institutions comme mesure acceptée de la maîtrise de l'anglais. Ces outils interactifs permettent de promouvoir un enseignement différencié et, grâce à leur capacité ludique et interactive, ils favorisent un meilleur engagement et une attention plus ciblée, ce qui se traduit par une meilleure participation que celle suscitée par les méthodes traditionnelles. Par exemple, PowerPoint permet à l'enseignant de créer du matériel pédagogique de haute qualité pour des tâches d'apprentissage spécifiques. Les supports de présentation originaux captent, motivent et orientent les étudiants vers un résultat positif. Les ressources deviennent presque illimitées avec la technologie et l'accès à l'Internet, de sorte que l'information dont l'élève a besoin est à portée d'un clic. Les outils numériques permettent également à l'enseignant de concevoir des exercices ou des tâches individualisées de manière plus simple et plus rapide, afin d'adapter le rythme d'apprentissage aux facultés individuelles ou aux groupes et niveaux. Les outils pédagogiques numériques qui incluent des outils de gestion de classe permettent à l'enseignant de gagner un temps considérable en matière de suivi, d'analyse statistique et de rédaction de rapports. L'enseignant a donc plus de temps à consacrer à la création d'exercices, à la préparation des cours ou à d'autres activités pédagogiques.

Il est naturel que toute évolution rapide des méthodes d'enseignement suscite des débats, et certains mettent en avant les inconvénients supposés de la montée en puissance de la technologie dans le monde de l'éducation. Mais, ces inconvénients peuvent souvent être évités par un choix judicieux des méthodes et des outils.

Par exemple, la technologie en classe peut être une source de distraction parce que la notion d'écran est souvent associée à la distraction. Il est vrai que les enfants sont rapidement magnétisés par les images et tous les outils numériques modernes, mais d'un autre côté, certains problèmes techniques qui peuvent survenir inopinément peuvent perturber l'ensemble du cours. Cependant, un système numérique dédié à l'enseignement permet un contrôle important et ne tombe pas dans le piège de la distraction qui serait inévitable avec un système passif.

La technologie peut déconnecter les interactions sociales. Les outils numériques sont souvent perçus comme des dispositifs susceptibles d'isoler et de perturber les interactions sociales traditionnelles. Dans le domaine de l'éducation, la technologie est un outil et non une fin en soi. Les élèves n'ont pas un accès égal aux ressources technologiques. Il est bien connu que toutes les familles n'ont pas le même accès aux équipements informatiques les plus récents et n'offrent pas le même soutien à l'enfant dans ses premiers pas dans le monde numérique. Mais c'est justement à cause de ces inégalités que les écoles doivent mettre en place des outils dédiés et accessibles à tous les élèves. La technologie en classe permet donc de gommer en partie les inégalités inévitables entre les familles. Les ressources en ligne peuvent être peu fiables, voire dangereuses. Il est vrai que pour un enfant, Internet peut présenter de réels dangers, mais aussi des informations trompeuses ou inexactes. Le rôle de l'enseignant est précisément de l'accompagner dans ses recherches, de lui fournir des méthodes d'évaluation des contenus qu'il trouve et des clés pour mieux comprendre les bizarreries du web. Par ailleurs, il existe des solutions pour sécuriser la navigation web des élèves et garantir le respect de leurs données personnelles conformément au GDPR (Règlement Général sur la Protection des Données).

Le monde d'aujourd'hui est déjà tourné vers la technologie et le numérique, qui devient de plus en plus populaire. Il est donc précieux pour les enfants d'être préparés au monde qu'ils trouveront à l'âge adulte et d'acquérir, dès leur plus jeune âge, des méthodes pour utiliser de manière appropriée les outils numériques modernes. L'acquisition de ces compétences est même devenue indispensable pour disposer de tous les atouts nécessaires au monde professionnel de demain. Il appartient à l'enseignant de créer les conditions pour que le travail soit source d'interactions sociales : travaux de groupe, présentations orales, etc. Par ailleurs, le multimédia n'est qu'un support de travail et ne doit pas faire disparaître les activités traditionnelles. «D'un point de vue pédagogique, la production des multimédias de formation passe par la sélection et l'organisation d'informations. Le multimédia est conçu pour faciliter les activités d'exploitation en jouant le rôle de miroir » (Alain BOULDOIRES, Revue de l'EPI, n° 88 de décembre 1997).

Le multimédia peut avoir plusieurs caractéristiques : il peut être dynamique (combinaison de possibilités), il peut organiser le matériel selon plusieurs stratégies (accès facile), il peut avoir une structure modulaire (multiplie l'accès). La combinaison de ces caractéristiques fait l'originalité du multimédia, qui doit considérer l'apprenant comme un agent actif de ce qu'il

sait. En plus, l'interactivité des nouvelles technologies transforme ce qui semblait naturel auparavant. Un champ d'étude s'ouvre devant nous consistant à rechercher quels sont les rapports d'usage que les étudiants développent avec l'ordinateur multimédia. Étudier l'usage ce n'est pas seulement étudier l'utilisation des technologies, c'est étudier aussi les comportements, les attitudes et les représentations des individus. Ainsi, le multimédia, dans sa totalité, avec ses avantages et ses inconvénients, améliore la qualité de l'apprentissage, grâce à l'application de l'innovation, de la technologie de l'information, de l'augmentation de la charge de travail, de son efficacité et de la commodité qu'il offre.

L'APPRENTISSAGE DU FLE BASE SUR LES METHODES ET LES TECHNIQUES DE LA PENSEE CRITIQUE

Andrii TKACH

Coordonateur: Lector dr. Eduard Claudiu BRAILEANU

Le but de l'étude est l'élaboration d'un système d'enseignement du français basé sur les méthodes et les techniques de la pensée critique.

La réforme du système éducatif effectuée en Ukraine sur les dernières décennies, prend en considération les futures tendances du développement mondial. En raisons de ces évolutions, le rôle, mais aussi la structure de l'enseignement en général et celui en particulier des langues étrangères ont changé. Le monde moderne a besoin de professionnels qualifiés qui parlent des langues étrangères à un niveau élevé et la réussite des changements socio-économiques et politiques dans notre pays dépend de l'efficacité de leur travail. Aujourd'hui, un professeur de langues étrangères, et notamment de français, ne peut limiter son activité uniquement à l'apprentissage d'une compétence communicative. Son objectif est aussi de développer un niveau élevé de capacités intellectuelles, de styles de pensée critique dans une langue étrangère, comme cela est indiqué dans la Doctrine nationale [1] du développement de l'éducation en l'Ukraine au XXIe siècle. À cet égard, le travail du professeur concernant la

formation d'une compétence communicative en langue étrangère prend un sens différent. Il peut être considéré comme efficace si l'enfant, en percevant la communication dans une langue étrangère comme un besoin naturel, apprend à identifier, à comprendre, à traiter une information et à la reproduire dans une langue étrangère, en développant ainsi sa pensée critique.

Méthodologie. Le but de notre activité professionnelle en tant que professeur de français dans une école rurale est d'atteindre ce résultat. Les conditions de vie dans ce type d'environnement social déterminent le problème suivant: l'école rurale moderne est isolée par rapport aux centres d'information, scientifiques et culturels. Aujourd'hui, le réseau Internet offre aux élèves un accès illimité à de multiples sources d'informations qu'ils doivent apprendre à sélectionner de manière critique. Cela permet de développer la personnalité et les talents de l'enfant, sa capacité à s'adapter rapidement aux exigences actuelles de la société, à développer son propre espace d'information. Le processus d'auto-apprentissage chez l'enfant contribuera à son perfectionnement en l'aidant à trouver des solutions aux problèmes qu'il peut rencontrer. Ainsi, l'éventail des choix personnels de l'enfant s'élargit. Dans cette situation, chaque professeur choisit sa voie pour résoudre les problèmes que la vie pose devant lui dans l'enseignement des langues vivantes étrangères.

Nous pensons que la première étape à effectuer pour aller dans ce sens est la création dans chaque établissement scolaire d'un environnement de langue étrangère qui favorise chez l'enfant le développement d'une attitude positive, un besoin naturel de maîtriser la langue étrangère grâce à un apprentissage dans une situation de confort psychologique, transparente et démocratique. On surmonte ainsi la barrière de transition à la communication en langue étrangère, on active les processus intellectuels et discursifs et par la suite on développe les compétences et les aptitudes de la pensée critique. On forme les élèves à établir une logique de perception et d'analyse de l'information afin de les utiliser dans des situations inhabituelles, notamment dans la communication en langue étrangère, où une place particulière est donnée à la prise de décisions indépendantes et précises, basées sur une argumentation spécifique. Les élèves ressentent alors le besoin d'exprimer dans la langue étrangère leurs points de vue sur le sujet proposé (oralement ou par écrit – dans un genre de lettres personnelles, d'essais, de rapports, etc.), et à participer activement aux discussions.

Il est particulièrement important de créer cet environnement dans une région multiculturelle où les élèves évoluent dans un milieu plurilingue. Par conséquent, on enseigne aux élèves non seulement à poser correctement des questions, mais aussi à savoir s'orienter vers la direction souhaitée, à méditer sur la langue et à tirer des conclusions, ainsi qu'à exprimer un jugement indépendant en communiquant en langue étrangère.

La nécessité de trouver comment relever ces défis nous a poussé à chercher des technologies plus efficaces pour l'enseignement de la langue française, en particulier la technologie de la pensée critique (P.C.) En vue de la réalisation des tâches d'apprentissage du français basées sur les méthodes et les techniques de la pensée critique, nous avons élaboré ce système à travers:

- une série d'exercices et de travaux;
- la procédure de leur utilisation aux différents niveaux d'âges d'apprentissage en conformité avec le modèle de base de la pensée critique *Motivation (évocation)* –

Compréhension (réalisation) –

Réflexion.

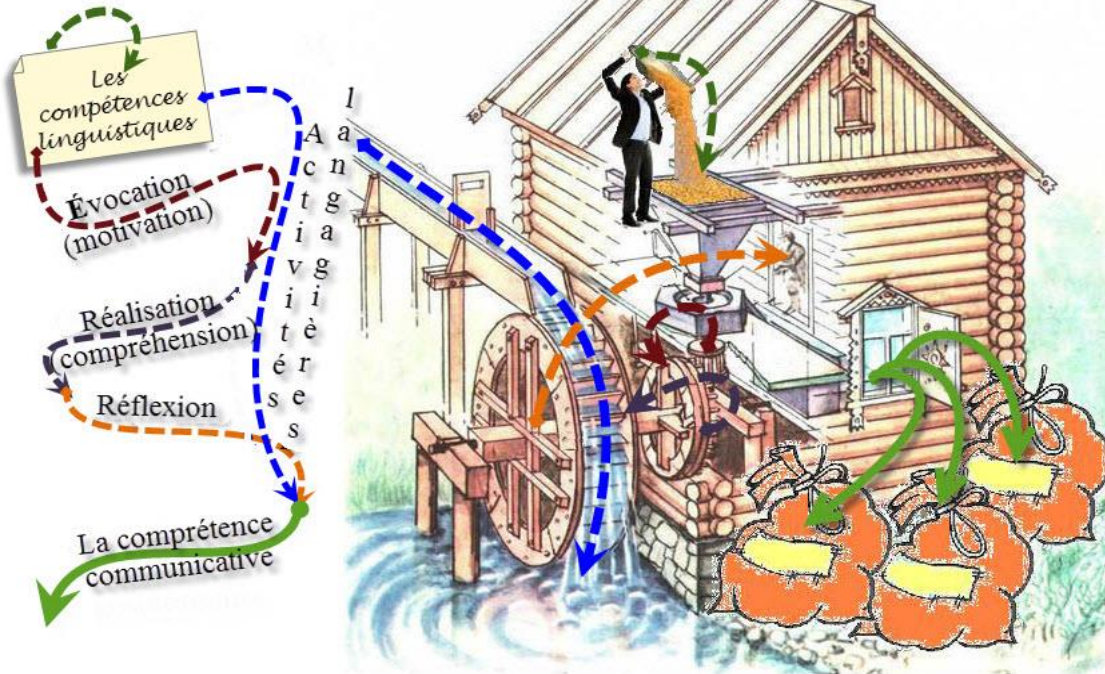

Tableau 1 L'apprentissage du français basé sur les méthodes et les techniques de la pensée critique.

Résultats et discussions. Revenant à la recherche des technologies de la pensée critique dans les travaux de nombreux scientifiques (A. Belkina-Kovaltchiuk [2], V. Bereza [3-5], A. Pantchenkov [6], O.Pometoun [7-8], D. Halpern [9], Jenny L. Steele et Curtis S. Meredith [10-11] et d'autres, nous avons élaboré un système d'enseignement du français basé sur les méthodes et les techniques de la pensée critique. La mise en oeuvre de ce système dans le processus éducatif nous permet de résoudre les problèmes suivants:

- développer les compétences de pensée, de parole et d'expression orale;
- créer les conditions psychologiques les plus confortables pendant l'apprentissage du français;
- enseigner aux élèves à réfléchir sur la construction de leur propre chemin d'apprentissage du français;
- promouvoir le développement de la pensée critique des élèves, comme le préconisent les normes nationales et les recommandations européennes sur l'enseignement des langues.

Nous avons élaboré *Une carte technologique (un organigramme) d'utilisation des exercices pour développer la pensée critique au cours de différentes étapes de l'apprentissage du français* où sont décrits en détails les exercices proposés avec les résultats attendus.

L'efficacité de l'utilisation du système élaboré a été confirmée par l'enquête et le contrôle du

niveau de formation de compétences linguistiques des élèves des classes de 2ème jusqu'aux 10ème. Selon notre enquête, l'intérêt des élèves aux cours de français a augmenté d'une manière significative après l'introduction d'un programme d'exercices et de tâches basés sur les méthodes et les techniques de la P.C. Ainsi, 58% des élèves ont sûrement l'intention d'utiliser ces connaissances dans leur future profession, 23% d'entre eux apprennent cette matière pour leur propre usage, alors que 19% pensent que la connaissance du français est utile, mais ils ne se sont pas encore décidé de quelle manière utiliser ces connaissances dans le futur (Diagramme 1).

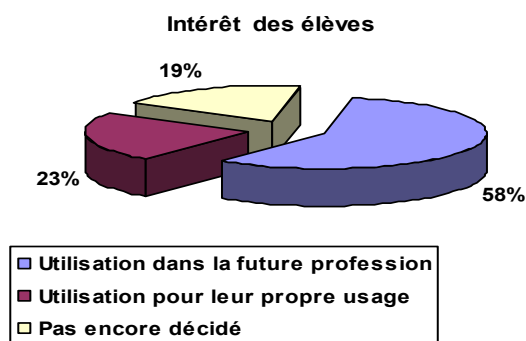

Diagramme 1: Intérêt des élèves

Le contrôle du niveau de formation des compétences linguistiques a montré le niveau suivant des connaissances de la langue française : 24% des élèves ont un niveau de rendement élevé, 40% un niveau suffisant, 28% ont un niveau moyen, alors que 8% sont restés au niveau initial (Diagramme 2).

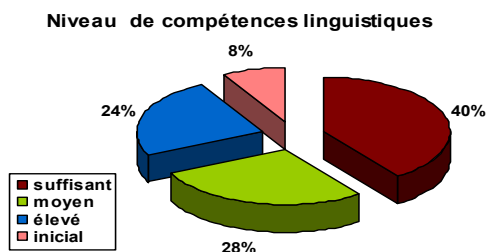

Diagramme 2 : Niveau de compétences linguistique

Conclusions. En analysant notre propre expérience d'utilisation du système élaboré, nous avons identifié quelques avantages:

- les élèves sont habitués à exprimer leurs opinions (à l'oral et à l'écrit), avec confiance en eux et de manière claire et respectueuse, les élèves apprennent à faire valoir leurs points de vue et à prendre en considération les points de vue des autres,
- les élèves apprennent à tracer leur propre voie dans l'apprentissage du français,
- la mise en oeuvre d'une approche individuelle pour chaque élève,

l'augmentation du dynamisme dans le travail individuel de l'élève,

- l'augmentation du volume de travail effectué à chaque leçon,
- l'élargissement du choix des sources d'informations grâce à l'utilisation d'Internet.
- Toutefois, la dispense des cours de français en utilisant uniquement le système élaboré ne permet pas à cent pour cent un résultat positif. Pour réussir dans l'enseignement du français, il faut aborder ce problème de manière plus complexe, à savoir utiliser les technologies de la pensée critique comme un outil parmi d'autres au sein des activités d'apprentissage de la leçon.

Références

Міністерство освіти і науки України Академія педагогічних наук України, *Національна доктрина розвитку освіти України у XXI столітті*, Київ, Шкільний світ, 2001 (с. 20).

Белкіна-Ковальчук О. В., *Формування критичного мислення учнів початкових класів у процесі навчання*, автореф. дис. на здобуття наук. ступеня канд. пед. наук : спец. 13.00.09 “Теорія навчання”, Луцьк, 2006.

Берега В. О., *Критичність та креативність у процесі формування навичок мовленнєвої діяльності іноземною мовою*, В. О. Берега, Наукові записки КДПУ. Серія : Педагогічні науки, Кіровоград, ТОВ “Імекс-ЛДТ”, 2007. Вип. 74, (с. 21-28).

Берега В. О., *Критичне мислення: Актуальність і перспективи*, Вісник Черкаського університету, Серія : Педагогічні науки, Черкаси, 2007. Вип. 98, (с. 12).

Берега В. О., *Критичне і креативне мислення у процесі формування навичок спілкування іноземною мовою*, Вісник Черкаського університету. Серія : Педагогічні науки, Черкаси, 2008, Вип. 119, (с. 7-12).

Панченко А. *Навчання в дії: Як організувати підготовку вчителів до застосування інтеракт. технологій навчання*, Метод, посіб., Київ, АП.Н., 2004.

О. Пометун, Л. Пироженко, *Інтерактивні технології навчання: Теорія, досвід*, Київ, А.П.Н., 2002.

Пометун О.І., *Енциклопедія інтерактивного навчання*, Київ, 2007.

Халперн Д., *Психология критического мышления*, Спб., Питер, 2000.

Дж. Стил, К. Меридит, Ч. Темпл и С. Уолтер, *Основы критического мышления: междисциплинарная программа*, Пос. 1-8. М., 1997-1999.

Tableau 1	L'apprentissage du français basé sur les méthodes et les techniques de la pensée critique.	https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/17-133.pdf	2019
Diagramme 1	Intérêt des élèves	https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/17-133.pdf	2019
Diagramme 1	Niveau de compétences linguistiques	https://ibn.idsi.md/sites/default/files/imag_file/17-133.pdf	2019

SEMNIFICAȚIA LOCALITĂȚILOR DIN SUDUL MOLDOVEI

Liudmila VORNICOVA (ECMECCI)

Coordonator: Lector dr. Liuba PETRENCO

*„Toponimia e însuși graiul de fiecă zi al oamenilor,
exprimat sugestiv prin nume de locuri și localități”
(acad. Nicolae Corlăteanu).*

Scopul cercetării constă în studierea și clasificarea denumirilor toponimice găgăuzești din punct de vedere etimologic și lexico-semantic, acestea constituind parte integrată a culturii moral-spirituale a poporului. Studiul toponimiei localităților din regiunea de sud a Republicii Moldova presupune investigarea și cunoașterea în profunzime a realităților istorice și actuale ce țin de teritoriul respectiv.

O regiune autonomă din sud-vestul Republicii Moldova este cunoscută prin așezarea și conviețuirea mai multor popoare mici, pașnici, precum sunt găgăuzii, bulgarii, ucrainenii, rușii, țiganii etc. Nu se știe exact despre originea găgăuzilor, existând mai multe ipoteze. Unele din aceste ipoteze, la fel ca și evenimentele importante din trecut și prezent, modul de viață al oamenilor, ocupațiile, tradițiile, obiceiurile, credința, particularitățile fizico-geografice și naturale ale teritoriului – aproape toate își găsesc reflectare în toponimia localităților din Unitatea Teritorială Autonomă Găgăuză.

Toponimia e o disciplină lingvistică, dar strâns legată de alte domenii științifice: geografie, istorie, sociologie etc. Denumirile toponimice au apărut într-un anumit mediu geografico-natural, într-o anumită perioadă istorică și într-o anumită etapă de dezvoltare a poporului. Pentru multe dintre denumirile de localități actuale proveniența lor lingvistică este cunoscută sau poate fi ușor stabilită, alte denumiri necesită un studiu istoric.

Conform listei de localități, în Găgăuzia (https://ro.wikipedia.org/wiki/List%C4%83_de_localit%C4%83%C8%9Bi_din_Unitatea_Teritorial%C4%83_Autonom%C4%83_G%C4%83g%C4%83uzia) sunt 32 de localități, dintre care: 3 municipii și 29 de sate.

Pentru realizarea scopului lucrării a fost utilizată metoda explicativă, bibliografică și observația.

Studiul realizat ne-a permis să determinăm, în baza cercetărilor savanților autohtoni, originile și semnificația denumirilor toponimice ale localităților din sudul Republicii Moldova.

Municipii	Subdiviziuni administrative(sate)
Ceadâr-Lunga	Baurci, Beșghioz, Cazaclia, Chiriet-Lunga, Copceac, Gaidar, Tomai, Joltai

Comrat	Alexeevca, Avdarma, Beșalma, Bugeac, Chioselia Rusă, Chirsova, Cioc-Maidan, Congaz, Congazcicul de Jos, Congazcicul de Sus(com.), Cotovscoe, Dezghingea, Dudulești, Ferapontievca, Svetlâi(com.)
Vulcanești	Carbalia, Cișmichioi, Etulia, Etulia nouă(com.)

Tabelul 1. Organizarea administrativă a UTA Găgăuzia

În urma studierii denumirilor de localități din Găgăuzia, a fost stabilit că din 20 de toponime - 5 provin din limba găgăuză, 4 – din limba tătară, 6 denumiri sunt de origine turcă, iar semnificația 5 localități se regăsește în două sau mai multe limbi, de obicei, de origine turcă.

<i>Denumirea localității</i>	<i>etimologia</i>	<i>descrierea lexico-semantică</i>
Cazaclia	De origine găgăuză	” Kaz”- găscă ” ayak” - labă, „ picior de găscă”- forma care străbate întreg teritoriul satului
Beșghioz	De origine găgăuză	” Beș” – cinci ”ghioz” – ochi, izvor
Ceadâr-Lunga	Din limba găgăuză	„Ceadâr” – cort tradițional turcesc „Lunga” – numele râului pe malurile cărui se află orașul
Etulia	De originea găgăuză	1. „Tilli chioi” – „sat bogat”; 2. „Tiulliu chioi”- satul nu era vizibil din cauza pufului zburător de stuf
Cișmeachioi	De origine găgăuză	„Cișmea” – „izvor” „chioi” – ” sat”, „un loc lângă izvor”
Beșalma	De origine tătară	„Beș”- cinci „Alma”- măr; cinci mere
Copceac	De origine tătară	„Kipchak” – „sat mare”
Joltai	De origine tătară	Sensul exact nu este cunoscut, dar „ai” – lună
Tomai	De origine tătară	1. „Tom - ai” – „ Luna întunecată”; 2. Tomai – numele conducătorului tătar
Dezghingea	De origine turcă	„Dezghingea” – „cursă de cai”
Cioc - Maidan	De origine turcă	„Cioc” – „mult” „Maidan”- „spațiu”
Congazcic	De origine turcă	Congaz , - Cic (sufix diminutival), „micul Congaz”
Congaz	De origine turcă	„kon”, „gaz” – „stă o găscă”
Carbalia	De origine turcă	„ Kîr” – câmp ”baalar” - podgorii

Chiriet - Lunga	De origine tătară De origine turcă	1. „Chiriet”- denumirea tribului tătar 2. „chiriet” – „grindă lungă” pe care s-au așezat găgăuzii și de-a lungul căruia curge râul Lunga
Comrat	1) De origine tătară (după M. Chiachir); 2) De origine turcă (Hoarda Nohai, sec. 16-18) (după I. Dron); 3) De origine germană (după Z. Arbure)	1. „Comur At” – calul de golf 2. „kongrad”, ” kongurat”- denumirea tribului Nogai 3. „kamrad”- tovarăș, prieten
Baurci	De origine turcă De origine tătară	1. „Bayir” - înălțime, ” ici”- în interior: În interiorul dealului; 2. din limba tatară – „bogat, fericit” 3. „Baurci” - bucătar, „Bahur” - mâncare
Gaidar	1. De origine găgăuză 2. De origine tătară 3. De origine arabă	1. „Ai” – lună, „Dar”- „îngust”; 2. „Gaidar” – „călăreț înarmat”; 3. „Haidar” – „leu”, „om curajos”
Vulcanеști	După numele fraților- păstori armeni Volcan	S-a întâmplat că fratele mai mare a murit și de atunci s-a pornit denumirea localității

Tabelul 2. Originea și semnificația denumirilor toponimice ale localităților din sudul Republicii Moldova

În concluzie, putem afirma că, particularitățile fizico –geografice, precum și modul de viață a unui popor, limba și tradițiile lui cu ușurința își găsesc reflectarea în denumirile toponimice ale acestora.

FORMAREA ATITUDINII ECOLOGICE A TINERILOR ÎN CONCORDANȚĂ CU POLITICILE EUROPENE DE PROTECȚIE A MEDIULUI

Snejana VÎLCU

Coordonator: Lector dr. Claudia UNGUREANU

Scopul studiului este de a trezi și spori dezvoltarea conștientizării și responsabilității în rândul tinerilor față de mediu și problemele acestuia, de asemenea, asimilarea cunoștințelor și formarea de atitudini și comportamente dezirabile prin metode atractive și eficiente.

În urmă cu câțiva ani, problemele de mediu erau considerate a fi pur și simplu poluarea apei, al aerului și a solului, dacă aveau un impact negativ asupra sănătății umane. În prezent, protecția mediului a devenit o problemă globală cu care se confruntă omenirea, care are un impact semnificativ asupra calității vieții oamenilor. Uniunea Europeană încurajează sectorul educației și formării să ia măsuri pentru a contribui la tranziția verde și pentru a consolida competențele tuturor cursanților în materie de sustenabilitate², pentru realizarea lucrării am folosit metoda de cercetare calitativă, considerând că timpul de colectare a informațiilor este unul oportun. Acest studiu va include analiza documentelor. Desigur, există și alte mijloace ale acestui tip de cercetare, dar în munca mea voi folosi cercetarea calitativă, ca fiind cea mai convingătoare. De asemenea, cercetarea calitativă se bazează mai mult pe interpretarea textuală, fără a folosi prea multe grafice sau statistici.

Cauzele crizei ecologice sunt provocate în mare parte de înstrăinarea omului față de natură și proclamarea sa unică ale tuturor ecosistemelor. Doar schimbarea conștiinței publice și formarea unei culturi ecologice a individului și a societății, va face posibilă schimbarea modului de viață. Cultura ecologică a unei persoane este o calitate deosebită care se manifestă în viața sa spirituală și în acțiunile sale ca o oportunitate de autorealizare, pornind de la conștientizarea de sine ca parte a mediului și nevoia internă de conservare a mediului, bazată pe acceptarea valorilor absolute ale vieții și responsabilitatea morală în fața propriei persoane, a societății și a naturii.

Esența culturii ecologice poate fi văzută ca o unitate organică a conștiinței dezvoltate ecologic, a stărilor emoționale și mentale și a practicii utilitariste voluntare, bazate pe știință. Cultura ecologică este legată organic de esența întregii personalități cu diversele sale aspecte și calități. Pentru a forma un nou tip de cultură ecologică, societatea are nevoie de instituții sociale speciale.

Printre valorile, comportamentele și atitudinile pe care le vizează educația pentru mediu și schimbări climatice se numără:

- empatia, conexiunea cu natura; grija și compasiunea pentru toate formele de viață;
- respectul, interesul și aprecierea față de natură și serviciile pe care le oferă oamenilor;
- responsabilitatea privind utilizarea resurselor naturale;
- responsabilitatea în gestionarea propriilor decizii cu impact asupra mediului și climei, inclusiv în comportamente de consum cotidiene;
- implicarea în rezolvarea problemelor de mediu și climă;
- participarea și responsabilitatea civică.

Educația privind schimbările climatice și integrarea acesteia în educația formală sunt văzute ca fiind printre cele mai importante și eficiente mijloace de a dezvolta competențele necesare în criza de mediu actuală (Stevenson, Nicholls și Whitehouse, 2017). Dat fiind caracterul transversal și interdisciplinar al climei (Todor et al., 2021), educația privind schimbările climatice cere un tip de învățare care să pună accent pe gândirea critică și creativă al elevilor,

²Inițiativele în domeniul educației ecologice, <https://education.ec.europa.eu/ro/focus-topics/green-education/about-green-education>

precum și pe interacțiunea acestora cu conținutul predat (Stevenson, Nicholls și Whitehouse, 2017).

Scopul ultim al unei astfel de politici educaționale este ca tinerii înșiși să stabilească care sunt direcțiile de acțiune potrivite pentru a răspunde schimbărilor climatice. La nivelul Uniunii Europene, educația privind schimbările climatice este adresată în contextul mai larg al educației pentru dezvoltare durabilă și învățarea despre durabilitatea mediului. În plus, Agenda Dezvoltării Durabile 2030, adoptată de Națiunile Unite, își propune, printre altele, să îmbunătățească educația, nivelul de conștientizare și capacitatea umană și instituțională privind atenuarea, adaptarea și reducerea impactului schimbărilor climatice. Acordul de la Paris (2015) recunoaște, de asemenea, rolul esențial jucat de educația privind schimbarea climatică în atenuarea schimbărilor climatice, pledând totodată pentru o educație care să asigure că tinerii dobândesc cunoașterea și abilitățile necesare în lupta împotriva schimbării climatice.

Formarea atitudinii ecologice a tinerilor este o inițiativă pe cât de binevenită, pe atât de urgentă în arhitectura școlară românească. Pentru a transforma tinerii în agenți ai schimbării, e nevoie de un învățământ pentru durabilitate riguros și coerent, care să potențeze competențele elevilor și să-i pregătească să imagineze ei înșiși soluții la probleme globale. Mai mult, e nevoie ca profesorii să fie responsabilizați și formați pentru a preda noțiuni legate de schimbare climatică, folosindu-se de instrumente ușor de înțeles pentru tineri – instrumente digitale, noi tehnologii, social media.

Referințe bibliografice

Andrada ISTRATE, Alexandra CIOCĂNEL, Studii de Strategie și Politici SPOS 2022, Studiul nr. 3 Tinerii și schimbările climatice: politici și măsuri de răspuns la nivel european BUCUREȘTI 2023

Baiardi, D. and Morana, C., 2021. Climate change awareness: Empirical evidence for the European Union. *Energy Economics*, 96, 105163.

Belotti, F., Donato, S., Bussoletti, A. și Comunello, F., 2022. Youth Activism for Climate on and Beyond Social Media: Insights from Fridays For Future-Rome. *The International Journal of Press/Politics*, 27(3), pp. 718-737

<https://saptamanaverde.edu.ro/ro/strategia-nationala-privind-educatia-pentru-mediul-si-schimbari-climatice>

Inițiativele în domeniul educației ecologice, <https://education.ec.europa.eu/ro/focus-topics/green-education/about-green-education>

SĂRBĂTORI POPULARE ȘI RITURI CALENDARISTICE DIN SATUL CHIRSOVA

Victor ZLATOVCCEN

Coordonator: Lector dr. Ramona MIHĂILESCU

Continuitate înseamnă transmiterea și asimilarea valorilor sociale și culturale din generație în generație, prin sărbătorile naționale. Sărbătoarea populară este un eveniment tradițional sărbătorit de popor, care este asociat cu fenomene naturale, evenimente religioase sau istorice, viața socială și cultura poporului.

Actualitatea temei constă în faptul că sărbătorile populare asigură păstrarea și transmiterea tradițiilor culturale, obiceiurilor și ritualurilor tradiționale, precum cântece, dansuri, costume naționale, bucătărie populară etc. din generație în generație. În ciuda faptului că lumea modernă a devenit globalizată și stereotipurile și tradițiile diferitelor popoare se îmbină într-o singură cultură, sărbătorile populare rămân relevante. În primul rând, sărbătorile populare ajută la păstrarea și transmiterea tradițiilor culturale și a identității naționale, ceea ce este deosebit de important în lumea modernă, unde globalizarea și fluxurile culturale pot amenința diversitatea și unicitatea tradițiilor popoarelor. În al doilea rând, sărbătorile populare pot deveni un motiv pentru atragerea turiștilor și dezvoltarea industriei turismului, care poate contribui la dezvoltarea economică a regiunilor și la creșterea numărului de locuri de muncă. În general, sărbătorile populare au o mare importanță pentru păstrarea tradițiilor culturale. Ele ajută popoarele să-și păstreze unicitatea și originalitatea în condițiile globalizării și să formeze o atitudine respectuoasă față de alte culturi și tradiții.

Natura ciclică a sărbătorilor populare este o caracteristică importantă a multor tradiții. Aceasta reflectă frecvența și repetabilitatea anumitor evenimente legate de natură, viață socială, istorie sau religie. Multe sărbători populare sunt de natură ciclică, deoarece sunt asociate cu anumite anotimpuri sau perioade ale anului. De exemplu, echinocțiul de primăvară este sărbătorit în fiecare an în martie, când ziua și noaptea au aceeași durată. Această sărbătoare este un simbol al renașterii naturii și al unui nou început. Natura ciclică a festivalurilor populare reflectă ciclul de viață al omului și al naturii și subliniază importanța păstrării și transmiterii tradițiilor și valorilor culturale de la o generație la alta.

Sărbătorile populare sunt importante pentru conservarea și transmiterea patrimoniului cultural, educația spirituală și morală a tinerei generații, dezvoltarea turismului și a economiei regiunii.